

കാൽവരിയിലെ കല്പ പൊദപം

കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള

4
3244

കുടുംബശ്രീയിലെ ക്ലബ്ബം

പഞ്ചസാര വിജ്ഞാന കേന്ദ്രം

പഞ്ചസാര വിജ്ഞാന
കേന്ദ്രം = കുടുംബശ്രീ
ക്ലബ്ബം

കാൽവരിയിലെ കുലപാദപം

രാമനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള

3244

കാൽവരിയിലെ കുപ് പൊതു

കേരള സർവ്വകലാശാല

കുപ് പൊതു
കുപ് പൊതു
കുപ് പൊതു
കുപ് പൊതു

കുപ് പൊതു സർവ്വകലാശാല
കുപ് പൊതു

ALVARIYILE KALPAPADAPAM
Play in Malayalam
By KAINIKKARA PADMANABHA PILLAI
Vanchiyoor, Trivandrum.
First Impression 1938
Eighth Impression 1966

Printed at

K. V. Memorial Press,
Trivandrum.

Price Rs. 2. 00

Copyright :

Kainikkara Padmanabha Pillai

Publisher

The Educational Supplies Depot, Trivandrum.
Kerala State, India

3244

എന്റെ അമ്മ
കൈനിക്കര ശ്രീമതി പാർവ്വതിപ്പിള്ള അമ്മയുടെ
പാവനപാഠങ്ങളിൽ

മുഖവുര

വിദ്യാലയങ്ങൾ 1991-92-ൽ, എങ്കണ പതിനെഴു വയസ്സ് മാത്രമുള്ള ഒരു ഇൻറർമീഡിയറ്റു വിദ്യാർത്ഥിനായിരുന്ന കാലത്താണ് മേരി കാറിഖിയുടെ "ബാഗ്വാൻ" എന്ന നോവൽ എന്നിങ്ങനെ വായിക്കുവാനിരുന്നതു്, ആ ദിവസം ഞാൻ ഇന്നും വൃക്കകായി മാർക്കുന്നു. അതു മകളിൽ കിട്ടിയതു് ഒരു ദിവസം ഉള്ളൂ എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ മുതൽ അതു വായിച്ചു. വെയിലാറിപ്പോൾ അതുകൊണ്ടു മൂപ്പാപിലേക്കു പോയി. ഇന്ത്യയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ വേലക്കാരനെ വിളിച്ചു വിളക്കു വെക്കുക. ഏകദേശം പത്തു മണിക്കു വായിച്ചപ്പോൾ കാഴ്ചവസ്തുക്കളും ചെയ്യും. ആ അമിതമായ ആഖ്യാനവും അതിൽ കൈവേലകളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിസ്സംശകവും എന്റെ ബാലഹൃദയത്തിൽ അന്നു ഇതിപ്പിച്ച ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി എന്നു ചോദ്യം വളരെ പതിനെഴു വയസ്സ് കിടന്നു ഈ അവസരത്തിൽ ഈ രൂപത്തിൽ നിങ്ങളെ പ്രണയിക്കുന്നു.

മിർച്ചകാലത്തെ ആഖ്യാനമുടേയും എങ്കണയായ ഗ്യാനത്തിനേയും അപ്രതിഭാധ്യമായ ആത്മീയപ്രഭാവത്തേയും ഫലമായിട്ടല്ലാതെ ഞാൻ ഇതുവരെ ഒരു സാധിത്യകുടിയും നിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങനെയായിട്ട് ഇതു് ഒരു വ്യത്യസ്തവുമല്ല. എന്നാൽ ഇതുവരെ എന്റെ ആത്മീയപ്രഭാവം കൾ എപ്പോഴെങ്കിലും പ്രവൃത്തിരൂപം മകൾക്കൊടുത്തു മാത്രം എന്റെ ചിത്രപരിചയങ്ങളായ ആശയങ്ങളിൽ ചിലതെങ്കിലും ബാലഹൃദയം കാണുവാനും ഇതോടൊത്തു് എല്ലാ മകനെന്ന ഏതെങ്കിലും അനിവാര്യമായ പരസ്പരണമുടേ ഫലമൊണ്ടു തുടരുന്നതാണ്. ഇതിലൊക്കെ അങ്ങനെയൊരു സാധാരണയായ യാതൊരു നിർദ്വന്ദ്യതയോ പ്രഭവപ്രഭാവമോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നൊരു വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്.

എന്റെ അവിദഗ്ദ്ധ മനസ്സിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നോ ചില കഥാവസ്തുവിന്റെ ലോകോത്തരാധാരവും അതിൽ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നു. അതു് യഥാർത്ഥം ചിത്രീകരിക്കുവാൻ എന്നിങ്ങനെ ശക്തിയുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ അറിയ

നമിപ്പൂ, എങ്കിലും എനിക്ക് ഒരു സമാധാനമുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ ആ കാഹളം ആന്റെ അർക്കം പരിഹരിക്കുകയും, എന്തായാലും എന്റെ അർക്കം ആ കാഹളം അതിനു കറുപ്പു വരത്തുക സാധ്യമല്ല—അത് അത്രയും ഉന്തവും സഹോദര്യവും ആണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതവും ഉപദേശങ്ങളും എന്നും മറ്റും എന്റെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പഠിത്തത്തിനും ചിന്തയ്ക്കും വിഷയമായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി ഇതിലേക്കിതിരിക്കുന്ന ചരിത്രംകൾ ഞാൻ അത്യന്തം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു പഠിച്ചുകൊണ്ട് ശേഖരിക്കുന്നു. ഇതിനെ തുനിഞ്ഞത്, നാലുസുവിശേഷങ്ങളും നാലുകുറുപ്പുതീയും പരസ്പരബാധപരമായ കാര്യങ്ങൾ തോന്നിപ്പോകുന്നതിനാലാണ്. കൂടാതെ സുവിശേഷകന്മാരുടെ സമാഹരണങ്ങളിലും വിശദീകരിച്ചും, കാര്യം വാക്കുപ്രയുക്തിയും പാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊണ്ടും, എം. കെ. ഓൾബർട്ട്, എസ്. മേ. ഫാറാക് ഇങ്ങനെയുള്ള സുവിശേഷ നിരൂപകന്മാരുടെ സമാഹരണം എങ്കിലും ഗ്രന്ഥം ധ്യാനംകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനിച്ചും, ഈ ഭാഗം പരിപൂർണ്ണവും നിസ്സന്ദേഹവുമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനുള്ള പ്രഥമപ്രവേശനം ക്രൈസ്തവ ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ഞാൻ അത്യന്തം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ നോമ്പുകൾ അന്തരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയിക്കുകയും, തന്നെയുമല്ല, ആ അതിർക്കരയായ കർത്താവിനെയും മറ്റും അതിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനാക്കുവാനാണ് പണികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നിട്ടുള്ളത്. ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളിൽ മറ്റൊരുപക്ഷം കാര്യം, അത് അപരിഹാര്യമാണ്. തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള, മറ്റൊരുപക്ഷം പരമത്തെ സാദൃശ്യം ഒരു കാണുകയില്ല. “ബാറബാസ” ആരംഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വാസമേകി, അതായത് എന്റെ നാലേക്കിടയിൽ പകർച്ചയും കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. മറ്റൊരുപക്ഷം എന്താണ് തന്നെ ലോകംകൊണ്ട് അറിയപ്പെടാൻ ഉത്തരം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അതിനെ കഥാനാമകനായ

ബാബോസ് എന്നരുസ്ബസ്ഥിപ്പിക്കേണ്ടതും നിശ്ചയം അപ്രധാനമാണ്. എന്റെ നാകേണിയെ അപ്രധാനമാക്കിയതുപോലെ ഇന്ദ്രാസാക്ഷി, "ബാബോസ്" ഒരു പാത്രമല്ല, ഇന്ദ്രാസാക്ഷി വരുന്നതു പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ശാഹാജിയെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ആശയത്തിനാണ് അൻ ഏറ്റവും കരുപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതിൽപോലും കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതല്ല. പൊതുവായ കേന്ദ്രീകരണം ഉണ്ടെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഒരു കേന്ദ്രീകരണത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചതും ഒരു അനുഭവപാത്രത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സഹായിച്ചതും ഒന്നെ എന്നോ വേർതിരിച്ചതാണ്. എന്നാൽ ആ കേന്ദ്രീകരണത്തിന് കേന്ദ്രീകരണമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പലവിധമായ കേന്ദ്രീകരണങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു അനുഭവം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നുള്ളതിനും ഇവിടെ കേന്ദ്രീകരണമെന്നു പറയാം. മറ്റൊരു പേര് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാനുള്ള ഒരു പേര് ഡാക്ടർ അബ്ദുൽ ഖാദർ ബി. എ. ഡി. എച്ച്. ഡി. ഡി. ഡി. മുതലായവ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽ സിദ്ധിച്ചവയെക്കുറിച്ചും കവിതയെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു. സാഹിത്യത്തിൽ ഉണ്ടായ എന്തെങ്കിലും കേന്ദ്രീകരണം ഒരു നിമിഷത്തേക്കു കൂടി പുറത്തു കാട്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞതിനാൽ അത് അനുഭവിക്കുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും പല വിഷയങ്ങളിലും പലയിടത്തും, മെന്റലിറ്റി, ലൈംഗികത, സംഗീതസാഹിത്യനാട്യം വിവിധകലകളിൽ നിപുണൻ, സഹോദരൻ, സഹ സുഹൃത്തുക്കൾ—അദ്ദേഹം ഒരു കേന്ദ്രീകരണമാണ്. ഏറ്റവും കഠിനമായത്, സ്വയം പാലിയംസം സാഹിത്യപ്രവർത്തനം കൊണ്ടു കേന്ദ്രീകരണമെന്നതിൽ അദ്ദേഹം നിർദ്ദയം വിമുഖനാണ്. എന്റെ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹം കേന്ദ്രീകരണം നിരസിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും സാഹിത്യസംബന്ധമായി വളരുന്ന പ്രവർത്തികളെക്കുറിച്ചു നിർദ്ദയം അനുഭവിച്ചു പോന്നിട്ടു

ഇതു്, അതിനാൽ അങ്ങനെയു സുരീഷ്വര്യം സുദൃഢവുമായ
സ്നേഹബന്ധം ഈ അനുഭവാനുഗ്രഹത്തിന് എന്റെ പാത്ര
വാനാക്കിയതിൽ എനിക്ക് ഉള്ള ചാരിതാർത്ഥ്യം സിദ്ധമായി
കാണും. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ കാർത്തികിൽ എനിക്ക്
സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സഹായം എത്രയെന്നു പറഞ്ഞു കൂട. ഈ
കൃതി പുസ്തകത്തിലൊന്നു അൻ അദ്ധ്യായത്തെ അർപ്പിക്കി
കൂട്ടു് കർമ്മം ചെയ്യാനായിരുന്നു. അതുതന്നെ ഇതുവരെ
ചെയ്തപ്രകാരത്തിൽ ന ഹാജരായിട്ടു് ഇതു് താഴെകൊണ്ടുവെച്ച
രേഖണ ഉള്ളു്.

ഇതു് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു് ഒരു കാർത്തികിൽ
എനിക്ക് ചെയ്തപ്രകാരം ചെയ്തവാനുണ്ട്. എന്റെ അനുവാദം
കൂടാതെ ഈ നാടകം ആരും അഭിനയിക്കരുതെന്നു് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നിന്റു് അർപ്പിക്കുന്നതു് എനിക്ക്
ഇപ്പോഴുള്ള കാഴ്ചയല്ല, ചില ഗുണങ്ങളുള്ളതായ കാണുന്നതായി
എറ്റവും ദൈവമുഖത്തോടു കൂടെ അങ്ങനെ ചെയ്തവാനിതോ
കതാണ്. വളരെ വലിയ സ്തൂലം, ധാരാളം ഉപകരണ
ങ്ങൾ, അഭ്യസ്തവിദ്യരും വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ നാടകർ, സമു
ദ്ധമായ ഭിക്ഷണം, ഒരു നല്ല അംബു ചെങ്കുമ്പു, ഇത്രയും
കൂടാതെ ഈ നാടകം പൊതുവേയും, ചില രംഗങ്ങൾ
പ്രത്യേകിച്ചും, വിജയകരമായി അഭിനയിക്കുക സാധ്യമല്ല.
ഈ കാഴ്ചക്കു് ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ എത്ര നാടകം കൈയിൽ
കിട്ടിയാലും യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ അഭിനയിച്ചുള്ള
വാൻ ചെയ്തുള്ളവർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കുറവുമല്ല. അങ്ങു
ക്കു് കലാകലാപാലകം നാടകത്തിന്റേയും നാടകക്കർമ്മ
വിന്റേയും ഭരണാധ്യക്ഷം ചെയ്യുന്നതു് കാണുവാൻ നിശ്ശ
യം നിർദ്ദോഷികളായ പല കവികളും യുവകുമാരികളും
മുഖികളും പലപ്പോഴും സംഗതിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ
മുള്ള ഒരു കലാപരമായ അപച്യതിയിൽ നിന്നു് ആരെക്ക
ണ്ടോടേണമെന്നു്, കേണയമല്ല, ഹിന്ദുക്കളുടെ ദേവന്മാരെ
യും അവതാരപുരുഷന്മാരെയും എത്ര കണ്യപാനിയം ദർശന
ത്തന്നെ എങ്ങനെയും എവിടെയും വാദിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല കണ്ടു്
കണ്ടു് അതിന്റെ അനുഭവവും ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെയാ
യിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയെക്കൊണ്ടായിരിക്കെ അക്കാർത്തികിൽ

ഇത്രയുംതന്നെ 'പിതാമഹാസ്വരതന്മാരാ'യിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ കാലം വരുന്നതുവരെ അവരെ ദീകാരങ്ങൾ വ്രതപ്പെടുത്തുന്നതിൽ എന്തിൽ പങ്കു വേണമെന്നുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഉപാധി നിർദ്ദേശിക്കുവാനിടയായതാണ്. ഈ നാൾക്കു ഏകദേശം കൂടുതൽ അഭിനയിക്കുവാനിടയാക്കണമെന്നതാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഇതു്, ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു ദീപകീർമ്മാകയില്ലെന്നു് എനിക്കു ബോദ്ധ്യംവന്നിട്ടാതാകാത്തതുകൊണ്ടു് മാത്രമേ ഈ നിഷ്കർഷകൊണ്ടു് ഞാൻ ആതിരുന്നള്ളൂ.

ഇത്രയും ദൈവവുമായി ചുമ്മാറാവിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ ആത്മാക്കുടനീളം കരുതിസൂക്ഷിയായ ഈ നവകാലം സുഹൃത്തുപാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുക.

കുറുകുമാർ, }
28-1-1110 }

കൈനിക്കുപെരുനാലായിട്ടു

അവതാരിക

[illegible][illegible]

[illegible]

കുറ്റം ചെയ്തവർക്ക് പരമാവധി 10 വർഷം വരെ ജയിൽ ശിക്ഷ നൽകുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

ചിന്തിക്കുകയെന്ന തരമുള്ളതായതുകൊണ്ട് "പ്രതിനിധാനം" എന്ന ആശയം പ്രാബല്യപ്പെടുത്തി നോക്കണം പ്രസ്തുത ചിന്തയോടൊത്ത് നിരോധനപരമായ ഒരു "അന്ത്യക്കാര്യം" എത്രമാത്രം പ്രകടിപ്പിക്കണം എന്നുള്ളതാണ് പ്രതിനിധാനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നതാണ്. ചാർലിസ്റ്റസ് ഈ തത്വത്തിൽ സന്നദ്ധനല്ലെന്നതുകൊണ്ട്, ചാർലിസ്റ്റസ് ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രതിനിധാനം കൈവന്നു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചതും മനസ്സിലാക്കിയതും മറ്റൊരു തരത്തിലാണ്. നോക്കണം. ചാർലിസ്റ്റസ് "പ്രതിനിധാനം" എന്ന ചിന്തയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായാണോ അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചതെന്ന്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്തയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായാണോ അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചതെന്ന്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്തയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായാണോ അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചതെന്ന്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്തയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായാണോ അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചതെന്ന്.

இது "சொன்னதிலிருந்து" (4:3) "நீதான் சொன்னது"
கூறியிருக்கிறாய். "நீதான் சொன்னது" என்பது உண்மையானது.

[illegible]

உயிரினங்கள் அனைத்தும் பூர்வதேவதாசனம் முதல்
காலத்திலேயே உருவாகியிருக்கின்றன. இவைகளில் சில
காலத்திலேயே உருவாகியிருக்கின்றன. இவைகளில் சில
காலத்திலேயே உருவாகியிருக்கின்றன. இவைகளில் சில

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

ഉപരിപ്രവൃത്താ അകാശനാമം സാമാന്യരികയാ
 അഭ്യുദ്യോഗംകൂടാ അനുഗ്രഹംകൂടാ അനുഗ്രഹംകൂടാ
 വരുന്ന പുരോഹിതവിശേഷങ്ങളെ അനുഗ്രഹംകൂടാ
 മിത" മിത പ്രവൃത്തനാമകകാശനാമം അനുഗ്രഹം
 സൂക്തികൃതമേ അനുഗ്രഹംകൂടാ" മിത"കൂടാ,
 ഇതാമുദ്രാമയ ഉദയം പലം ഇല്ലാതെ,—അല്ലാതെ
 വെളിച്ചംകൂടാ,—കാണപ്പെടുന്ന അരികാശനാമം അനു
 കരണാമകകാശനാമം കേവലം അനുഗ്രഹം, അനുഗ്ര
 ഹനാമകകൂടാ പ്രവൃത്തനാമകകൂടാ പ്രവൃത്തനാമ" അനു

[illegible][illegible]

உறுதியாகியிருப்பதை அறியவேண்டியவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட செய்தியை அளிப்பதற்காகவே இவ்வாறு செய்திருக்கிறோம். இவ்வாறு செய்திருப்பதில் எந்தவித தவறும் இல்லை. இவ்வாறு செய்திருப்பதில் எந்தவித தவறும் இல்லை.

[illegible]

പ്രധാന പാത്രങ്ങൾ

1. ക്രിസ്തു
  2. യോഹാൻസ്—യഹൂദന്മാരുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും
  3. അന്നാസ്—യോഹാൻസിന്റെ ശ്വശുരുക്കൻ മുമ്പ് പുരോഹിതപ്രധാനിയായിരുന്നിട്ടുള്ള ആളും
  4. ഇഡാസ്—ക്രിസ്തുവിനെ വഞ്ചിച്ച ശിഷ്യൻ
  5. പീറ്റർ
  6. ജെയിംസ്
  7. ജാൺ
  8. തോമസ്
  9. ഫിലിപ്പ്
- } ഒരു ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാർ
10. പിലാത്തോസ്—രോമൻ ഗവർണ്ണർ
  11. മേൽപ്പതിയാർ—ജെരൂസലേം നഗരഭരണികൾ
ജനാനിയുമായ ഒരു ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ
  12. അരിമത്തീയാജോസഫ്—ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൂർപ്പം
യഹൂദമതക്കാരിൽ ഒരുവൻ
  13. ബാറബാസ്—ഒരു വിപ്ലവക്കാരൻ, കൊലപാതകി,
ബന്ധനസ്ഥൻ
  14. ഹാനൻ—ഒരു കള്ളൻ
  15. സക്കറിയോസ്—ഇഡാസിന്റെ ഒരു കാമുകൻ
  16. ഇസ്താക്കിയസ്—ഇഡാസിന്റെ അമ്മൻ
  17. തെസമൺ—മെസപ്പീൻകാരനായ ഒരു ക്രൈസ്തവൻ
  18. അന്താർ, കൊലയാളികൾ, ചോട്ടൽക്കാരൻ, പരമ്പര
അപിച്ച കള്ളൻ മുഖമുഖൻ
  19. കന്യകാമേരി
  20. മേലമ്പനമേരി
  21. താൽ—ഒരു മേലമ്പനമേരി സഹോദരി
  22. ഇഡിയ—ഇഡാസിന്റെ നാണാരി
  23. ഇസബെൽ—ഇഡാസിന്റെ സഖി,

കംഗം ഒന്നു്

[കയാഫ്സിന്റെ ഗൃഹം. സായാഹ്നം]

[കാലാചികമായി അലകുടിപ്പിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഗി. അന്നാസ് ഒരു കസാലയിൽ കെവലംചാരി ഇരിക്കുന്നു. അതാളുടെ നിമിത്തം വന്നിട്ടുള്ള ചിലവുകൾ മുൻകൂട്ടിയും ഹാസ്യവും വേഷനയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കയാഫ്സ് അമ്മയുടെ കൊപി ഷുരുമായി നില്ക്കുകയുണ്ടു്]

കയാഫ്സ്:—അ പനാരി? അവൻ! ... അവൻ! ... അവനാരു? ഇവൻ പറയുന്നതു് കേട്ടാൽ—മരത? പച്ചക്കള്ളം! അന്നാസ്, ഇ പർ പറയുന്നതെല്ലാം പച്ചക്കള്ളമാണു്.

[അന്നാസിന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് മുൻകൂട്ടിയ ഒരു കയസ്സിലും കല്ലും കര തെളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു]

കയാഫ്സ്:—നന്നികളെക്കുറുത്താൽ! ഒരറിയാതെ പച്ച അമ്പർ അങ്ങു പിടിച്ചതായിട്ടുണ്ടാവാമല്ലോ! എന്നിട്ട് എവിടെ? അമ്പർ പിടിച്ചവനെവിടെ? അപരാധം പിടിക്കുന്നത്! ചുണ്ടകളെ ചുല്ലുകൾ!

[അന്നാസ് ചിത്രയും കഥാപുർവും നിശ്ശബ്ദം]

കയാഫ്സ്:—(അതേയല്ലാത്ത നഞ്ചെഴുത്തു കിടന്നുനിന്നു്) അന്നാസ്, അവരാണ് അവനെ ചമുതംകൊണ്ടു് ആക്കുമാറിക്കിടക്കുന്ന അവരോടൊന്നുതന്നെയാണു്

ഈ ശുദ്ധന്മാരാണ്, കാശിയിൽ കൊള്ളുകയില്ല. എന്താൽ അവർക്കു നാണക്കമുണ്ടു് നമ്മുടെയോ? അതിന്നു്, അവർ തന്നെയുള്ളതല്ല, പാപങ്ങളുള്ളതല്ല. കള്ളപ്പരിഷകർ! അവർക്കു് ഗീഷ്യന്മാരല്ല, ഈ പോഷികികളാണ് കള്ളക്കഥ പരക്കെ കളിക്കുന്നവരല്ല. മരണവെട്ടു നാണമല്ല.

അന്നാസ്,—(കാവൽപാലകനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു്)
അവർക്കു്, ആരാണ്?

കതാഹ്സ്,—നമുക്കുതന്നെ! ദേവൻ, ഇവർ ഇനി നമ്മുടെ കയ്യുള്ളതല്ല. ഇന്നുതന്നെ പാപം വാഴുകയുണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ നാശമുണ്ടാകുന്നു. അവർ അവർക്കു് പിന്നെപ്പോകുന്നവരല്ല.

അന്നാസ്,—അവർക്കു് പിന്നെപ്പോകുന്നു.

കതാഹ്സ്,—(അല്പം അകലത്തു്) എന്തു്? അവർക്കു് പിന്നെപ്പോകുന്നവരല്ല?

അന്നാസ്,—അല്ലാതെ? അവർക്കു് പിന്നെപ്പോകുന്നു.

കതാഹ്സ്,—പിന്നെപ്പോകുന്നു. പക്ഷെ പിന്നെപ്പോകുന്നു?

അന്നാസ്,—അവർക്കു് പിന്നെപ്പോകുന്നു. കള്ളം, അതുകൊണ്ടു് അവർ പിന്നെപ്പോകുന്നു.

കതാഹ്സ്,—ഇതു് മെന്തുകൊണ്ടു്?

അന്നാസ്,—(പ്രശ്നപരിഹാരം)

കതാഹ്സ്,—എന്താ നമ്മുടെ പറയാനുള്ളതു്? അതുകൊണ്ടു് ഇതു് നിങ്ങളുടെതാണ്?

അന്നാസ്,—അവർക്കു് പിന്നെപ്പോകുന്നു. കള്ളം, അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് പിന്നെപ്പോകുന്നു. നമ്മുടെയുള്ളതല്ല. അപ്പോൾ അവർക്കു് പാപമല്ല. ചെല്ലിക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഉള്ളതല്ല. പക്ഷെപ്പോകുന്നവരല്ല? അന്നാസ്,—പക്ഷെപ്പോകുന്നു. പക്ഷെപ്പോകുന്നു.

കതാഹ്സ്,—എന്താൽ ഇവർക്കു് ചെല്ലിക്കൊണ്ടു്, ചെല്ലിക്കൊണ്ടു്.

അന്നാസ്:— (പുല്ലുചാടും കോളാടി നൃത്തം ചെയ്തുകൊണ്ട്)
 അതുവരെയെ കണ്ടുതന്നെ. അല്ലെ? കയാഫ്സ്, ഒരു
 ഷൂർ ബുദ്ധിശൂന്യനാണ് അങ്ങു വ്യസനിക്കുന്നത് പാ?
 മനുഷ്യർ എല്ലാം ബുദ്ധിമാന്ദ്യമായി തന്നെയായി
 നമ്മുടെ കഥ എന്തെ കഴിഞ്ഞുപോകുകയാണെന്നു. പോക
 ഒന്നാതിന്റെ അടിസ്ഥാനമേ തുടർച്ചയായിട്ടുള്ളതാണ്
 ബുദ്ധിശൂന്യതയിലാണ്. അപ്പുറവും ബുദ്ധിമാന്ദ്യമാക
 ത്തു പർ ആ ബുദ്ധിശൂന്യത വീണ്ടും കൈയ്ക്ക് കാലം ക
 ളിക്കുന്നവനാണ്, മനുഷ്യതയെ ബുദ്ധിശൂന്യതയിലാ
 ന്നതായ ഒരു വിഭാഗം. അവരെ ബുദ്ധിശൂന്യമായി വെച്ചു
 മകുടത്തിക്കൊണ്ടുണ്ട് നമ്മുടെ ഏകദൈവമാർദ്ദം.
 ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടും അതുതന്നെ. ബുദ്ധിമാന്ദ്യമാകുകയാണു്
 നിറഞ്ഞ പോകു നമുക്കുതന്നെ. ഭയമുണ്ട് യഥാർത്ഥ
 പോലും അവിടെ എത്തിക്കൊണ്ടുപോകു മെന്തുകൂടാക
 തില്ല. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുപിന്താവിക്കൊട്ടുവീടുകൊണ്ടുപോകു
 മെന്തെന്നു ഫലം കണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുപിട്ടിട്ട് ധവ
 നുകകൊണ്ടു അങ്ങു വിചാരിക്കുന്നതു്?

കയാഫ്സ്:—പക്ഷേ, ഈ ശൂന്യതർ എല്ലാം നന്നായി
 നടക്കും.

അന്നാസ്:—അതു കേൾക്കുന്നതല്ലോ വെറും നല്ല വെറും.

കയാഫ്സ്:—എന്തെന്നാ?

അന്നാസ്:—എല്ലാം കേൾക്കുന്നതല്ലെന്നു.

കയാഫ്സ്:—അന്നാസ്, എന്തിനെ അങ്ങനെയെ കേൾക്കില്ല.

അന്നാസ്:—അന്നാസിന്റെ അടുത്തുകാൾ കൂടെയായി
 കയാഫ്സിന്റെ അടുത്തുകാൾ എന്തു സ്വധീച്ചു?

കയാഫ്സ്:—കേൾക്കുന്നതിൽ അവർ ഈ നാളെ വീട്ടുപോ
 തല്ലും.

അന്നാസ്:—അതു വരെയെ കേൾക്കുക, അല്ലെ?

കയാഫ്സ്:—അതുപോലെതന്നെ, ഒഴിഞ്ഞില്ല ?

അനാഥ്:—തേക്കേ മറിച്ച് ഉപദ്രവം കഴിഞ്ഞുവെന്നു വരികയല്ലോ. അതാണ് മെഴുത്തു. മെഴുത്തുക്കൾ ഇങ്ങനെ ഉപദ്രവം പറ്റിക്കൊള്ളുകയും അതിനെ മുമ്പിൽ കാണാത്തതുമാകാം. ഒരു ദുഷ്ടപ്രതിഭാസം. വിനിയമിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും സമാധാനപ്പെടുന്ന അവസ്ഥകളും സമ്പന്നപരത്തുമായി ചുറ്റുന്നതാണ് അവിശ്വരൂപപ്രതിഭാസം. നമുക്കു നോക്കുവാൻ ഉള്ള ജനസംഖ്യയും അവനെ അറിയാത്തതും അവർ ഒരു സമുദായമായി നോക്കുന്നതും നോക്കാമെന്നും ചുറ്റുമുള്ള ഭരണത്തിൽ സ്ഥിതിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അവർക്കു ഈ വിപ്ലവം സ്വന്തമായി നോക്കാൻ നമുക്കു അപരമമായതെന്നുള്ളതും നോക്കേണ്ടതല്ല. അവർ ഇങ്ങിനെ വരികയില്ലെന്നാണ്. മെഴുത്തുക്കൾക്കു എന്താൽ ഉള്ളതാകട്ടെ, നമുക്കു മുമ്പിൽ നോക്കേണ്ടതായ നസരേക്കിനെ നോക്കുക. കൈ ന്യായനാഥ മെന്നു കരുതേണ്ടതല്ല. നമുക്കു നോക്കുക.

(സക്കരിയാസ് പ്രവേശിക്കുന്നു)

കതാഫ്:—സക്കരിയാസ്, എന്താണു വിശേഷം?

സക്കരിയാസ്:—മെഴുത്തു നമുക്കു നോക്കേണ്ടതല്ല.

അനാഥ്:—കതാഫ്, ന്യായനാഥ മെന്നു കരുതേണ്ടതല്ല. നമുക്കു നോക്കേണ്ടതല്ല. നമുക്കു നോക്കേണ്ടതല്ല.

അനാഥ്:—അവർ എന്താൽ വന്നു?

സക്കരിയാസ്:—ഇപ്പോൾ വന്നതല്ല.

കതാഫ്:—(പലകുപ്പുകളാൽ) അവർക്കു അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ. പാതിച്ചിട്ടില്ല?

സക്കരിയാസ്:—(അവർക്കു കണ്ടിട്ടുണ്ടോ) മ, കണ്ടിട്ടു.

കതാഫ്:—(അവർക്കു കണ്ടിട്ടുണ്ടോ) എന്തു? എന്താണു നിവൃത്തി? അവർ എന്താൽ വന്നു?

സക്കരിയാസ്:—അവർ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ. എന്താണു ന്യായനാഥ മെന്നു കരുതേണ്ടതല്ല.

കോഫ്സ് — (വർദ്ധിച്ച കോപംകൊണ്ട് അയാളോടൊപ്പം) എങ്ങനെ?

സക്കറിയാസ് — ഒരു ശുഭ സന്ദർഭത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ എത്തിയപ്പോൾത്തന്നെ ബഹളമായി. അപ്പനുമതന്നെ നല്ലിൽ ഈ സാമൂഹ്യമായ ആനന്ദം, പെണ്ണും, കുഞ്ഞും, കട്ടികളെയും അവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു ചിതർ അവന്റെ കഴകത്തു കാലുനോട്ടത്തിലിടുകാൻ വഴി നിമിത്തം ചെയ്തുകൊടുത്തു ചിതർ കൈകൊമ്പുകൾ കൊട്ടി ഇടത്തളിൽ നിമിത്തം.

കോഫ്സ് — എന്തു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കഴകത്തെന്നോ അതോ അ പൻ കഴകത്തെന്നോ?

സക്കറിയാസ് — അവന്റെ കഴകത്താണ്, അവൻ കഴകത്തു വന്നാണ് എഴുന്നള്ളിയത്.

കോഫ്സ് — (ഇക്കാരതി പൊട്ടിപ്പിടിച്ചത്) അതുകൊണ്ടും കൊള്ളാമെന്നു കൊള്ളാം. അതു നിനക്കു പറിയ വാചനം തന്നെ. ഹിന്ദു—ഹിന്ദു! നിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തു! മ് എന്തിന്?

സക്കറിയാസ് — കണ്ടു അങ്ങനെയുള്ളതൊന്നും അങ്ങനെയും വ്യവസ്ഥകളൊന്നുമില്ലാത്തതും അവന്റെ പുറകെ കാഴ്ചയുണ്ടായി ഭൂതന്മാരും കന്യാകാരികളും കഴകത്തിൽ "അനഗ്രഹിക്കേണം" "അനഗ്രഹിക്കേണം" എന്ന് നിലവിളിച്ചു. ദത്തനവർ വരുന്നവർ അവന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലത്തോ ചെല്ലത്താണ് ദത്തനവർ നമസ്കരിച്ചു. അവന്റെ മുമ്പിലും പിന്നിലും ആയി തിങ്ങിക്കൂടിയ പുരുഷന്മാർ "ദാഹിനന്റെ പുത്രനാകട്ടെ" "ഈ ക്ഷണത്തിൽ എഴുന്നള്ളുന്ന പുണ്യ പുരുഷന്തിന്" "നന്ദനത്തിലെ തെയ്യം മറ്റൊരാളെക്കാലം" എഴുന്നല്ലാം—

കോഫ്സ് — (ഇവരെ കോപം അകമ്പൽ തൂക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന കോഫ്സ് ഇങ്ങനെയൊപ്പാൽ ക്ഷണങ്ങളായി ഉണർച്ചയായി സക്കറിയാസിന്റെ ഇരു കൈകളിലും പിടിച്ചു

കയാഫ്സ്:—ആരാ പറഞ്ഞത് ?

സക്കറിയാസ്:—ഇതേ വന്നു പറയണമെന്ന് പറഞ്ഞു.

കയാഫ്സ്:—ആത്മ? ആരു പറഞ്ഞതല്ലവേണം?

സക്കറിയാസ്:—ഞാൻ ഒന്നു മരിച്ചുനിന്നിട്ട് എത്രയെ അറിയാമല്ലോ.

കയാഫ്സ്:—(അങ്ങനെയി) ഹേ ! ആരെന്ന് ചോദിച്ചാൽ

സക്കറിയാസ്:— (ചെറുകുറ്റംകൊണ്ടോളം) ഇസ്കാരിയത്തിന്റെ പുത്രൻ.

കയാഫ്സ്:— ഉക്തംകൊപ്യാല മരണിന്നു നേതൃത്വമുണ്ടാകുകയോളം മറ്റൊന്നൊരു സ്വഭാവമില്ലാത്തതല്ലേ ?

സക്കറിയാസ്:—(അത്രയുംകൊണ്ടോളം) ഇല്ലാതെപ്പിന്നാൽ ? ആദ്യംതന്നെ മൗനം പുത്രമാകിക്കൊണ്ടോ?

കയാഫ്സ്:—(അത്ഭുതത്തോളം) നീ അവിടെ മരിച്ചുപിന്നെക്കിന്മേൽ ?

സക്കറിയാസ്:—പ്രൊഫർ മരിച്ചു നിന്നതായിരുന്നു.

കയാഫ്സ്:—അത് മനസ്സിലാക്കി, അതിന്റെ കാരണം മറ്റു ചോദിച്ചത് ?

സക്കറിയാസ്:—അവർ പറഞ്ഞു, എല്ലാ സംഗതികളും ഇവിടെ വന്നു വിശദമായി പറയണമെന്ന്.

കയാഫ്സ്:—(ചെറുകുറ്റംകൊണ്ടോളം) ഓരോന്നും അതായിത്തന്നെ മരിച്ചുനിന്നു കൊണ്ടു, അല്ല ?

സക്കറിയാസ്:—അവിടെനിന്നുപോയെന്നുള്ളതു

കയാഫ്സ്:—എന്തിനൊക്കെ?(ചെറുകുറ്റംകൊണ്ടോളം) സാധാരണസ്വഭാവമുള്ളവരോടൊക്കെ? നിങ്ങൾ പോകുവിൻ, എനിക്ക് സ്വല്പം കഴിഞ്ഞു ആലോചിക്കുവാനുണ്ട്.

(അദ്ദേഹം പോകുന്ന കയാഫ്സ് മേലേ അങ്ങോട്ടുനിൽക്കുന്നവരെക്കൊണ്ട് ആലോചിക്കുന്നു)

കയാഫ്സ്:—ഇനി അതാണിരിക്കുവാൻ വയ്യ. ഒരു നിമിഷം കളുപ്പം വെച്ചു ഈ ആലോചനയ്ക്കു ശേഷം അത്

കുടുംബം വർദ്ധിക്കുകയാണ്, ഇപ്പോൾക്കുതന്നെ അവന്റെ ശക്തി വിപുലവും ഏതാണു് അതു് വർദ്ധിക്കുകയു്, അതു് അപൂർവ്വതയെന്ന അറിയുകയു്, ചെയ്യുന്നു. എന്താണി് കേട്ടതു്? വിദേശങ്ങളിൽ പട്ടാമ്പിനഗരവാൻ ഇങ്ങോട്ടു് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നോ? അവന്റെ വിജയ കാലമു് എന്റെ കൈവന്നതല്ലു് എന്റെ ഗുഹത്തിൽ കിടന്ന കൃഷ്ണകയോ? സിംഹത്തിന്റെ അതിന്റെ മാത്രത്തിൽകൊണ്ടു് ആഗ്രഹിക്കുകയാ? പക്ഷേ, അത്രയ്ക്കായി മല്ലോ, നിന്റെ കണക്കിൽ ഒരു സംഖ്യ പിണങ്ങിപ്പോയി. ഒക്കത്തുതാത്രയ്ക്കു കാലമായില്ല!... എന്നാൽ ഇനി ഇങ്ങനെ കുന്നോട്ടുപോയാൽ അതിനെ കാലമാകും, ഈ താത്ര അവന്റെ അവസ്ഥാനതാത്രമല്ലെങ്കിൽ ഇനി നമ്മുടെ താത്രയ്ക്കു വലിയ അർത്ഥമില്ല. അതിനു്..... അതേ.....നമ്മളേ ഉള്ളു് ഇവിടെ! അവർ അതു് ചെയ്യുന്നു. അവർ അവനെന്നെക്കണ്ടു് അതു് ചെയ്യിക്കുന്നു. ഞാൻ അവളേക്കണ്ടു്...ഇവിടെ! അവർ ഒരു പുരുഷനാകുന്നുതു് മൃഗസമൂഹത്തിന്റെ നിർഭാഗ്യം (പുരുഷന്മാർക്കു്) കരാർ സിദ്ധൻകൊണ്ടു് അവളെ കണ്ടു് എത്ര—ഇല്ല—എങ്കിലും വളരെ ദിവസങ്ങളാകുന്നു എന്നന്നും അങ്ങോട്ടു് പോകുകതന്നെ എല്ലാക്കൊണ്ടും. (പോകുന്നു)

(കർത്തൻ)

കംഗം 2

(ഗിതസമൂഹംകൊട്ടും രാത്രി)

[പിന്നാൽ, കൈമാറും, കോൽ എന്നീ കൃത്യ നിഷ്കാരക സംഭാഷണം ചെയ്യുകയെന്നു് നില്ക്കുന്നു. അല്ല, അക്കമെഴുതി ഭൂമിപ്പുറം ചിന്താഗണനാതിരിക്കുന്നു]

പിറകിൽ:—എന്തൊരു ആഹ്ലാദപൂർണ്ണമായ അധികാരമാണു് ഇന്നു് ഇങ്ങനെയൊരു സിദ്ധിയാണു്! എത്ര അനേകരായവരായ ഭക്തി, എന്തൊരുഗമമായ ആനന്ദം, ആത്മം ഇവി

നമ്മെ ആളുകൾ പ്രകടിപ്പിച്ചത് | അദ്ദേഹം ഇതുവരെ ഇവിടെ വരാതിരുന്നതാണ് എനിക്ക് ആശ്ചര്യമായി തോന്നുന്നത്.

മജിസ്ട്രേറ്റ്:— എന്നാൽ, ഫീറ്റർ, അദ്ദേഹത്തെ ഇപ്പോഴും സംരംഭഗ്രസ്തനായി ആരോപിക്കുന്നതിനാണ്ല്ലാ കാണുന്നത്.

ഫീറ്റർ:—അതെ, മജിസ്ട്രേറ്റ്, അതാണ് എനിക്ക് അതുകൊണ്ട്, ഈ ജനങ്ങളുടെ നടുവിലും ഭക്തികളാൽ കൂടുകകൾ എത്ര മെളിവാണെ കിട്ടുന്നത്? എന്നിട്ടും സന്ധ്യ യാത്രപ്രാദേശ്യ് അദ്ദേഹം കൗശലികനിന്നും ചട്ടന ന്തിൽ നിന്നും താഴെ അമ്മൊരുവാനും ചെല്ലുന്നു.

മജിസ്ട്രേറ്റ്:—ഇത് എന്തിനുകൾ അറിയുന്നതായി വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആതിർവാദത്തിനായി അതിവൃ ക്ക കാഴ്ച | അത് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനസമൂഹം അദ്ദേഹത്തെ “യഹൂദരാജാവ്” എന്നു വിളിക്കുക, പെല്ലത്തിൽ എന്തെങ്കിലും?

ഫീറ്റർ:—നല്ല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ഒരു കൗശലഗ്ര ഹിക്കവാനായി ആ സ്ത്രീകൾ എത്ര വിഷമം അനു വിഷ്ഠി?

മജിസ്ട്രേറ്റ്:—ഹെർ, ആ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും പുത്ര നരെ വേർതിരിച്ചു താങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഭവനങ്ങൾ കണ്ണുകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ട് മറക്കുവാൻ വയ്ക്കാതെ.

ഫീറ്റർ:—ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും പെരുക്കുട്ട ഇവ കൂട്ടർ എത്ര വിശ്വസനീയ പട്ടാളംപെരുമാണ് ഇന്ന് വഴിനിർത്തി വിരിച്ചത്?

മജിസ്ട്രേറ്റ്:—ഇങ്ങനെ ഒരു കേസിലും ബഹുമാനവു, ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തെ മറ്റു ക്രിസ്ത്യനായ നായകന്മാരും ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നി.

ബ്രഹ്മാസ്:—കർമ്മമില്ല.

പീറ്റർ:—ഗുരുദേവന്റെ വിചാരിച്ചു ദുഃഖിക്കുകയോ ?

ബ്രഹ്മാസ്:—അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിച്ച് ദുഃഖരാനി വന്നു ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

ജെയിംസ്:—ഇതൊരു പുതിയ കഥയാണ്ല്ലോ, ബ്രഹ്മാസ്, പീറ്റർ എന്തു വിചാരിച്ചാണ് നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കുന്നത്?

ബ്രഹ്മാസ്:—ബ്രഹ്മഹിതം, ഇന്ന് ആ ആർക്കുദയയിൽ ഞാൻ ബ്രഹ്മഹിതമെന്നു കണ്ടു.

ജെയിംസ്:—ബ്രഹ്മഹിതമെന്തോ ?

ബ്രഹ്മാസ്:—അതെ, എന്റെ സമുദായത്തിൽ ബ്രഹ്മഹിതം.

പീറ്റർ:—പ്രാപ്തം [കർമ്മബന്ധത്തിൽനിന്ന് കൈയൊഴുവാൻ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ജാൻ:—(അനുകമ്പാസമർപ്പിക്കി) പീറ്റർ, നമുക്കൊരു വലിയ കർമ്മം കണ്ട് ഇല്ലായിരുന്നു. കർമ്മം ഉള്ളവർക്ക് കർമ്മബന്ധത്തിന്റെ ദർശനം അറിഞ്ഞുകൂട്ട.

ബ്രഹ്മാസ്:—(കുരുക്കൾക്കുവേണ്ടി) ജാണിന്റെ കൈയൊപ്പം ചുരുക്കം) സോദരാ, അങ്ങനെയൊരു പരമമായ എല്ലാ വശത്തും കർമ്മവും അറിയപ്പെടുന്നതാണ് എന്റെ ഈ അർത്ഥത്തിൽ എന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ മിക്കവാറും എന്റെ ഏതെങ്കിലും അപകൃഷ്ടത കൊണ്ടാണെന്നത് എനിക്കറിയാം. നിങ്ങളുടെയും നമ്മുടെ ഗുരുദേവന്റെയും സാമീപ്യസഹവർത്തനത്തിൽ ഞാൻ അത് മറ്റൊരു ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ ഇന്നു സാമൂഹ്യത്തിൽ ചിലവിടങ്ങളിലുള്ള ആ വസ്തുതകൾ അപ്രകീർത്തിതമായി കണ്ടപ്പോൾ എവിടെയോ മിന്നി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, കൈയൊപ്പം, ചിലകാര്യങ്ങൾ സന്ധ്യ ചിന്തിക്കുക പ്രവചിച്ചപ്പോൾ. ആ പുതിയ ദർശനം എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു മറയുന്നതില്ല.

കമ്മീഷൻ — നിങ്ങളുടെ സഹോദരവും ആ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിന്
മുൻപായിരുന്നോ?

ബ്രഡ്ഡൻ — (പ്രകാശം കരളാകുമ്പോൾ) ആർത്തുനീക്കി
അ പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അടക്കമായി കരിയുള്ള സ
ഖിക്കാക്കോട്ടു മി നില്ക്കുകയായിരുന്നു.

കമ്മീഷൻ — നാം ഒരു മിനിസ്ട്രിയൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ
ഇപ്പോൾ വരുന്നതിന് പൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ
ചുവന്ന പൂർവ്വങ്ങൾക്കു കൂടി മുമ്പെ ഒരു വൃഷ്ടതിന്റെ
ചുവട്ടിൽ ശോണാംബരംകൊണ്ടു മി ഉദ്യോഗത്തിന്
സൂത്രബന്ധംപോലെ നിശ്ചിത നമ്മുടെ നിങ്ങളുടെ
സോദരൻ?

ബ്രഡ്ഡൻ — അവിടെ അവിടെയെന്നു നിശ്ചിതമാണ്.

പീറ്റർ — എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സോദരൻ ഇന്നുവരുന്നതു
ബ്രഡ്ഡൻകൊണ്ടു വന്നതാണെന്നു കേൾക്കിയിട്ടു
അവർക്കുവേണ്ടി, പൂർവ്വവും, മിനിസ്ട്രിയലും കണ്ണുകൾപ്പക
രോടി കാണാതെയിരുന്നു, ആ അതിപുറപ്പെട്ടതുകൊ
ണ്ടാൽ അവരുടെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടും ഒരു അപ്രത്യക്തി
പോലെയാണു എനിക്കു കേൾക്കുന്നത്.

ബ്രഡ്ഡൻ — (മടങ്ങിക്കൊണ്ടി അയോദ്ധ്യനായി നില്ക്കുന്നു)

ജാൺ — (പീറ്റർ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അല്പം അന്വർത്ഥമായി
തോന്നുന്ന അവസരം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കോർത്തിട്ട് ബ്രഡ്ഡൻ
കൊണ്ട് സന്തോഷം) സഹോദര, ബ്രഡ്ഡൻ ആർത്തു
ഇതെന്തെന്തൊരു അസൂയയാണെന്നു?

ബ്രഡ്ഡൻ — സത്യം പറയാൻ ഞാൻ എന്തിനു മരിക്കുന്നു?
അതേ ജാൺ, പീറ്റർ പറഞ്ഞതു ശരിയാണു്. അവിടെ
അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബ്രഡ്ഡൻകൊണ്ടു വന്നതായിരി
ക്കുക. അവർക്കു് അദ്ദേഹത്തെ എന്തും പൂർവ്വമായി
തന്നെ ഞാൻ വിളിച്ചുകൊള്ളുക അതിന്റെ കാരണ
ക്കൊക്കുന്ന നിയമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കി. ദുരൂഹമാ

ചെയ്യുന്നു. അവർ എതിരുകൊണ്ടിറങ്ങിയിരിക്കുകയല്ല ?
എന്നുപോലും ഞാൻ കേൾക്കുന്നു.

ജാൻ — എനിങ്ങു റിപ്പോർ അവരെ സ്റ്റേഡിയം നോക്കുവാൻ
ഞാൻ — ഹിനർ, നിങ്ങളുടെ വേദം കഠിനമല്ല ?

ബ്രഡാസ് — ഹിനർ, നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് ? ഞാൻ,
ഞാൻ അത് സ്റ്റേഡിയം നോക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നു എന്ന്
അവർ സ്റ്റേഡിയം വിട്ടു കയറുകയോ? അവർ
സ്റ്റേഡിയം കളിപ്പിച്ചു എന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ്
എന്നു കണ്ടിട്ട് ഇതാ ഞങ്ങൾ എന്ന് എ
ന്നോ പറയുന്ന വാക്ക് എനിക്ക് ഞാൻ കയറ
കോ? അവർ എന്തുകൊണ്ടുണ്ടെന്നു, ഞങ്ങൾ
പറിച്ചിട്ടും ഇവർ മിക്ക നിലവിട്ടിരിക്കുമ്പോൾ
പ്രകടനം ചെയ്യുന്നതു നോക്കിപ്പിടിച്ചതും, അവർ
കൂടെ കിടന്നു കൂടാത്തതും, അവർ കേൾക്കുന്ന
കേൾപ്പതും, പലഗാനങ്ങൾ കൊണ്ടു ചിരിപ്പിച്ചതും
കേൾപ്പുന്നതും, കേൾപ്പു കിടന്നതും, കേൾപ്പുകേൾപ്പു
വളർന്നതും, ഞാൻ എന്തെങ്കിലും? അവർ എനിക്ക്
തന്നിട്ടുള്ള പദങ്ങൾക്കും ചുരുക്കങ്ങൾക്കും
ഞാൻ, ഞാൻ ഇന്നും അവർ സ്റ്റേഡിയം നോക്കുവാൻ
ചെയ്യുന്നു.

ജെക്കിംഗ് — ഇങ്ങനെയും സ്റ്റേഡിയം നോക്കിക്കൊള്ളൂ ?

ബ്രഡാസ് — അവർ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നു? അവർക്ക്
ഇതൊന്നിനോടു പലായം കേൾക്കുന്നതോ
സ്റ്റേഡിയം നോക്കുന്നതോ, അവർ എന്തെങ്കിലും
നോക്കുവാൻ, അവർക്ക് എന്തോ സ്റ്റേഡിയം
കേൾക്കുന്നതോ?

ജാൻ — നിങ്ങളുടെയും സ്റ്റേഡിയം നോക്കുക ചെയ്യുന്നു.

ജെക്കിംഗ് — എന്താൽ ബ്രഡാസ് വിചാരിച്ചാൽ അവ
ക്കു കേൾക്കുന്നതോ കേൾക്കുകയല്ല ?

ബ്രഡാസ് — (അവർ പറയുന്നു)

പീരൻ:—നിങ്ങൾക്കും സാധിക്കണം എന്താ ജഡാസ്,
സാധിക്കുകല്ല ?

ജാൻ:—അതു ജഡാസ് ചെയ്യണം എന്തെന്നു ചൊല്ലും ?

പീരൻ:—എന്തായാലും ശ്രമിക്കാമല്ലോ ? ജഡാസ്, നോക്കി
ചൊല്ലുന്നത്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ
ചെന്നു കാണണമെന്നാണു്, നിങ്ങൾ വിചാരിപ്പാൻ
തിർച്ചയായും അവരെ സ്വാധീനമാക്കാൻ കഴിയും.

ജെക്കിംസ്:—എനിക്ക് അങ്ങനെയൊന്നു കോണുതു്,
ജഡാസ് നേരിട്ടു കണ്ടാൽ ജഡിന് അനുസരിക്കാതിരി-
ക്കുകയില്ല.

(ജെക്കിംസ് ചുവടുവെക്കുന്നു.)

ജെക്കിംസിനോട്:—(പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടു്) അതോ മറ്റൊരു സൗക-
ര്യമുണ്ടോ ?

പീരൻ:—നിങ്ങളാരു ?

ജെക്കിംസിനോട്:—എന്റെ ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടിയെ് ആ
വിവരം ആവശ്യമാണോ ?

ജെക്കിംസ്:—നിങ്ങൾ എവിടെ വന്നു ?

ജെക്കിംസിനോട്:—ആ വിവരവും ആവശ്യമാണെന്നു കേൾക്കു-
ന്നില്ല. (ജഡാസിനോടു്) എന്താ ജഡാസ്, നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ ശങ്കർമ്മിപ്പാൻ ആഹ്വാനം
കിടന്നു മാനസാന്തരം സംഭവിക്കുക ?

ജഡാസ്:—നിങ്ങളാരു ?

ജെക്കിംസിനോട്:—(ജഡാസിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു് നോക്കിക്കൊണ്ടു്)
ഞാനാവാതെ, നിങ്ങളുടെ ഗുണനാമത്തെ വഞ്ചിക്കു-
ന്നതു ഞാനായിരിക്കുകയില്ല.

ജഡാസ്:—(അത്ഭുതത്തോളം മിന്നിയോളം എന്തെങ്കിലും കേൾക്കു-
വാൻ തോന്നാൻ ജെക്കിംസിനോടൊന്നു നോക്കിനില്ക്കുന്നു.)

ജാൻ:—പ്രമാ, തവിഴിയിൽവെച്ചു് ഞങ്ങളുടെ ഗുണനാമൻ
“മനുഷ്യപുത്രൻ വഞ്ചിക്കുന്നതിന്നു് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ
അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു്” എന്നു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു അങ്ങു്

അതുതന്നെ പ്രതിധ്വനിയായിപ്പോന്നു. അങ്ങനെയൊരു
 അനുഭവം. അങ്ങനെയൊരു അനുഭവമുണ്ടായില്ല.

മെൽഷിയാർ:—ഈ, നിങ്ങൾ ഇത്രയും അനുഭവിച്ച
 ഗുണനാമകന നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ?

പീറ്റർ:—അതുപോലെ തൊട്ടാണോ അങ്ങനെയോ?

മെൽഷിയാർ:—നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഒരുപേര് ഒരുപോ
 തൊട്ടാണെന്നു വരികട്ടെ, അതുപോലെ, നിങ്ങൾക്ക്
 എന്തു വിശേഷം?

പീറ്റർ:—അങ്ങനെയൊരു ഗുണനാമകന അറിയാം.
 മെൽഷിയാർ:—ഓഹോ! അതു ഓർമ്മ വെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ
 നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ഗുണനാമകന അറിയാം, അല്ലേ?
 അതുപോലെ അറിഞ്ഞവർക്ക് എത്ര അറിയാൻ കഴി
 യുണ്ടായില്ല. പീറ്റർ, അതുപോലെ അറിഞ്ഞവർ അറി
 യാത്തവർക്കു നോക്കൂ. അത് എന്തും മനസ്സിലാക്കണം.

മെൽഷിയാർ:—അതു പറയുന്നതു അങ്ങനെയൊരു മനസ്സിലാക്ക
 ന്നില്ല.

മെൽഷിയാർ:—അതു പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കേണ്ട
 എന്തൊരു മനസ്സിലാക്കും.

പീറ്റർ:—അറിഞ്ഞതൊന്നുതന്നെ ചോദിക്കുമല്ലോ?
 അറിഞ്ഞതൊന്നുതന്നെ?

മെൽഷിയാർ:—എന്തു?

പീറ്റർ:—അതു മെൽഷിയാർ?

മെൽഷിയാർ:—എന്തൊരു മെൽഷിയാർ പറയുന്നതു? ചോദി
 യ്ക്കുക.

പീറ്റർ:—അതു വിശദം?

മെൽഷിയാർ:—ചോദിക്കും.

പീറ്റർ:—(അതുതന്നെ) ചോദിക്കും?

മെൽഷിയാർ:—അതു, ചോദിക്കും.

മെൽഷിയാർ:—അതുതന്നെ വിശദം?

മെൽഷിയാർ:—എന്താണോ പറഞ്ഞത്? എന്താ, എന്റെ
 തിരുവിൽ തനസ്സിലാക്കിപ്പോയ്? ഇപ്പോൾ ബോധ്യ
 വാണോ? ഇന്ദ്രധാസ, ഞാൻ ചോദിച്ചതിന് ഒരു
 പരിപാടിയാണോ?

ഇന്ദ്രധാസ:—(അത് പറയുന്നില്ല.)

മെൽഷിയാർ:—ഇന്ദ്രധാസ, നിന്റെ സഹോദരി നിന്നെ
 സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്, എന്തെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട് നി
 അങ്ങനെയൊരു ചെല്ലത്താൽ അവർ കഠിനമായി
 ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്, അവർ നിന്നെ ആളയ്ക്കുന്നതിൽ
 തുടർച്ചയായി പക്ഷം, കർമ്മം അങ്ങനെയൊക്കെ
 ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

(മെൽഷിയാർ പോകുന്നു. ഇന്ദ്രധാസം അനുകരണമായി
 നൃത്തം.)

പിറാർ:—ഇപ്പോൾ മെൽഷിയാർ?

മെൽഷിയാർ:—എന്തിനാണ് വന്നത്?

പിറാർ:—എന്തിന് വന്നത്? ഇതു പറയാനോ?

മെൽഷിയാർ:—ഗർഭിണിയിൽനിന്നും ഇരുപതുപേർ പത്തു പാലകൾ
 എന്റെ ചെവിയിൽ സദാ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
 ഇന്നത്തെ സാക്ഷാത്കാരത്തിൽ, സകല ശിശുക്കളെയും
 കൈകൾ 'തെങ്ങുപുത്രി' വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും
 അതിൽ അർപ്പിക്കുകയും അവർ അവനെ വധിക്കും.
 എന്നാലിവസം അവർ മരണത്തിൽനിന്നും ഉദ്ധാരണം
 ചെയ്യും എന്ന വാചകങ്ങൾ എനിക്ക് ഇപ്പോഴും
 കേൾക്കാതെയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതാ ഈ അത്ഭുത
 പുരുഷനും അടുത്തുവന്നു പറഞ്ഞിട്ടു പോയി.

ഇന്ദ്രധാസ:—ഞാൻ ഇവിടെനിന്നും അടുത്തു പോകരുതെ
 നല്ല അദ്വൈതം പറഞ്ഞത്? ഞാൻപോയ്ക്കുണ്ടോ?

മെൽഷിയാർ:—എനിക്ക് ഒരു നാൾക്കും തോന്നുന്നു, ഇതാൽ
 പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ചാനനായിത്തീരട്ടെ?

മെൽഷിയാർ:—അങ്ങനെയിൽ ആ വാചകം പറയാൻ എന്തെ
 കഴിഞ്ഞു?

പിറാർ:—അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കഴിഞ്ഞു? മെൽഷിയാർ
 പറഞ്ഞതാൽ ശരിക്കാണ് എനിക്ക് അറിയുന്നത്.

അല്ലെങ്കിൽ ആളാകുന്ന പറഞ്ഞാലയ്യത്? വീടേ തന്നെ ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപറ്റി കേട്ടില്ല? കക്കത്തക്ക പറഞ്ഞു കഴിച്ചതല്ലാതെ എന്തിനെങ്കിലും നേരെ നോക്കാനും പാങ്ങോ?

ജെയിംസ്:—ജൂഡാസിനെ ഏതൊരു അതർക്കമെന്നല്ലതാണ് ഉദ്ദേശം അതാണ് അതുവരെ കളിച്ചു നിന്നിരുന്ന ആൾ അല്ലെന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

പീറ്റർ:—അതിനു സംഭവമില്ല ജൂഡാസ് നേരിട്ടതല്ല നാൽക്കു ജൂഡാസിനെ നേരിട്ട മാറ്റം. ജൂഡിയരുടെ ഗുരുവേദികൾ വിശ്വസിച്ചാൽ ഇസ്കാരിയ്യം ഇതൊരു ചെറുതായിക്കണ്ടി.

ജെയിംസ്:—അതിനു പ്രയോധിച്ചു വിട്ടു നന്നായി! ജൂഡാസ് ആരെ അവർ വെട്ടിയെന്നു?

പീറ്റർ:—എന്നാൽപിന്നെ ജൂഡാസ് ആദ്യം ചോദിക്കാതിരുന്നോ? സ്വയംകൊന്നു മറ്റൊരാൾ മൊന്നും ചോദിച്ചുപോകാൻ അത കഴിഞ്ഞ ആൾ ഇന്ന് ഒന്ന് കണ്ടാൽ മറിഞ്ഞുചോടുംപോലും.

ജൂഡാസ്:—നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?

ജാൺ:—എന്തൊരു ഉദാഹരണം ചോദിക്കുന്നതാണ് എനിക്ക് മോണുന്നത്.

പീറ്റർ:—എനിക്ക് അങ്ങനെ അല്ല മോണുന്നത്.

ജെയിംസ്:—എനിക്ക്.

(ജൂഡാസിന്റെ സഖിയായ ഇസബൽ ഓടും അകലെതായി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

പീറ്റർ:—അതാത്?

ജെയിംസ്:—അത സ്ത്രീയാണല്ലോ.

ജാൺ:—(അവളോട്, നിങ്ങളാത്?) ഈ സംഭവത്തെ ഈ വിഭവനാശത്തെ വന്നതെന്തിന്?

ഇസബൽ:—(മുഖപൂർണ്ണമായി കാണപ്പെടുന്നു) ഇസ്കാരിയ

ഉദാഹരണത്തിന് പുതിയ മനോഭാവം എന്ന് അറിയുകയും
 ചെയ്താൽ, പക്ഷെ, എന്തുവേഗത്തിലായിട്ടാണിത് സംഭവിച്ചത്?
 എന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട്,

ഇഡാസ്:— (അദ്ദേഹം ഉള്ള സൂക്ഷ്മതയോടെയും മറ്റും
 ഉള്ളതുകൊണ്ട്) ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയാമെന്നുവെന്ന്
 (അവർ ഇന്നാണെന്നറിഞ്ഞ്) അല്ല, ഇത്യാ? എന്തിനാ?
 ചെന്ന് അവർക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇല്ലാത്ത, ഇത്
 വികസനം? നിന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കുക?

ഇഡാസ്:—പ്രകാരം, എന്തുകൊണ്ട് പാടില്ല? സാധനവികാ
 ഷിനെയും എന്തുകൊണ്ടുവെന്ന് ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് നൽകി
 എന്തെന്നു ഇപ്പോഴായിട്ടു?

(ഇഡാസ് കവിനായിട്ട് എന്ന്, ഇഡാസ് കവിനായിട്ട് ചിന്തി
 ചെയ്താൽ, അതിനോട് കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചാൽ)

ഇഡാസ്:—(അവർക്കൊരുമിച്ച്) കമാൻ, അല്ല? എന്താണി
 ന്നതിനെ നിർമ്മിക്കുന്നത്? ഞാൻ അറിയാതെ നിൽക്കും,
 പക്ഷെ ഇപ്പോഴായിട്ട് അതിനെ ചിന്തിച്ചു കൊണ്ട്.

ഇഡാസ്:—(അത് പറയുകയും)

ഇഡാസ്:—(അദ്ദേഹം കൈമാറ്റം നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്താൽ
 അത് നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്തുകൊണ്ടാണിത് പറ
 യുന്നത്?)

ഇഡാസ്:—നിങ്ങളെപ്പറ്റിയും പറയുകയും ചെയ്താൽ, കൈമാറ്റം
 ചെയ്താൽ ഞങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും
 നിങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇത്.

ഇഡാസ്:—ഇഡാസ്!

ഇഡാസ്:—ഇഡാസ്!

ഇഡാസ്:—എന്നിടം കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്തു
 ചെയ്തുകൊണ്ട്?

ജഡാസ്:—നി ഒരു കൈവും വെച്ചില്ല. നി ഒട്ടും പഠിക്കാ
ക്കൂടും വേണ്ട, എപ്പോഴും നിശ്ചയിച്ചതാണു് ഒന്നാണു് ഒരു
കമ്പിളിയിലാണു് ഞങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതു് അതിനു
നി കമ്പിളിയിലാണോ? (വീണ്ടും അവളുടെ കൈകൾ പാടി
മറയ്ക്കുക) ഇസബൽ, നി ഇവിടെ എന്തെന്നു വരി?

ഇസബൽ:—കൈവെട്ടിത്തന്നെ അറിയാം.

ജഡാസ്:—എന്തിനാണു് ഈ അസന്തോഷം?

ഇസബൽ:—വരാമെന്തു് എന്തു് ചെയ്തു്? ഈ കാലാവസ്ഥ നെ
മറക്കുകയാണു് അങ്ങനെയൊന്നാണു് തെളിയിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ
പ്രസ്തുതം? എങ്കിലും അതിനെ എങ്ങനെയായിരിക്കും?

ജഡാസ്:—എവിടെ?

ഇസബൽ:—അങ്ങനെയൊന്നു വീട്ടിൽ

ജഡാസ്:—(ഉൾക്കണ്ഠയോടെ) അവിടെ എന്താണു്
വീശേണ്ടു്? മറയ്ക്കുക

ഇസബൽ:—എന്തിനാണു് അവിടെ എന്താണു് വീശേണ്ടു്? കമ്പിളി
കൊണ്ട് ഈ സംഭവം അറിയാൻ എന്തിനു് ചെയ്തുകൊ
ള്ളുകയാണു്? അങ്ങനെയൊന്നാണു് അവിടെ എന്താണു്
വീശേണ്ടു്? കമ്പിളി, പിന്നെ എവിടെയാണു്
വീശേണ്ടു്? അങ്ങനെയൊന്നു് ഈ കമ്പിളിയെ എന്തിനാണു്
ചെയ്തു്? മറയ്ക്കുക

ജഡാസ്:—ഇസബൽ, എന്തിനു് ഉൾക്കണ്ഠ വർദ്ധിപ്പിക്കാ
ക്കൂടും ഇപ്പോൾ കാഴ്ച പരമം. അപ്പോൾ ജഡാസ് അതിന്നു് നല്ല
മറയ്ക്കുക? മറയ്ക്കുക

ഇസബൽ:—അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു സംഭവം വീട്ടിൽ.

ജഡാസ്:—എന്തു്, നി എന്താണു് പറയുന്നതു്?

ഇസബൽ:—അവർ എന്തുപറഞ്ഞാണു്? അവർ എന്തുപറ
യുന്നു? അങ്ങനെയൊന്നു് അങ്ങനെയൊന്നു് പറയാൻ
ചെയ്ത വല്ലാത്ത എന്തിന്നു പറയാനുണ്ടാ?

ജഡാസ്:—എന്തിനു് അങ്ങനെയൊന്നു? എന്തിനു് അങ്ങനെയൊന്നു
ചെയ്തു് എന്തുപറയാൻ?

ഇസബൽ:— ഹേയ്! അല്ലെങ്കിൽ ആനന്ദനാഥൻപോലെയുള്ള ഒരു നിയമകാരനിലിരിക്കുന്നു അതല്ലെങ്കിൽ മനസ്സാകുമായി വെട്ടിച്ച് ഈ വിനോദയാത്രയ്ക്കു പോകുന്നത് കരാറാ, അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധമല്ല. വിദ്വാനായൊരാൾ അതിനെ പോകുന്നു, എങ്കിൽ മറ്റൊരു അവലോകനം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എനിക്ക് അത് ചെയ്യണം (പോകാൻ തുടങ്ങുന്നു)

ജൂഡാസ്:— ഇസബൽ, നിന്റെ ഞാൻകൂടെ—സാക്ഷാത്കാരം, ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?

ഇസബൽ:— അതേ, അങ്ങനെയൊരു സാക്ഷാത്കാരം പോലെയൊന്നും, നിയമനിയമം—കരാറാ! നല്ലതും അത് നേതൃത്വമല്ല. അവന്റെ വാക്ക് അവരുടെ മുമ്പിൽ അനുഭവപരമാണ്. അത് എവിടെയോ അവിടെ അവർ പറയുന്നതുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ് അങ്ങനെയുള്ള അറിഞ്ഞുകൂടുകയോ? അവർകൾ പോകട്ടെ അവർ അങ്ങനെയൊരു ഗുരുവേദം, യഹൂദന്മാരായിരിക്കും, ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

ജൂഡാസ്:— ഇസബൽ, ഞാൻകൂടെ വരാം, പിറ്റേന്ന്, ഞാൻകൂടെ പോയിവരുമോ?

പിറ്റേന്ന്:— മനസ്സാകുമായി പോകണം ജൂഡാസ്, അത് നിന്റെ ധർമ്മമാകട്ടെ.

ജൂഡാസ്:— ഇസബൽ നല്ലതും, സാക്ഷാത്കാരം, ഞാൻ കാമസിക്കായില്ല, എങ്കിലും വെണ്ടിയും എങ്കിൽ സാക്ഷാത്കാരം അങ്ങനെയും പ്രാർത്ഥിക്കണം!

(അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു മറ്റുള്ളവർ അവർ പോയവരിലേക്കോക്കി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു)

ജാൻ:— (സ്വയം നിന്നിട്ട്) "മനസ്സുപുത്രൻ വെളിച്ചമായി മനസ്സുപുത്രങ്ങളിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടും, അവർ അവനെ വധിക്കും"..... "ഞാനാരുമാക്കട്ടെ, നിങ്ങളുടെ ഗുരുനാഥനെ വെളിച്ചമാക്കൂ" ഞാനായിരിക്കട്ടെ! ..... "സ്വന്തംപിതാവിനെയും ഏകദൈവത്തിനെയും

ഉപേക്ഷിച്ച ആൾ ആരെന്നതറിൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല" ..
എന്തൊരു വാചകങ്ങൾ | ... മദ്രാസിലേ

(കർട്ടൻ)

അംഗം 3

(ഇഡിത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിലെ ഉദ്യാനം. രാത്രി.)

[ഇഡിത്ത് സർവ്വസംവിധാനങ്ങളായി വിദ്യാഭ്യാസമയമായി
കുറേ സോഫ്റ്റിൽ ഇരിക്കുന്നു സോഫ്റ്റിൽ കാലിൽ നിൽ
ത്ത് അവളെത്തന്നെ നോക്കി മന്ദിച്ചുകൊണ്ട് സ്വന്തം
താഴെ ഇരിക്കുന്നു.]

ഇഡിത്ത്:—ആർ, നീ അവിടെനിന്ന് എന്തിനേറ്റു പോക
യില്ല ?

സക്കരിയാസ്:—അതെങ്ങനെയോ ചോദനമുണ്ട് ?

ഇഡിത്ത്:—എന്തെന്നതുകൊണ്ടാ ?

സക്കരിയാസ്:—നീ പാഞ്ഞിട്ടില്ലിയോ ഞാൻ അയാളുടെ
വിട്ടിൽ പോയത് ?

ഇഡിത്ത്:—അതിന്റെ ക്ഷണപോലൊന്നിരിക്കുമെന്നോ
സക്കരിയാസ്:—അതിന്റെ ക്ഷണമല്ല, കേൾക്കൂ. ഞാൻ
എന്നെപ്പറ്റി ചിലതു കേൾക്കൂ എന്തെല്ലാം ഒന്നിട്ടാ
വിട്ടിരിക്കുന്നത്. മനസ്സിലാക്കൂ?

ഇഡിത്ത്:—പോലോ അവിടുത്തെത്തിന്റെ ?

സക്കരിയാസ്:—അതില്ലെന്ന് പത്രം സമാ,
ഇഡിത്ത്:—എന്ത്യാ?

സക്കരിയാസ്:—(അവകളുടെകൊണ്ട്) ആ, പിന്നെ, നിന്ന
കണ്ണന്റെ കൈകൾക്കെ കൈ കിട്ടിക്കൊടുത്തിൽ ഒന്നു
നോക്കൂ.

ഇഡിത്ത്:—ഇവനെക്കൊണ്ട് എന്താ?

സക്കരിയാസ്:—പിന്നെല്ലെങ്കിൽ?

ഇഡിത്ത്:—എന്തൊന്നും?

സക്കറിയായ്.—നി എന്തായാ പറഞ്ഞത് ?
ഇഡിക്.—നി ഒരു ഏല്യനാണെന്ന്,
സക്കറിയായ്.—ഞാനും അതാ പറഞ്ഞത്,
ഇഡിക്.—(ചിരിച്ചു)
സക്കറിയായ്.—അങ്ങനെ ചിരി !
ഇഡിക്.—ഹാ,
സക്കറിയായ്.—പിടയ, നൂറുക്കൊള്ള ആദ്യത്തെ കോഴെ
പുറത്താ ?
ഇഡിക്.—നി ആന്താണോ ?
സക്കറിയായ്.—അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ പന്ത് ഇങ്ങനെയി
ക്കോ?
ഇഡിക്.—എവിടെ ?
സക്കറിയായ്.—പെണ്ണങ്ങളെ കാല്പു.
ഇഡിക്.—എങ്ങനെയോ,
സക്കറിയായ്.—അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകൾ
ഇഡിക്.—നിന്നെ അറിയിച്ചു മറ്റൊരാളോ
സക്കറിയായ്.—അതിനാ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്.
ഇഡിക്.—എങ്ങനെയോ?
സക്കറിയായ്.—നി പിടികളെണ്ണിപ്പിക്കാൻ
ഇഡിക്.—എന്താ? (അടുത്തുകൊണ്ട് ചെവിയിലിടുന്നു)
സക്കറിയായ്.—(അക്കത്താക്കി) അത്യാ! അത്യാ!
അതിവിടെക്കിടന്നു ഇത്യാക്കുവാനു വീട്ടിലേക്കു
ഇഡിക്.—(ചെവിയിൽ) നി ഇവിടെക്കിടന്നു വീട്ടിലേക്കു
കോ?
സക്കറിയായ്.—ചെവിയിൽ പിടിച്ചാണോ കൊണ്ടുന്നത്?
ഇഡിക്.—പിടയ നിന്നെ മുന്നിൽപിടിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു ?
സക്കറിയായ്.—നിന്നെ കൈപറ്റുവെക്കാനു എന്റെ കൈ
പറ്റുവതിൽപിടിച്ചു അങ്ങനെ മുട്ടുമ്പോൾ കൊ
ണ്ടെന്നു
ഇഡിക്.—എന്തു, എന്തു, നിന്നെക്കുറിച്ചാണോ?
സക്കറിയായ്.—കൊച്ചുനാളിൽ കൊച്ചു വിദ്യാഭ്യാസമെല്ലാം
ഇന്നും ഇക്കാരെക്കുറിച്ചുവെക്കുന്നതുകിൽ.

ഭൂവിന്ദ:—നി അവിടത്തെ കൊടുപ്പുണ്ടോ? (വിജയചേരിയെ ചിരിച്ചു പോക്കുന്നു)

സക്കറിയായ്:—(അകത്തുവന്നപ്പോൾ) അയ്യോ! അത്—

ഭൂവിന്ദ:—എന്താ മിന്നത്തു? (ഇരുകൈകൾ വാ പോങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്) എന്താ വെറുപ്പോക്കുന്നു

സക്കറിയായ്:—(ചേരി വിതകിക്കൊണ്ട്) എന്താലും നിന്റെ കൈകളിൽ ഞാൻ കണ്ടു കണ്ടു.

ഭൂവിന്ദ:—ഇവനാക്കോ?

സക്കറിയായ്:—എന്താ നാനും സക്കറിയായ്, എന്താ അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ അച്ഛനും കൈകൾ, അമ്മയെ അതിന്റെ സ്വകാര്യവും എനിക്ക് അതൊന്നും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭൂവിന്ദനും സന്താനങ്ങൾക്കും.

ഭൂവിന്ദ:—നിന്റെ സ്വത്തു കൊണ്ടു പോകുമോ?

സക്കറിയായ്:—നിനക്ക് എന്താ സ്വത്തുവേണ്ടായോ?

ഭൂവിന്ദ:—എന്താ, സക്കറിയായ്, നി പോ. ഇസബൽ ഇപ്പോൾ വരുന്നു.

സക്കറിയായ്:—അമ്മനളു? വരട്ടേ! അവളുവന്ന് ഒറ്റ ചേരിയെ ചിരിക്കട്ടേ!

ഭൂവിന്ദ:—എന്താ, കൈകൾ ചേട്ടനും പെട്ടാതിരിക്കും.

സക്കറിയായ്:—അവനും വന്നുകൊള്ളട്ടേ, അവൻ എന്റെ പ്രിയസ്വാമൻ. ചേരിയെക്കൂടം അന്ധാധീനതയിലായി ചോരയെന്ന പാപ്പും, തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത മൂട് അവനും തിരഞ്ഞിട്ടു കളയാം.

ഭൂവിന്ദ:—ചേട്ടൻ വരുമ്പോഴും നീ ഇവിടെ നില്ക്കാനാണോ അവ?!

സക്കറിയായ്:—കൊള്ളാം എന്താ നോക്കും. നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാലാകട്ടെ നിശ്ചയമായില്ല.

ഭൂവിന്ദ:—ചേട്ടൻ നിന്നെ കാണട്ടെയോ?

സക്കറിയായ്:—അമ്മ, കാണട്ടെയെന്നുതന്നെ. അവൻ കണ്ടാകുമല്ലോ? നിന്റെ കയ്യാണെ കഴിഞ്ഞു കീർച്ചയായും കൊൻകരയെക്കൊണ്ടു?

ഭൂധീതഃ—(പോയിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) നീയോ?

സക്കരിയാസ്—അതേ, ഞാൻതന്നെ. ഇന്നലെ നീയെ
കിട്ടിച്ചല്ല?

ഭൂധീതഃ—ഞാൻ സമ്മതിച്ചോ?

സക്കരിയാസ്—നീ ഇന്നലെ എന്തൊക്കെയാണു പറഞ്ഞത്?

ഭൂധീതഃ—ഇന്നലെപ്പോഴെങ്കിലും?

സക്കരിയാസ്—ഇന്നലെ നീയെന്തൊക്കെ കണ്ടുപിടിച്ച
പ്പോഴേ.

ഭൂധീതഃ—നീയെന്ന തൊഴിക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞു

സക്കരിയാസ്—അതേ, അതുകൊണ്ട്.

ഭൂധീതഃ—എന്താണത്? അതിന്റെ അർത്ഥംകുറച്ചൊന്നു കഴി
ക്കാമെന്നാണോ?

സക്കരിയാസ്—പിന്നല്ലിയോ? കയ്യുണക്കു കഴിഞ്ഞ
തൊഴിക്കാമെന്നാണോ?

ഭൂധീതഃ—നീയെന്ന ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇവിടെനിന്നും
പിറക്കും.

സക്കരിയാസ്—എന്നാൽ ഞാൻ പോകുകയല്ലെങ്കിൽ.

ഭൂധീതഃ—അല്ലെങ്കിൽ?

സക്കരിയാസ്—അല്ലെങ്കിൽ പോകുകയില്ല.

ഭൂധീതഃ—ഇതു എത്രപ്രാവശ്യം!

സക്കരിയാസ്—അങ്ങനെയൊ—ഇതു മറ്റൊരു കാര്യം, അങ്ങനെയൊ
പറഞ്ഞാലേ, അതു നേരമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഭൂധീതഃ—നീയെന്ന ഞാനിവിടെനിന്നുപോകും!

സക്കരിയാസ്—നീ കാട്ടുമ്പോൾ ഞാനും കാട്ടും. നീ നിന്നാൽ
ഞാനും നില്ക്കും. കിഴിഞ്ഞു നന്നാൽ പുറപ്പെടുക.

ഭൂധീതഃ—എന്റെ സക്കരിയാസ്, ഇപ്പോൾ പോ.

സക്കരിയാസ്—(പ്രസന്നനായി) അങ്ങനെയൊ വാ. മറ്റൊരു
പ്ര. കണ്ടുകൾ പറ. ഒന്നു കേൾക്കട്ടെ.

ഭൂധീതഃ—എന്റെ സക്കരിയാസ് ഇപ്പോൾ.

സക്കരിയാസ്—അങ്ങനെയോ?

കുറിപ്പ്:— പിന്നീട്

സംശരിക്കാസ്:—“എന്റെ മലയാളം” എന്ന് പര.

ജുഡീഷ്:—എന്റെ വചനം,

സംസ്കരിച്ചതായും: - “പ്രസ്തുതത്തിന്റെ ഭാഷ:” എന്നു വന്നു.

ഭൂവീന:—എക്കരയിൽ നിൽക്കുന്നു.

സമാഹരിതാസു:—“പുതിയൊരു ചെങ്കോലും” എന്നു പറ.

ഉപരിക:— പൊതു ഭൂമി

സക്കറിയോസ് (വെളുത്ത ചുരുട്ടൻ മധുരം)

[illegible]

സംസ്കാരം:—തൊഴിലിന്മേലുള്ള അധികാരം ഉള്ളതല്ല.

സംഭവത്തിന്:—സമുദായം നഷ്ടം സംഭവിച്ചു: ഏകദേശം 1000

புலவர் திரு. வி. வி. இராமச்சந்திரன்

സാഹിത്യ സഭ:- കുറുപ്പുക്കുളം കലാനാളം

സംഗ്രഹം: (കുറിപ്പുകൾ: 1) 1000000

അറിവ്: ഇന്ത്യയിലെ

രൂപീകൃതം:—(പരിഭവസ്വരത്തിൽ) ചൊല്ലുകയല്ലേ ?

ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள்—என்க்கூறும்.

[illegible]

അനുകൂലം: - ഭൂമിയിൽ

രഹിതം:—മുറയ്ക്കുന്ന ഉദ്യോഗം ?

ഭവംകളിലൊന്നു. — മുമ്പുകൾ 10 മുതലായവയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

— ൧൦൧ —

സംഗ്രഹം: (നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് വീണ്ടെടുക്കാനായി ഒരു പുസ്തകം)

ചോദ്യം—(പൊതുവിഭാഗക്കാര്യം) മു. കെ. ചെന്നിപ്പറമ്പുകോട്ട
കോട്ട) നാമുട വർണ്ണം

സംഗീതം - ബി.ജെ. (എസ്.എസ്.സി.)

ഇഡിയത്—(അവൻ പൊക്കമുള്ളതോക്കിനിന്നു്, സമുദ്രതാലി
പൊഴു കൂടിപ്പോയ) പാറയ്ക്കു് പരമ്പരവിണ്ണി. അവരോ
ഇഡിയത്തിന്റെ ഭാഗത്തിന്നു് ഇഡിയം ഇഡിയം നിത്യത്ത്.

വിജയ കിരണമല്ല! ബുദ്ധിയില്ലാത്ത വാക്കുകൾ ആ
കുന്നതല്ല! അതിനാൽ ചിന്ത, ആശങ്ക, അഭിപ്രായം
മറ്റും നന്നായി ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.
എന്താണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം? അത്ഭുതങ്ങളാൽ
കലശം ഇതിനെക്കുറിച്ച് കിരണ ചിന്താഗതം
കുറയ്ക്കും. എല്ലാം തെളിയിച്ചു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, കിരണമല്ല
കൈകൾ കൈകൾ ഇതിനു ചിന്തയെ വളർത്താൻ
ഇതിന്റെ ഉപദേശം നൽകാൻ ചിന്ത (ചിന്ത)

(ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം)

ഇതിന്റെ:—എന്താണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം? ചിന്തയെ
ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ, അതിന്റെ ചിന്ത
ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ?

ഇതിന്റെ:—അല്ല! എന്താണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം? എന്താണ്
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ

ഇതിന്റെ:—അല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ

ഇതിന്റെ:—എന്താണ് ചിന്തയെ ചിന്തയെ?

ഇതിന്റെ:—അല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ

ഇതിന്റെ:—(കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ)
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ

ഇതിന്റെ:—കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ
കിരണമല്ല! ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ

ഇതിന്റെ:—ചിന്ത, (ഇതിന്റെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ)

ഇതിന്റെ:—ചിന്ത, (ഇതിന്റെ ചിന്തയെ ചിന്തയെ)

പ്രകാരമകമ്പിൽ ഇനി ഇതുപോലെ എന്തു കാണും ? അതാലോ മൗനപാപമ്" ഇതെല്ലാമെ നിന്" ? (പിന്നേയും നോക്കിയിട്ട്) വിട്ടുപോയി ! ഇളയകിരസ്സ് മോശപ്പെട്ടത നോക്കി എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കാമെന്ന്, ഇനി ഇങ്ങനെ വരട്ടെ ! എന്നാൽ അതേ (പ്രകാരമേ സോഫാരിൽ ഇറങ്ങി, കയ്യാടിയിൽ കാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് രസം കാണിച്ചിട്ടു ചുരുക്കം വിശിഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച്) (പ്രധാനം പുറകിൽ പ്രവേശിച്ചു) അതുവേണ്ടത് അവളെക്കണ്ടനോക്കി വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് നില്ക്കുന്നു)

ഉറവിടം—(കണ്ണൂർ കോട്ടയ്ക്ക് അടുത്തുള്ള) ഇരിപ്പനം ചെട്ടു,
ചെട്ടി + അങ്ങു ചെട്ട : വാക്കുകൾ പുതിയ വിധ
പ്രയോഗങ്ങൾ [[പേരളൻ ഏതാനും] ഉദാഹരണങ്ങൾ
മുന്നോട്ട് കാട്ടുന്നു]

പ്രധാനം:—(മണ്ഡലം) അന്തർവ്യക്തം) ഉപരികം (

[illegible]

സംസ്കൃതം:— (അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക്) സഹായം !

இயைபு:—பெரிய பிள்ளைகள் மீதும் பெருமைகள் அளவு
கொடுத்தது, அகன்ற பெருமை, பெரிய, பெரிய, அளவு
பெரிந்து கொடுப்பதற்கு. அகன்ற பெருமை மீதும்
கொடுக்கும் அளவுகூடியது. அகன்ற பெருமை
பெருமைகள் இயைபினைக் கொண்டு, பெருமை
கொடுப்பது பெருமை மீதும் அளவுகூடியது. பெருமை
(இயைபு) அவை பிள்ளைகள் மீதும் கொடுத்தது. அளவு
பெருமைகளைக் கொண்டு மீதும் அளவுகூடியது. (பெருமை
கொடுத்தது) பெருமை மீதும் அளவுகூடியது.

■ **WILL** — (എക്സക്യൂട്ടീവ്) വേറിംഗ് |

ഭൂധിക്:—(കലഹിനിയെപ്പോലെ) ഞാൻ കലമ്പിയാണ്, എന്തോട് മിണ്ടണം.

ഭൂധാസ്:—(അവളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കടലു ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അങ്ങനെയി ! ഞാൻ മിണ്ടണമല്ലോ ?

ഭൂധിക്:—പേണം, മിണ്ടണം, മിണ്ടണം. എന്തോട് എനിക്ക് മിണ്ടണം ? എന്തോട് കടലും മിണ്ടണം.

ഭൂധാസ്:—എന്റെ ഉള്ളത്തോളപ്പറയും, ഭൂധിക്, നി എന്തോട് കലമ്പിയാണോ ?

ഭൂധിക്:—(ഉള്ളത്തോളം ചേർത്തു് സ്നേഹപരമായിട്ട് കലിപ്പിരിച്ചുകൊണ്ട്) ചേട്ടാ, എന്റെ ചേട്ടാ, ഞാൻ കലമ്പുകോ ? എന്റെ ചേട്ടനോട് ഞാൻ കലമ്പുകോ ? ചേട്ടനോട് കലമ്പിയാൽ പിന്നെ എന്തെങ്കിലും ? എനിക്ക് ചേട്ടനല്ലാതെ പിന്നെ ആരാണ് ? ചേട്ടാ ! ചേട്ടാ !

ഭൂധാസ്:— ഭൂധിക് ! അങ്ങനെയി !
(അടുപ്പം കേവലം വരും എന്നു് ആനന്ദപൂർവ്വമായിട്ടു്.)

ഭൂധിക്:—(ഹൃദയംഗമമായ സ്വരത്തിൽ) എന്റെ കുപിതത്തിൽ ഇതുപോലെ പ്രകടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു് ഞാൻ അങ്ങനെയിട്ടില്ല. (നിശ്ചയിച്ചു് നിശ്ചയിക്കുന്നു) എന്റെ ചേട്ടാ, എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും ചേട്ടന്റെ ഭൂധിക്തിനെപ്പറ്റി— കേൾക്കൂ

ഭൂധാസ്:—കേൾക്കൂ, ഞാൻ നിന്നെ—കേൾക്കൂ ! നി ഇങ്ങനെ—

ഭൂധിക്:— ചേട്ടാ എനിക്ക് എന്റെ ചേട്ടനല്ലാതെ ആരാണ് ? അങ്ങനെയല്ല ഈ കലമ്പലിൽ ഇങ്ങനെ വിട്ടുപോകാൻ ചേട്ടൻ കരുതുക വന്നല്ലോ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും കലമ്പലുള്ളതല്ല ? എന്തെങ്കിലും കലമ്പലിൽ നിന്നെ ചേട്ടന് എന്തെങ്കിലും ശിക്ഷിക്കാമല്ലോ, എന്തെങ്കിലും ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം, കലമ്പലുള്ളതല്ല— എന്താൻ ഇങ്ങനെ അനാഥമായി വിട്ടുപോകാൻ — (കേൾക്കൂ)

ഭൂഡാസ്:—നി എന്തൊരപരാധം ചെയ്തുകൊണ്ട് ബോധമി, നിനക്ക് ആ സ്വാധിക്കൊ? നിന്നോടു അൻ ചിന്ത ആകട്ടെ? ഞാനു ഉപേക്ഷിക്കുകയാ? കഷ്ടം! ഭൂഡിക്ക് നിനക്ക് ഭൂധാസിനെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ?

ഭൂഡിക്ക്:—ചെയ്യാ, എനിക്കറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ എനിക്കറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സിലായി എന്റെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട ചേർന്നെ അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയാനാമത്?

ഭൂധാസ്:—അതാക്കെ നി പറയുന്നതാമത് ശരി, നിനക്ക് എന്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട, ആകാം എന്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട, ആകാം അറിയാനാമത് ഇരിക്കുന്നു!

ഭൂഡിക്ക്:—(പ്രതികരണത്തോടെ) ചെയ്യാ!

ഭൂധാസ്:—അതാ, അതിലിടെ താമസിപ്പിക്കുന്ന കിടന്നി ഇരിക്കും കൂടെ നി ഉപേക്ഷിക്കാനിരിക്കും താമസിക്കുന്നു.

ഭൂഡിക്ക്:—സത്യത്തിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഭൂഡാസ്:—നിനക്ക് എന്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു? നി ഇന്നും വിട്ടിരിക്കുന്നു കണ്ടിരിക്കുന്ന കാലംകൊണ്ടും കളിക്കുന്നതു പുലരിക്കാൻ നിന്റെ ചെയ്തുകൊണ്ട കിടന്നി കളിക്കിൽ നി ഇന്നും കണ്ടും. ആ നിനക്ക് എന്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട? ഭൂഡിക്ക്, അതിൽ പറയാം, എനിക്കി വിരമംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെത്തുക കൊണ്ടുവന്നു വെട്ടു മയ്യുന്നതുകൊണ്ട പുറത്തുനിന്നു, അതിനുള്ള കണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരും കണ്ടിരിക്കുന്നു പണം! ദൈവംകൊണ്ട കൊണ്ടിരിക്കുന്നു പണംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു അവരുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു വിരമംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു പുറത്തുനിന്നുവെട്ടുക, പണംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു സാധനസംഭരണത്തെയും വിരമംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

(ഭൂഡിക്ക് ആ വാക്കുകൾ ഏതെങ്കിലും കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കി നിൽക്കുന്നു)

ഭൂഡാസ്:—മിക്കവാറുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു തെറ്റായിട്ടെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മാണ് അവയെ നേരം ! കടവാമതം കൾപ്പകൾ !
കൾപ്പകൾ പൂർത്തീകരിച്ചു !

ഇവിട്:—(പരിഭ്രമത്തോടെ) ചെട്ടൻ എന്ന ഉപേക്ഷി
ച്ചുപോയതിന്റെ കാരണമാണോ പറയുന്നത്.

ഇഡാസ്:—(അതുകേൾക്കത്തോടെ) അവൻ എന്തൊക്കെ
യാണു കൾപ്പകൾ ചെയ്യുന്നത്! അവന്റെ കൾപ്പകൾ
എന്തിന്റെയൊക്കെ ദാരിദ്ര്യമാണ്? വിവരങ്ങൾ
നേരത്തുതന്നെ! അവന്റെ കൽത്തറ? മാർക്കു,
സത്യം, പാതിവ്രത്യം ദണ്ഡം, മനുഷ്യത്വം ഇവയെ
ക്കുറിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെയെ പിടയ്ക്കുന്നു. അവന്റെ ക
ൽത്തറക്കു കടന്നു പരന്നതിലും കൂടി വാമ മൊഴി
നീനിനനായി നില്ക്കുന്നു.

ഇവിട്:—(വർദ്ധിച്ച പരിഭ്രമത്തോടെ) ചൊ

ഇഡാസ്:—(പരിഭ്രമത്തിൽ അല്പ ക്ഷമയോ ഇല്ലാത്തതോ
കൊണ്ട്) ഇവിട് എവിട് അതു നൽകിയവയ്ക്കു,
അത് കാക്കത്തോളം എന്റെ കയ്യിൽ ഇല്ലെന്നു ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഇവിട്:—ഞാൻ ഇവിട് എന്തെന്തൊക്കെ?

ഇഡാസ്:—നിന്റെ പാദം! കേന്ദ്രം, ന് എത്ര നേരം
ചെയ്യാനാണ്? എന്നാൽ ഇവിടെ കാമസിപ്പാൽ
ഞാൻ നേരം ചെയ്തപ്പോൾ അഥവാ ഒരു നേരം
മേൽ ശക്തി ചെയ്തപ്പോൾ.

ഇവിട്:—ചെട്ടാ എനിക്ക് കയ്യാകുന്നു, ചെയ്യുന്നതാണ്
പറയുന്നത്?

ഇഡാസ്:—എന്റെ അമ്മയെ, എനിക്ക് ഇതു സഹി
ക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ ഫലം കാക്കത്തോ
ലിന്റെ കയ്യാകുന്നതായിത്തീർന്നു. അതു കണ്ടുകൊ
ണ്ടു് എന്റെ കൊച്ചുനമ്പ്രത്തിൽ വിവിധവിധങ്ങളാക്കു
യും വരിക, അതിൽക്കൂടെ ഞാൻപോയതല്ല?

ഇവിട്:—ഇപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നു. ചെട്ടൻ
അതു ചെയ്തതാണോ—

[illegible]

■ ൮. 100%:—പ്രകൃതിദത്ത കർമ്മങ്ങൾക്ക് മാത്രം • ൧൧൭൧?

■ വാസ്തവം:—ഇതുകൊണ്ട് അതേ സമയം, പക്ഷികളെ പരിപാലിക്കുന്നതിനും, മനുഷ്യസമൂഹത്തിനും സുഖപ്രദമായ ഒരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ്, മനുഷ്യസമൂഹത്തിനും പക്ഷികൾക്കും നല്ല ഒരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നു.

உயிரி—(உயர்தர சைவியோடு கள்ளியின்கி) மூலம்
மேலாக இருக்கின்றன. கள்ளியின்கி அரு
கள்ளியின்கி மூலம், அருகில் அருகில் உயர்
கள்ளியின்கி மூலம்.

ചോദ്യം:—**ശ്രീ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ്:** താഴെ പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു് മറുപടി നൽകുമെന്നു് അറിയിക്കുമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

■ 'ഡിക്' — കലാപം അടിച്ചമുട്ടി അഥവാ സ്പ്രിങ്ക്ലർ! **■ 'ഡിക്'** സമരമുന്നണിക്ക് എന്റെ കൈയ്യിൽ എന്റെ അഭിപ്രായം കറുപ്പായ ഒരു ഫോഫിയുടെ പേര്! എനിക്ക് കൈയ്യിൽ അധർ തമിഴുകൾക്കു മുമ്പായി.

தேவநாம்பு—(கலாபு) திருவருளில் தேவநாம்பு, நினைவாக

പറഞ്ഞത് ഞാൻ അതു സഹിക്കുകയില്ല. എന്നോടു നിനക്കു സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ—

ഭൂവിത്,— (വിരോധംകൊണ്ടുചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ചേട്ടാ, അതു സംഭവമാണോ?

ഭൂവാസ്,—എന്തിനാണു അങ്ങനത്ത്? പിന്നെ എന്തിനു വിശ്വസിക്കാമെന്നുണ്ട്? എന്നാൽ എന്റെ അരുളയിൽ അങ്ങനെ പറയുകയും, ഞാൻ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങനെയൊക്കെയാകാതെ ജനിച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യാത്മാവാണു്! താഴെക്കൽ കൈവെച്ചുനോക്കൂ! !

ഭൂവിത്,— (പൊട്ടിച്ചിരിച്ചിട്ട്) ചേട്ടാ, എന്തിനു മാപ്പുകൾ ഞാൻ (പിന്നെയും ചിരിക്കുന്നു) എന്നോടു ചിരിക്കരുതേ. (ചിരിക്കുന്നു) ഞാൻ ചിരിച്ചുപോകുന്നത് നെറുകാണു് പക്ഷേ; ചേട്ടാ—(ചിരിക്കുന്നു)

ഭൂവാസ്,—നിന്നോടു ചിരിക്കുവാൻ എന്തിനു സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, നീ എന്താണു് ഇങ്ങനെ ചിരിക്കുന്നതു്?

ഭൂവിത്,— (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ചേട്ടാ, അതാളുടെ ശിഷ്യനാകുമല്ലോ; പ്രാപ്തന്മാരാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അയാൾ പ്രാപ്തമനുഭവത്തിലും ചേട്ടനും— (ചിരി അടയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു)

ഭൂവാസ്,—ഭൂവിത്, അവർക്കല്ലാ; അളുളത്തിൽ എന്തിനും ദൈവം പ്രാപ്താണു്, നിങ്ങൾക്കും മറ്റു ചിലർക്കും പ്രാപ്താണു് അങ്ങനെയൊക്കെ പ്രാപ്തമാട്ടിരിക്കുകയെന്നുവരല്ലോ സാരമല്ലോ?

ഭൂവിത്—എങ്കിലും ചേട്ടാ, ദൈവപുത്രനാണെന്നല്ലേ ചേട്ടൻ പറഞ്ഞതു്?

ഭൂവാസ്,—അതേ ഭൂവിത്, നീ അതു വിശ്വസിക്കുകയാണു് പക്ഷേ, അതാണു് സത്യം.

ഭൂവിത്,— (പിന്നെയും ചിരി അടിക്കൊണ്ടു്) പക്ഷേ, ദൈവപുത്രനെ മാത്രമിരിക്കട്ടെ; പൂജിക്കാണെന്നു, ആരെ മേലുപദ്രോഹം ചെയ്യുകയെന്നതു്?

ഭൂവാസ്,— (നാശമുഖം) ചേട്ടാ?

ഭൂമി:—എങ്കോ, അന്നത്തെപ്പോലെ കോന്നിത്തന്നെ ഇല്ല പകർ പരിന്നാതിക്കുപെന് ചുറ്റുമുണ്ടാകിൽ ഒന്നൊന്നുതന്നെ കൈയ്യുതന്നുപോയാനില്ല. പ്രസംഗിക്കും—മനിക്കും പൊളിക്കും—കുറ്റമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു പുറം പൊളിക്കും—കുറ്റമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു സന്ധ്യയെക്കൊണ്ടുപിന്നെ ഏകദേശം | കോന്നിയിലെവിടത്തോടു തന്നെ, അപ്പോൾക്കു കൈയ്യുതന്നുപോകുന്നതിന്നും.

ഭൂമി:—(അപ്പോൾ അയാളെപ്പോലെ) ഭൂമി, നിന്നെ നിന്നാൻ പൊളിക്കുന്നതിന്നുവന്നി സംതാനിക്കുന്നതിന്നും.

ഭൂമി:—എന്നാൽപിന്നെ എന്തിന്നുതന്നെ കാളം എന്തൊരു ചുറ്റത്തുതന്നെ? ഇല്ല ചോദ്യം, കൈയ്യുതന്നുതന്നെ കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു എന്തിന്നു കൈയ്യുതന്നു വന്നതല്ല.

ഭൂമി:—അപ്പോൾ കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു.

ഭൂമി:—(അപ്പോൾക്കും) ഇല്ലല്ല! (അപ്പോൾക്കും) പരിന്നാതിക്കു ചോദ്യം കൈയ്യുതന്നു? നിന്നാൽ എന്തിന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു

ഭൂമി:—അപ്പോൾ കൈയ്യുതന്നു.

ഭൂമി:—ഇല്ലല്ല! എന്നാൽ ചുറ്റത്തും, ചോദ്യം ഇല്ലല്ല! വന്നു ഇല്ലല്ല! എന്തിന്നു? അല്ലെങ്കിൽ ചോദ്യം, എന്നോ കൈയ്യുതന്നു? കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു.

ഭൂമി:—അപ്പോൾക്കും വന്നുതന്നെതന്നെ എന്നോ കൈയ്യുതന്നു?

ഭൂമി:—(അപ്പോൾക്കും) എന്തിന്നു ചോദ്യം? അപ്പോൾ കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു കൈയ്യുതന്നു.

ഭൂമി:—അപ്പോൾ കൈയ്യുതന്നു പൊളിക്കുന്നതിന്നും.

ഭൂമി:—ചോദ്യം, അപ്പോൾക്കും ചോദ്യം.

മാനം വന്നിട്ടുള്ള ഇതു പഴയതല്ലെന്നതാണ്. അങ്ങനെ തൂക്കിക്കളയും ചെയ്യും. ചേട്ടൻ ദാമിയ കാട്ടും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞാൻ കവറുതേ പറഞ്ഞതേയുള്ളൂ. പേരിട്ടില്ലെങ്കിൽ, വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെയൊന്നു കണകിൽ—

ജിയാസ്:—ഞാൻ പാഞ്ഞിട്ടും നിന്നെ വിശ്വാസമില്ലേ?

ജിയിൽ:—ചേട്ടൻ പറയുന്നതൊക്കെ വിശ്വാസമാണ്. പക്ഷേ ഇനിക്ക് ചേട്ടൻ പറയുന്ന വിശ്വാസമില്ല.

ജിയാസ്:—നി എന്താണ് അങ്ങനെ പറയുന്നത്?

ജിയിൽ:—ചേട്ടാ, അദ്ദേഹം അറുപതു വാരത്തെ ചേട്ടൻ വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ പണ്ടെ തുടങ്ങിയ ചെട്ടിയോ? ആ പുരോഹിതന്മാർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ എങ്കൽക്കിട്ടും ചെട്ടിവൻ കഴിയുകോ? അല്ലെങ്കിൽ ചേട്ടൻ പറയുന്ന സംഭവമാണോ സമ്മതിക്കണം.

ജിയാസ്:—എനിക്ക് അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവമില്ല.

ജിയിൽ:—എന്നാൽ ചേട്ടാ, ചേട്ടൻ എങ്കിലും അതാണ്, ചേട്ടൻ കയറിയതായി അതാൻ തൂക്കിയ സമയം പറയുകയല്ല, വേണമെങ്കിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

ജിയാസ്:—അതു വെച്ചുവെക്കൂ?

ജിയിൽ:—സത്യം പറയുകയെന്നതു വെച്ചുവെക്കുകയിൽ അതു വെച്ചുവെക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതാണ് ശരി സത്യം.

ജിയാസ്:—അതാണ് സത്യമെന്നോ?

ജിയിൽ:—സംശയമെന്താണ്? അതാണ് സാക്ഷാൽ സത്യം. സത്യം വെളിവാക്കുന്ന സത്യം. ചേട്ടന്റെ ഗുരുനാഥൻ കൈവെച്ചതുകൊണ്ട് ആ സത്യം നിങ്ങൾ പറയുകയെന്നതും അതിനേക്കാണോ? അതു മോശം മുഴുവൻ അറിഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തെ ആധാരമാക്കേണ്ടതല്ലേ? അതിനായിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളെല്ലാവർക്കും അറിയാമോ? അതു സത്യമെങ്കിൽ ചേട്ടൻ പറയുന്നത്

പ്രകാശിപ്പിക്കും. മോക്ഷം ധർമ്മമാകും ഇഹ്യാസ് കൂടെ കൂടെയാകും. ഈ ഇഹ്യാസ് ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ പാരമ്പര്യമായും പ്രിയനഹോരന്റെ സാമീപ്യമായും ആത്മാനുഭൂതിയുണ്ടാകും ചെയ്യും.

ഇഹ്യാസ്:—ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെങ്കിലും?

ഇഹ്യാസ്:— അതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്.

ഇഹ്യാസ്:—(ജിഹ്വസ്വരത്തിൽ) അതല്ല.

ഇഹ്യാസ്:—പിന്നെ ചോദിക്കുകയും വേണം. പാരമ്പര്യമാണിതും സത്യപ്രകാശത്തിലും വിശ്വാസമുണ്ടാകുകയും നിശ്ചയമായും അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യണം.

ഇഹ്യാസ്:—(ഗർഭസ്വരത്തിൽ) ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യും.

ഇഹ്യാസ്:—(പ്രാണസ്വരത്തിൽ) ചേട്ടാ, അങ്ങനെയൊരു വ്യക്തിയെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾക്കുതന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ ദർശനമായ പുരോഹിതന്മാരോട് കരാറ്റുകയ്യിലൂടെ കീഴിൽനിന്ന് പ്രവൃദ്ധരായവരായിത്തീർന്നു ചെന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന പാരമ്പര്യം ചുരുക്കത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയം കർമ്മകാർമ്മ്യം, ചേട്ടാ, പിന്നെ എനിക്കു ചേർന്നു പിടിക്കുന്നു. അവിടേക്കുവരികയില്ലല്ലോ.

ഇഹ്യാസ്:— ഇല്ല.

ഇഹ്യാസ്:— ചേട്ടൻ അപ്പോൾ കാണുന്നതെന്താണ്?

ഇഹ്യാസ്:—(ഹൃദയസ്വരത്തിൽ) കാണുന്നതെന്താണ്. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഒന്നിനും കരുതില്ല. ഞാൻ അതിനോട് പോകട്ടെ.

ഇഹ്യാസ്:—വന്നിട്ട് ഒന്നിരുന്നില്ല. നന്നം കഴിച്ചില്ല. ഉണ്ടോ പോകാനോ?

ഇഹ്യാസ്:—ഇപ്പോൾ നന്നം വന്നു. നന്നം വേണം. ഞാൻ പോകട്ടെ. പിന്നെ വന്നാൽ അപ്പോൾ കണ്ടുകൊള്ളാം.

ഇഹ്യാസ്:—ചേട്ടൻ സുഖമില്ലേ?

ഇഹ്യാസ്:—എനിക്കോ മനസ്സോ?

ചിങ്ങപ്പാർ നാലഞ്ചനാഴികളാണു / ഈ അതിർ
 ഉറ്റുത്തതിലും ഇവതക്ക ചിങ്ങപ്പാർ ഇങ്ങനെ
 യുതാൽ--എന്നായാലും താതുപായാമുൾപ്പ് ഒരു
 പാറാളി പറ്റിച്ചിട്ടുപോകും

(അദ്ദേഹം എണ്ണിട്ട് ബാഹ്യംബരം അഴിച്ചുവെച്ച് കോൽ
 അതുകൾ ബന്ധിച്ചു മലപ്പുറത്തുകിടക്കുന്നവരായി ശിഷ്യ
 താക്കൾ ചാക്കുകൾ അടക്കുകയും കഴുകി കൈകൾക്കു നൂ
 തന്ന അവർ അപ്പുറപക്കത്തുനിന്നു പൂജാദാനങ്ങൾ വിവർത്ത
 താണിന്മേലുമാക്കി ഇക്കാരണ പ്രവാസിതൻറ കാൽ കഴുക
 ണ്ഡാൽ അതുകൾ പാറാളത്താൽ ചുട്ടുതന്നു, അയക്കുകൾ അക
 തന്നു, പുളിക്കുകൾ ചുട്ടുതന്നു. ഉപ്പും മിനിയും മരകടയും
 പൊകായപ്പൊടിയും കൈകൾക്കു നൂട്ടു പിടിച്ചുകൾ
 അടക്കി എണ്ണുന്നു.]

പിറൻ:—(മുക്കുക്കോളം എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുക) പ്രഭാ, അവി
 ള്ളാൻ എന്റെ കാൽ കഴുകുകയോ?

കിസ്തു:—പിറൻ, ഞാൻ എന്തെന്നു ചെല്ലുന്നതുകാൽ
 നിനക്കു ഇപ്പോൾ തന്നെല്ലെങ്കിൽ, എന്തെങ്കിലും
 സിദ്ധിയിൽ അറിഞ്ഞുകിട്ടട്ടെ.

പിറൻ:—അവിട്ടൻ എന്താൻ ചെയ്ത കഴുകലാൽ ഞാൻ
 അനുവദിക്കുകയല്ല.

കിസ്തു:—(ശ്രദ്ധയോടെ അന്നിഷ്ടമായ കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിൽ)
 നിന്റെ കാൽ കഴുകാൻ സി അനുവദിക്കുന്നില്ല
 തിൽ ഇനി നിനക്കു എന്താൻ ചെയ്തുകിട്ടട്ടെ.

പിറൻ:—(അിങ്ങനെയൊന്നു നാമക, അവിട്ടൻ എന്റെ
 പാദം മാത്രമല്ല കരണവും തിരുത്തു തുടർ കഴുകിയാലും
 തന്നെത്തന്നെയാണിരിക്കുന്നത്)

കിസ്തു:—സ്നാനം കഴിഞ്ഞുവെന്ന് കാലം കഴുകുക മാത്രമേ
 ആവശ്യമുള്ളൂ. അവിൻ നിങ്ങളും വിശുദ്ധനാണ്—
 നിങ്ങളെല്ലാവരും വിശുദ്ധനാണ്—എങ്കിലും എല്ലാ
 വരും തുല്യനാണ് / (എല്ലാവരുംയും കാൽകഴുകിക്കഴിഞ്ഞു)
 വിഷം മണ്ഡലം വിട്ടു സന്ധാനത്തുളക്കുന്നിട്ട് ഞാൻ എന്തു
 ചെയ്തതെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നതോ? നിങ്ങൾ
 എന്റെ ഗുരുവനും സമാനനും വിളിക്കുന്നു. അതു

പിറകെ, -വീടോ, എന്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് അങ്ങനെയൊരു
മിടുക്കം? അവിടുത്തെ വേഷം എന്റെ ജീവൻ
കുതിക്കുകയും ഞാൻ അനവധിയാണ്.

ക്രിസ്തു: - (അടുത്തതോടെ അത്ഭുതകരമായി) എനിക്ക് വേഷം
ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുകയും നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? പിറകെ,
ഞാൻ ഉറപ്പായി പറയുന്നു, ഇത് കൈയ്യിലുണ്ട്,
നി എന്റെ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ.

(പിറകെ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ)

ക്രിസ്തു: - നിങ്ങളുടെ ഏതും കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ
എന്നിവ വീശിക്കുക, ഞാൻ എന്റെ പിറകെ
വീശുകയും ചെയ്യുകയും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വലിയ വലിയ
കൈയ്യിൽ പോകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്ന്
നിങ്ങളെ എനിക്ക് എന്റെ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ
അങ്ങനെയെ നിങ്ങളെ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ
കൈയ്യിൽ എന്റെ വേഷം കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ
പോകുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാം.

കോമസ്: - നമുക്ക്, അവിടേക്ക് എവിടേക്ക് പോകുന്നു
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ

ക്രിസ്തു: - അങ്ങനെയെ കൈയ്യിൽ, അങ്ങനെയെ കൈയ്യിൽ,
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ

ഫിലിപ്പ്: - നമുക്ക്, പിറകെ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ,
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ.

ക്രിസ്തു: - ഫിലിപ്പ്, ഇങ്ങനെയെ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈയ്യിൽ
കൈയ്യിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? എന്റെ കൈയ്യിൽ
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ,
പിറകെ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ,
പിറകെ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ,
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ,
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ,
കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ.

ന്നു. നിങ്ങൾ ഭുജിക്കരുത്. എന്നും എനിക്ക് അധിവസിക്കുന്ന മരവത്തിലും വിശ്വസിക്കുക. എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ എന്റെ കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരും. എന്നല്ല, ഞാൻ മരവത്തിലുള്ള മരണത്തിനാൽ, മൃത്യുനേരത്തിൽ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുവാനും ജപ്തി ശിക്ഷയും. ഞാൻ നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിട്ടുപോകയില്ല. ഞാൻ പിതാവെന്നാൽ പ്രാപ്തരും. അദ്ദേഹം നിങ്ങളെക്കേന്ദ്രീകരിച്ചാൽ മായുന്നതായി മരണത്തെ സമാധാനപ്പെടുത്തും. പരിശുദ്ധാത്മാവായ ആ സമാധാനപ്പെട്ട നിങ്ങളോടുകൂടി നിത്യം നിവസിച്ചു. എന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നിങ്ങളെ ധർമ്മിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇനി ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെയും പുറത്തുവരില്ല. എങ്കൽനിന്നും പുറത്തു ശക്തി കൈമാറേണ്ടതല്ല നിങ്ങൾ ദൃഢനിൽക്കരുത്. ഭാഷ, എന്റെ കൈമാറ്റം, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും. , , എഴുന്നേൽക്കുക, നമുക്കു പോകാം. (എല്ലാവരും പോകുന്നു)

(കർത്താ)

കേൾക്കൂ 5

(ബ്രഹ്മാന്റെയും, മരണത്തോടുകൂടിയ ഒരു സമയം മാത്രം.)

ബ്രഹ്മാൻ ഒരു സോപാനത്തിൽ കർമ്മത്തെ പലതരം ഉപദേശിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠനാണ്.

ഇസബൽ, — ബ്രഹ്മാൻ എന്തു ചെയ്തിട്ടുപോയി?

ബ്രഹ്മാൻ — നിന്നെ കൈമാറ്റം തീർത്തിരിക്കുകയാണ്!

ഇസബൽ — കൈമാറ്റം! കൈമാറ്റം! എന്താണത്?

ബ്രഹ്മാൻ: — പാപം എങ്ങനെ പോകുന്നു? "ഇസബൽ!

ഇസബൽ!" എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് എങ്ങനെ കാണിച്ചുപോയി.

ഇസബൽ, — അങ്ങനെയോ! പക്ഷെ എന്താണത്?

ബ്രഹ്മാൻ — പക്ഷെ! (കൈമാറ്റം ബ്രഹ്മാന്റെയും പക്ഷെ പരിചയം ഇസബൽക്കു മുമ്പിൽ ചേർന്നു)

ഇസബൽ:—(അത്ഭുതപരമായ ഒരു കണ്ണാടിയിൽ നിന്നും)
ഇത്ഭുതപരമായ!

ഇഡിത്:—അതല്ല! ചെട്ടൻ നന്നായിത്തന്നെയും!

ഇസബൽ:—എന്നാൽ (ആശ്ചര്യത്തോടെ) അങ്ങനെയോ?

ഇഡിത്:—അതല്ല, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം.

ഇസബൽ:—ഓഹോ, പുരുഷന്മാരെ പറ്റിയാൽ ഇങ്ങനെ
വെറുപ്പുള്ളി കൊടുത്തോ!

ഇഡിത്:—ചെട്ടനെ നിനക്കു തന്നെക്കാവുന്നതും.

ഇസബൽ:—ഇപ്പോഴെന്തു പറി?

ഇഡിത്:—ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടതെന്തിനായിട്ടുപോയി.

ഇസബൽ:—എന്തിനുവേണ്ട?

ഇഡിത്:—പറയുമ്പോൾ ശത്രുക്കൾ.

ഇസബൽ:—അത്ഭുതം? എന്നാൽ ഒരു കേൾക്കുക!

ഇഡിത്:—ഞാൻ നിന്നെ നല്ലതെ ഇങ്ങനെയൊരിക്കലും
എന്നു—

ഇസബൽ:—അതല്ല! എന്തിനു വേണ്ട! വേണ്ടതേ
വേണ്ട!

ഇഡിത്:—എന്തെന്തി?

ഇസബൽ:—വേണ്ട, വേണ്ട, വേണ്ടവേണ്ട! നല്ലതെവേണ്ട.
പിന്നെവേണ്ട നല്ലതെ വേണ്ടി കല്പന.

ഇഡിത്:—നമ്മളോ?

ഇസബൽ:—അതെ നമ്മളേ, നമ്മളെക്കൊണ്ട് ഞാൻ വല്ല
ആളെക്കളയും കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടു പിന്നെ
കുറുപ്പിട്ടുപോൻ.

ഇഡിത്:—പിന്നെ നീ വെള്ളത്തോളം കല്യാണം കഴിക്കാൻ
പോകയാണോ?

ഇസബൽ:—അതല്ല! പറ്റാത്തതു്, വഴക്കൊന്നും വേണ്ട,
ചെട്ടനെ മരിക്കുന്നു.

ഇഡിത്:—ചെട്ടനെ കിട്ടാതെപോയാൽ നീ എന്തു ചെയ്യും?

ഇസബൽ:—വലിയ വിഷമമാണ്. പിന്നെ മൊളെ ഉള്ള കര അധികം വരുമ്പോൾ പല്ല കടർത്തു പൊഴിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്തുചെയ്യാം? അദ്ദേഹം മരിക്കാനുവർത്താം.

ജൂഡിത്:—ആരെ? ?

ഇസബൽ:—യജമാനൻ

ജൂഡിത്:—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അച്ഛനാ? ?

ഇസബൽ:—പിന്നല്ലാതാണ്? അങ്ങനെ മഞ്ഞുപെരു മാത്രമേ എനിക്കറിയാവൂ.

ജൂഡിത്:—നി പറഞ്ഞു അത്യാലോ, ഇവരാണ് മോകത്തിലെ കാര്യക്കീഴന്മാർ.... ഇസബൽ, ചെട്ടൻ പൊതുവെത്തക്കതുകൊണ്ടാണെന്നു പറയാമോ?

ഇസബൽ:—ചെട്ടനായതുകൊണ്ടുതന്നെ

ജൂഡിത്:—അതേ; അല്ലെങ്കിൽ (കുടിയേക്കുന്നതോടുകൂടി) ഒരു കക്കേപ്പറ്റുകൊണ്ടു കെട്ടി എന്റെ പാദത്തിൽ കിടത്തുമായിരുന്നു.

ഇസബൽ:—അതിനു ഞാനൊരു വിദ്യ പറയാം ആ കക്കേപ്പറ്റുകൊണ്ടു കെട്ടി നസ്രായുതനായെന്നു ധൂഷ്ടകൊണ്ടുപോരണം, അപ്പോൾ ചെട്ടനാകുവാൻ മാറ്റം

ജൂഡിത്:—അവനെ കക്കേപ്പറ്റുകൊണ്ടല്ല കാവലാടുകൊണ്ടാണു കെട്ടുന്നത്. അത് ഉടനെ ഉണ്ടാകും.

ഇസബൽ:—പക്ഷേ, ഇവരിലൊക്കെ സുനൻ അവനാണ്.

ജൂഡിത്:—കാൽകാശിപ്പാദം രണ്ടിയാണെന്നു മാത്രം.

ഇസബൽ:—യഹൂദന്മാരുടെ മാതാവാണ്.

ജൂഡിത്:—അതേ, അതേ, നൽകാതിരുല്ലേ കിര?

ഇസബൽ:—ആരട്ട, ആ കക്കേപ്പറ്റ് എന്ന പരീക്ഷിക്കാമോ?

ജൂഡിത്:—അതെങ്ങനെയാണു്? ആകാശത്തു നോക്കിയല്ലേ നൽകുന്നത്? അവന്റെ അപ്പനവിടെയാണു പോയു്. എന്റെ മുഖത്തൊന്നു നോക്കിയിട്ടുവരുകിൽ—

ഭൂവിന്ദ:—എന്റെ പേരുമെന്തെന്നതാണ് ഇന്ന് കറുത്ത വാഡുപോലെ കാണപ്പെടുന്നത്? എന്തെങ്കിലും മിക്കുന്നു? (നേറ്റിക് കോമ്പോസിങ്ങ്) അല്ല, വീരക്കു ന്നല്ല. ഇസബൽ, നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? വീശറിയെ വീക്ഷ? (കോഫ്സിക്കാറ്റ്) വരണം, ഇരിക്കണം. (പിരിയുകോണ്ടുപോയി സ്വാഹാതിക ഇടതിക്കുവട്ടം അടുക്കി) ഇത്രയുംകൂടി ഇസബൽ കണ്ടുപോകും വീട്ടുന്നു!

കോഫ്സ:—ഭൂവിന്ദ!

ഭൂവിന്ദ:—എന്റെ ദൈവമർദ്ദസ്വയം! എന്തുവേദം? അല്ല! മൂലം എന്തെങ്കിലും വിളിയിരിക്കുന്നു!

ഇസബൽ:—സഖി, ഈ വീശറി അങ്ങനെയു വാ-ആ. ഞാൻ പോയി കോ വിന്ദയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാം. (വീശറി കൊടുക്കി പോകുന്നു)

ഭൂവിന്ദ:—എന്റെ സഖി ഉചിതമാണത്രെ. (വീട്ടുന്നു) എന്താ ഇൻ ക്ലിഷ്? മൂന്നാമത്തെ ഉപകാരിയല്ല? ആരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, മേയ്ക്കോ, നാച്ചോ?

കോഫ്സ:—(സാമോളെസ്സാലോക്കം അവലംബിച്ച് കൊണ്ടു) അപ്പ കളുന്ന് നോക്കണം!

ഭൂവിന്ദ:—അപ്പ, ആ സാമോളെസ്സാ കോ കളു വഴങ്ങുന്ന കയ്യും മെയ്യും, ഇങ്ങനെ ഒരു കൈക്കൊണ്ടോ? നിങ്ങൾക്കായിട്ടുണ്ടെന്നു ഇതിനെ എവിടെ വിളിക്കുന്നു?

കോഫ്സ:—അവർ പങ്കിടുന്നതാണ്.

ഭൂവിന്ദ:—പതിവുണ്ടോ? ബ്രഹ്മചാരിണിയെന്ന്, ആണ് അർത്ഥം മേയ്ക്കോളിൽ പങ്കിടുന്നു!

കോഫ്സ:—ആണെങ്കിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്? (ഇസബൽ ഒരു ഗ്രാസികി വീണ്ടുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഭൂവിന്ദ:—(വീണ്ടുവന്നി കോഫ്സന്ദ കടികൊണ്ട് പിരിയുകോണ്ടുപോയി) ഇങ്ങനെയാണ്.

കോഫ്സ:—(വീണ്ടുകൊണ്ട്) ദശാഹരണിനോട്, ഭൂധാസ് വന്നിരുന്നു.

ഭൂവിന്ദ:—(വഴുതുകോണ്ടു ദശാഹരണോട്) വന്നിരുന്നു? എന്തിന്?

കയാഫ്സ്:—അവൻ ഭയത്താലുള്ള പൊയിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു.

ജൂഡിക്:—[ആഫ്താമകൊണ്ടു ചാക്കെഴുതിവെട്ടി] കയാഫ്സിന്റെ കയാഫ്സിനെ ചില ചില്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടു ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരുകോ? ഇപ്പോഴോ? അതു നല്ല ഒരു കാര്യം! എന്നിട്ടാണ് വന്നു നില്ക്കുകയായിരുന്നു; മുക്കുകയല്ലേ? അവർ എങ്ങനാണോ പൊയിരിക്കുന്നത്? കിട്ടുകയോ നിശ്ചയമാണോ? ചേട്ടൻ പോയിൽ പെറുകയെ വരികയില്ല, കയാഫ്സ്, എങ്കിലും ഇതുവരെ എങ്ങനെയു പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. ഇപ്പോൾക്കു കൊണ്ടുവരുകോ? നിശ്ചയമാണോ?

കയാഫ്സ്:—ഒരു സംശയവുമില്ല, എനിക്ക് ഉണ്ടെന്നു പോകുന്നു.

ജൂഡിക്:—ഇതാണ്! ഇപ്പോൾ വിട്ടേക്കാം. എങ്ങനാണോ പറയാതെ പോകാൻ! അതു് കാണുക.

കയാഫ്സ്:—ഇനി എന്തു പറയണം?

ജൂഡിക്:—എല്ലാം പറയണം. എല്ലാം, എല്ലാം വിഴുതിച്ചു പറയണം. അല്ലാതെ പോകരുത് എന്നാണോ നിന്റെ പോകണം, കടന്നു.

കയാഫ്സ്:—ഇവർ വന്നു കാട്ടുകാണോ?

ജൂഡിക്:—എന്തിനെന്നുകാണുകയല്ലേ സകലതും വിഴുതിച്ചു പറയണം. അതുകൊണ്ടു എന്തിനായി.

കയാഫ്സ്:—നേരെ പോകുന്നുല്ലോ. ഞാൻ പിന്നീടുവന്നു വിഴുതിച്ചു പറയാം. ഇപ്പോൾ പോകട്ടെ.

ജൂഡിക്:—[കയാഫ്സി] എന്താ പോകണം! കാണുക! മേ! എന്താ പോകാത്തത്?

കയാഫ്സ്:—ജൂഡിക്! ഇങ്ങനെ കയാഫ്സായോ? ഞാൻ നിന്നോടു പറയാനുള്ള വന്നത്?

ജൂഡിക്:—എങ്ങനോ? എന്നാൽ ഒട്ടുംതന്നെ അധികമെന്നു പറയണം.

കയാഫ്സ്:—നി എന്താണ് ഇതിനുള്ളത്?

ഭൂവിന്ദ്:—എനിക്ക് കന്യകാപുത്രനായിട്ട് എന്താ? ഇതിനോടും നില്ലാത്ത പനയൻ നിങ്ങളാൽ? എനിക്ക് ഭരണനിയമപ്രകാരമല്ല ചെല്ലം. നിങ്ങളുടെ അധികാരമോക്കെ എന്താ? കാഴ്ചയെന്തു? നിങ്ങളുടെ ആ കന്യകാവതിയെ അവളോട് കാണാം!

കയാഫ്സ്:—(വ്യസനസ്വരത്തിൽ) ഭൂവിന്ദ്! ഭൂവിന്ദ്!

ഭൂവിന്ദ്:—(ആക്ഷേപമായി അനുകൂലകോഷ്) കയാഫ്സ്! കയാഫ്സ്! (പോളിയിച്ചിട്ട്) കോളിക് പിടിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ തലമുഖം? ഞാൻ ഇവിടെ ഇരിക്കാം (ഇരിക്കുന്നു) ഇവിടുനിന്നും എനിക്ക് എന്തുതാപമെന്താ?

കയാഫ്സ്:—ഞങ്ങൾ സഭ കൂടിയിരിക്കുകയാണത്രെ.

ഭൂവിന്ദ്:—ആരെല്ലാവരെയും കാണുന്നു?

കയാഫ്സ്:—എല്ലാവരെയും കാണുന്നു.

ഭൂവിന്ദ്:—റാബ്ബിന്റെ അടുത്തേ? (പോളിയിക്കുന്നു)

കയാഫ്സ്:—(പ്രേമപരമായി പിടിച്ചുതള്ളിയിട്ട്) എല്ലാവരും ഇങ്ങനെത്തന്നെ എന്തെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല?

ഭൂവിന്ദ്:—(പിടിച്ചുകൊണ്ടു്) എല്ലാവരെയും? അവളോടൊന്നായിത്തന്നെ? (സോഫാരിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് ചിരിക്കുന്നു.)

കയാഫ്സ്:—എന്നാൽ ഞാൻ പോകട്ടെ.

ഭൂവിന്ദ്:—ഇല്ലല്ല. പറയണം.

കയാഫ്സ്:—അപ്പോഴാണ് ഭൂവിന്ദ് വന്നതു്, ഞങ്ങൾ ആളുകളായിത്തന്നെ.

ഭൂവിന്ദ്:—അപ്പോൾ ചേർക്കുന്നതെന്തായിരുന്നു?

കയാഫ്സ്:—കൊല്ലം (മുഖംകൊണ്ടു് മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കാത്തു്) ഇങ്ങനെത്തന്നെ.

ഭൂവിന്ദ്:—(പോളിയിച്ചിട്ട്) അല്ല, സന്തോഷിച്ചിട്ടെന്നോ അതോ?

കയാഫ്സ്:—നല്ല സന്തോഷമാണ്! അവർ ഞങ്ങളെ തിന്നുമെന്നു ഭയന്നി. എന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതു് ഒരു പിശാചാണെന്നു് എനിക്ക് മോശം.

■ വനിക് — നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കയറ്റാൻ ഉണ്ടാകുമെന്നോ ?
{ ചിരിച്ചു. }

കുറേ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് | (കുറേ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്)

ഇവിടെ: (നല്ലകാഴ്ച, ശുഭാശുഭം, കലിശകാഴ്ച)

■ ഉദ്യമം, ശാസ്ത്രനവകൾക്കു് ശരിയായ ഉപയോഗം ? ഇതു നല്ലതാണെന്നാൽ ! ഉ. , ആകട്ടെ ചിലർക്കു്.

കയ്യമ്പടം:—ആദ്യം അമ്പൻ മിക്കഭാഗത്തിലാണ് പല
കാരിയത്ത് തൊഴിലാളികൾ പലപ്പോഴും കാലികാരി സ്ത്രീ
കൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ, അമ്പൻ ഇപ്പോൾ
കാലം തിരിയുന്നില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. അമ്പൻ
പിന്നെപ്പിന്നെ ചികിത്സിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്നു, മറ്റൊരു
തരത്തിൽ എങ്കിൽ ഉപയോഗം അവർക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ
അവർ അമ്പൻ വളരെ വളർച്ചയെത്തിക്കുന്നുണ്ട്.
അവർ അമ്പൻ വേണ്ടപോലെ കാലികാരിയെത്തിക്കുന്നു
തോന്നുന്നു.

[illegible]

കമ്മീഷൻ.—എന്നാൽ, ഈ അംഗങ്ങൾക്കു സാധനം അവിടെ വരുത്തേണ്ടതല്ല.

ഉപധി: - എന്താണു അപവാദം ?

கொடி"ல":—எனக்கு விலபுரண்குடி

ഉറവിടം: - ചിലങ്കാ

കോഫ്.സ്.—ആദ്യ പെള്ളിസ് മധ്യസ്തം അധര
വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി.

தீயநிகழ்வு - (அண்மையில் நடைபெற்ற பரமசிவனின் திருவிழா) குறித்து
தயவுசெய்து சொல்லுமா?

കുടുംബം: - ൧൦:൦൦.

ഇഡിക്:—അന്തഃ! പിള്ളക്കൻ! പിള്ളക്കമാജാവാൻ
നിങ്ങൾ! മുപ്പത്തുപള്ളി! മൗജയില്ലല്ലോ പറയാൻ,
കയാഹ്സ്:—അതുതന്നെ അറൻ ആദ്യം സ്വീകരിച്ചില്ല.
നിർദ്വന്ധിച്ച് ഏല്പിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇഡിക്:—അദ്ദേഹം പണത്തിനുവേണ്ടി കാനം വില്ലതില്ല.
കയാഹ്സ്:—ഇഡിങ്ങിന്റെ അഹോദാനല്ലേ?

ഇഡിക്:—(ഭയം) അല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാപിക്കുന്നു.
കയാഹ്സ്:—(മുട്ടുകൊണ്ട്) അല്ലെങ്കിൽ (അവരെപ്പോൾ)
അതുവന്നെങ്കിലും കിടന്നിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇഡിക്:—(വിരോധം ഉണ്ടാക്കുകയും) ഇല്ലെങ്കിൽ അതേ
മാറ്റം? കയാഹ്സ്: ഇല്ലെങ്കിൽ വന്നിരിക്കുക?

കയാഹ്സ്:—അല്ലെങ്കിൽ വന്നിരിക്കുക. അൻപോക്കു,
(എങ്ങിനെ)

ഇഡിക്:—(എങ്ങിനെയും) അതുവന്നെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവര
ന്നത് എന്തിനാ കണ്ടാണു, അൻപോക്കു വരുന്നു.

കയാഹ്സ്:—ഇല്ലെങ്കിൽ?

ഇഡിക്:—അതേ, എങ്ങിനെയും കണ്ടാണു

കയാഹ്സ്:—എങ്ങിനെയും നാലുക്കൊക്കെയും വന്നാൽകൊ,
ഇല്ലെങ്കിൽ അൻപോക്കു പോകട്ടെ

ഇഡിക്:—എന്താൽ പോകട്ടെ

കയാഹ്സ്:—(പോകാൻ ചെല്ലുന്നു)

ഇഡിക്:—(കിടന്നുവന്നുവെക്കുക) കയാഹ്സ്!

കയാഹ്സ്:—(സാരം) ഇഡിക്!

ഇഡിക്:—(പോകുന്നു കിടന്നു) ഇസബൽ! ഇങ്ങനാ.

ഇസബൽ:—(അല്ലെങ്കിൽ ചെല്ലുന്നു)

ഇഡിക്:—ഇങ്ങനാ വാ; എന്റെ മുഖത്തു നോക്കൂ. നീ
എന്നോടു സങ്കടംപറയുകയല്ലേ? സഖി, അൻ
പോക്കു പൊതിയ്ക്കുക, ഇല്ലേ?

ഇസബൽ:—സഖി എന്താണു പറയുന്നതു്?

ഇഡിക്:—എന്തിനാ, നിന്നോടു പറയേണ്ട. എന്തിനു
വല്ലഭം പറയണം? എന്തിനാണു അറിയാം,
എന്റെ മൗജയില്ലല്ലോ പൊതുപോയി, ഇസബൽ,

എന്റെ മുമ്പെ ചുക്കിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, ഇല്ലേ ?
എന്റെ കൈയ്യിൽ മുഴുവൻ നെല്ല്, ഇല്ലേ സഖി ?

കയാഹ്സ്:—(അടുക്കളയിൽ അടുത്തുചെന്ന് ചാർച്ച
കൊണ്ട്) ജൂഡിക് !

ജൂഡിക്:—(അടുക്കളയിൽ) ചേണ, ചേണ, നിങ്ങൾ
എന്നെ തൊടണം, കയാഹ്സ് ! നിങ്ങൾ പോകണം.
നിങ്ങൾ എന്നെ നോക്കരുത്. നിങ്ങൾ എന്നെ
നോക്കി ആത്മഹിതമാണോ ? കഷ്ടം ! സഖി
എനിക്ക് ഇത്ര പെട്ടെന്നു ഇങ്ങനെ പറയരുത് ?

ഇസബൽ:—അങ്ങിനെ എന്നാണു പറയുന്നത് ? എത്ര സമയം
വില്ല ?

ജൂഡിക്:—നീയുടേ എന്നെ പർവ്വതീകളാണോ ? ഇങ്ങനെ
ബൽ, നീയുടേ ! കഷ്ടം ! പക്ഷേ, എനിക്കുവേണ്ട മാറ്റം
എന്നിങ്ങനെയും, അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ കയാഹ്സ്
ഇങ്ങനെയൊന്നും എന്നോടു യാത്ര പറയരുത് ? ഇങ്ങനെ
ബൽ ! (വിടപിടിക്കുകയും)

കയാഹ്സ്:—(അടുത്തുചെന്ന് കഷ്ടിക്കുകയും) ജൂഡിക്,
നി എന്താണു ചെയ്യുന്നത് ? ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് ?
എത്ര കഠിനം ചെയ്യ ? എന്റെ മകൾ, ജൂഡിക്, എനിക്ക്
നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം —

ജൂഡിക്:—(പോട്ടുന്ന് കൈകൾക്കിടയിൽ ചുരുക്കി)

കയാഹ്സ്:—(അടുത്തുചെന്ന്) നീയാത് ?

ജൂഡിക്:—(സദാശിവൻ) ഞാനോ ? ഞാനാണു മോശക്കക
സുനകിയായ ജൂഡിക് ! കാര്യപര്യവർത്തിയാണു
ഞാൻ ! ചാവണുധാരം ! ശ്രീഗോരസാര സർവ്വസ്വം !
കയാഹ്സ്, ഈ മാതിരി എനിക്കുവേണ്ടത് ! നാളെ
യാണു എന്റെ വിവാഹപങ്കുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. കാര്യം
സംപൂർണ്ണം, ചാവണുധാരം, ശ്രീഗോരസാരക്കൽ
കാര്യംപ്രാപ്തി, നാളെയാണു, കയാഹ്സ്, നാളെ
എനിക്കു യേശുവിന്റെ മകൾ കാണണം.

കതാഹ്സം.—നാമു സുഖ്യൻ ഉദിഷ്ഠേതി മേലു മൃക
മേലിക്,

ഇവിക്;—പോളി ചിരിയ്ക്ക)

(കർളൻ)

കേൾ 6

[നാമു, അർജുനാശ്വതം, മന്ദാമന്ദാമന്ദം മേൽ]

അ കർളൻ മേൽ വരിച്ചിരിക്കുന്നു. അർജുന സുഖ്യൻ
[കർളൻ അർജുനാശ്വതം നിർമ്മിതമാണി നിയ്ക്കുന്നു]

മേൽ-നാമു | സുഖ്യനാമു | എന്റെ മിഥുനാമു |
അവിടുന്നു എവിടെ? അവിടുന്നു ഇവിടെവ നിൽക്കുന്നു?
അവിടുന്നു ഇവിടെയെപ്പോഴും വരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? മേൽ
സംഗീതനാമു നാമു വരിച്ചിട്ടുണ്ടോ മേൽ
മേൽ ഇവിടെ മേൽവരികി പരിച്ചു? ആ മേൽ
മേൽവരികി ഇവിടെ മേൽവരികി? മേൽ
അവിടുന്നു ഇവിടെ വരികുന്നു? ആ പരിച്ചു
വരികി ഇവിടെ മേൽവരികി പരിച്ചു. മേൽ
നാമു | ഇവിടെയെപ്പോഴും മേൽവരികി. മേൽ
അവിടുന്നു പരിച്ചു. അർജുനാശ്വതം
ഇവിടെയെപ്പോഴും, നിൽക്കുന്നു. അവിടുന്നു
അർജുനാശ്വതം മേൽവരികി. അവിടുന്നു
മേൽ? അവിടുന്നു ഇവിടെ മേൽവരികി
അവിടുന്നു? എവിടെ അവിടുന്നു ഇവിടെ
എവിടെ? അവിടുന്നു എവിടെ മേൽവരികി?
മേൽ മേൽവരികി. എവിടെയെപ്പോഴും
നിൽക്കുന്നു. മേൽവരികി? എവിടെ അവിടുന്നു
മേൽവരികി? മേൽവരികി. ആ സുഖ്യനാമു
മേൽ അർജുനാശ്വതം അവിടുന്നു മേൽ
അവിടുന്നു? ഇവിടെയെപ്പോഴും മേൽ
മേൽവരികി. ഇവിടെയെപ്പോഴും, നിൽക്കുന്നു
അവിടുന്നു മേൽവരികി. നിൽക്കുന്നു. നിൽക്കുന്നു
അവിടുന്നു നിൽക്കുന്നു. നിൽക്കുന്നു. നിൽക്കുന്നു

എൻകണ്ണ നിൻരൂപം കാണുവാനാകണം,
 എൻകാതു നിൻസ്വപനം കേൾക്കുവാനും,
 എൻകരം നിൻഹൃദയശൃംഗാരങ്ങളും,
 എൻകൾ നിൻകണ്ണു കാണുവാനും,
 അവകവാദപ്രമാണത്തിനായി,
 ഭൂമിയിൽനിന്നും ബാഷ്പധാര,
 രേഖയാ! നിൻകൾ തുറന്നുവെക്കുക
 പാവനമാകട്ടെ കേൾപാതം.

(പ്രഭുവനായിപ്പിച്ച് വിജയകണ്ഠപ്പൂർ യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
 പാട്ടാകുന്ന മായ പ്രവേശിച്ച്) നിങ്ങളെന്തായി കേൾക്കും അത്
 ചെന്നു കേൾക്കുന്നിടത് കേൾക്കേണ്ട അടുത്ത പുത്തു വരണം.)

മേരി:—(കണ്ണുനീർ കെ കൈകൾക്കും പുറത്തു വെക്കുന്നു)
 മാർഗ്ഗം, നി ഉറപ്പായിട്ടില്ല?

മാർഗ്ഗം:—കേൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനാണ്. നിങ്ങൾ പാട്ടാകുന്ന
 നാടാണോ? നി എന്തായിട്ടുവരും ഉറപ്പാക്കുന്നത്?

മേരി:—അതാണിത്.

മാർഗ്ഗം:—ഉറപ്പായിട്ടോ? നിങ്ങൾ കണ്ണിൽ വെക്കും നിറത്തി
 കിടന്നല്ലോ, നി കേൾക്കുന്നതാണോ?

മേരി:—ഈ അടുത്തുവെക്കുന്ന ചിലിത്തൻ നേരത്തേ ചിലി
 പ്പോയി, ഇനി ചിലി ചാക്കിയില്ല. മാർഗ്ഗം, കണ്ണു
 നിർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ

മാർഗ്ഗം:—കേൾ, നിന്നെപ്പോലെ ഭാഗ്യവതി ആരുണ്ട്?

മേരി:—പ്രാപ്തം; മാർഗ്ഗം, നി പറഞ്ഞതു സത്യമാണ്.
 അങ്ങനെയൊരാൾ ഇല്ലാത്തതേ കേൾക്കുന്നില്ല
 ഞാൻ? പ്രാപ്തമാകുന്നതിൽ നിന്നല്ലേ ആ പ്രാപ്ത
 പ്രാപ്തികളാണി എന്ന് സത്യപ്രകാരത്തിലുള്ള സത്യ
 ശക്തി? പരമപുരുഷ, അവിടുത്തെ കാണുന്ന
 കിടക്കത്താൽ ഞാൻ കേൾക്കുന്നതാകട്ടെ ഉള്ളതാണ്.

മാർഗ്ഗം:—നി എന്താണുവരുന്നത്?

മേരി:—അവിടുത്തെ വളരെ വിചാരിക്കുന്നതല്ലേ? സഹോദരി,
 പ്രാപ്തമാകുന്നതിനായി എത്ര മാത്രം

ഉറക്കക്കുഴിച്ചുപട്ടാണു ഞാൻ | അതിന്റെ പ്രമാണമെന്നായി ചില കാളി ഉണർന്നിരുന്നാലങ്കിലും അങ്ങനെയും |

മാൽ:—മേരി, ചോരസായകൻ തൊട്ടുനഗ്രഹിച്ചുപട്ടല്ലേനി? ഇനി നിനക്കു പാപമോ?

മേരി:—അതേ, എഴുന്ന തൊട്ടുവെക്കു അതു മോശമാകാത്ത ഒരു കൈ ഇന്നു ചോരക്കുണ്ടല്ലോ സോമി, ആ കൈ കഴി കഴിയാതെ എന്റെ കണ്ണുകൾ തൊടാതെ വീഴുന്നതു്?

മാൽ:—അത്രയധികം നിനക്കു് അസാധാരണമല്ല, എന്നാൽ നിന്റെ നെരുങ്ങലുകൾ നിന്നു് ചോഴിയാവുന്നതു് ഒരു നഷ്ടം അതാണു്. ഇത്രയധികം ഉണർന്നിരുന്നാൽ ഇന്നു് അങ്ങനെയല്ല, നീ അന്യം ദുഃഖമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു കാണപ്പെടുന്നതു് എന്താണു വീശാൻ? എന്തു സന്തോഷമുണ്ടു്?

മേരി:—(പ്രാർത്ഥനാപാത്രം കി പാലിച്ചുകൊണ്ടു്) സോമി, എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ സ്വപ്നമാകുന്നതോ, കാര്യം ചിലതുണ്ടാകുന്നതോ, അതോ സത്യമായിരുന്നോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചില്ല ചോരസായകൻ എഴുന്ന വീട്ടി മുഴുവന്നു് എനിക്ക് അറിയില്ല. നവീനത വന്നപ്പോൾ എന്ന് എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ ഇല്ലെങ്കിൽ എവിടെയെന്നു മനസ്സിലായില്ല.

മാൽ:—ഇത്രയധികം ഉറങ്ങാ?

മേരി:—അല്ല; “മറ്റൊരാളോടും എന്തെങ്കിലും ഉണർന്നിരിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ ഉണ്ടാകുമോ?” എന്നു മറ്റൊരാൾ ഏതെങ്കിലും ഉറങ്ങാൻ ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടു.

മാൽ:—നിന്നോടാണോ ചോദിച്ചതു്?

മേരി:—അതറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതൊരാൾക്കും അറിയാം, പക്ഷെ എന്താണു്? അല്ലെങ്കിൽ എവിടെ? മാൽ, അങ്ങനെയൊരാളാണോ ചോദിച്ചതു്? അല്ലെങ്കിൽ കേൾക്കുന്നതുപോലെ എനിക്ക് അറിയാം, സോമി, അല്ലെങ്കിൽ കേൾക്കുക |

(അഭംഗത്തെയും കണ്ണുകളിൽ വെള്ളം നിറയുന്നു)

മാർഗ്ഗം:—മേരി, വ്യസനിക്കാതിരിക്ക. ഓർമ്മയ്ക്ക് ഇവിടെ ഇരിക്കാം. നമുക്ക് കരുതിയ പ്രാഥമികം.

(മേരിയോട് പ്രവേശിക്കുന്നു, കണ്ടും എഴുന്നേൽക്കുന്നു.)

മേരി:—അവിടുന്ന്റാണോ? എവിടുന്ന് വരുന്നു?

മേരിയോട്:—നിങ്ങൾ ഉടനെ അമ്മയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു പോകണം.

മേരി:—അയ്യോ! അമ്മയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കോ? അവിടുന്ന് എന്താണു പറയുന്നത്? എന്തു സംഭവിച്ചു? എന്റെ പ്രാണശ്വാസമെന്തിനെ?

മേരിയോട്:—അദ്ദേഹം എവിടെയൊന്നില്ലാതെയു?!

മേരി:—കൊലപാതകം, എന്തിനൊന്നും കണ്ടില്ലാതെ. അയ്യോ എന്തുണ്ടാകുന്നു പറയണം! അപാധി പറയണം! എന്തു സംഭവിച്ചു?

മേരിയോട്:—സംഭവം സമാപിച്ചു.

മേരി:—(കാൽക്കൽ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട്) മാർഗ്ഗം! അദ്ദേഹം!— അദ്ദേഹം!— (മേരിയോട്) പ്രഭാതം അവിടുന്ന് മാറ്റിയതല്ല.

മേരിയോട്:—നിന്നും മാറ്റിയതല്ലെന്ന് കുന്നിടുണ്ട്.

മേരി:—അങ്ങനെയ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം, അങ്ങനെയ് ഒന്നും അറിഞ്ഞു, അങ്ങനെയ് എന്തുചെയ്യണം?

മേരിയോട്:—നിങ്ങൾ അമ്മയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു പോകണം.

മേരി:—പോകാം. അങ്ങനെയ് ഉടനെ പോകാം, എന്നാൽ അങ്ങനെയ് ചെയ്യാതെയാകാം. അങ്ങനെയ് ചെയ്യാതെ. അങ്ങനെയ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാം? പ്രഭാതം, അങ്ങനെയ് എന്തിനാണോ? ഇപ്പോൾ പോകുന്നത്?

മേരിയോട്:—നിന്നെയ് എന്തും നിന്നെയ് ചെയ്യാനല്ല?

മേരി:—എന്തിനെയ് എന്തെയ്? എന്തിനെയ് ചെയ്യാം. എന്തിനെയ് കണ്ണു ഇരുട്ടിയെന്നും. ചോക്കൽ ഇരുട്ടുന്നു.

എനിക്ക് കണ്ടു നിശ്ചയമായിത്തന്നെ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അറിയാത്ത പറയുകയില്ലേ ?

മേൽപ്പറഞ്ഞവർ:—നിങ്ങൾ ആ ദേവിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കണം. അഥവാ, അവിടാണവകാശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സർവ്വശക്ത ഗർഭഭരണം ചെയ്ത ആ ദേവ ദേവേശ്വരി നിങ്ങളെ സ്ഥാപിപ്പിക്കും. (പോകുന്നു)

മേരി:—കൈവരേ !...മാരിയ, എനിക്ക് വയ്യാ, (ബോധമെറിഞ്ഞാൽ മാരിയയുടെ കയ്യിൽ കിടക്കുന്നു.)

മാരിയ:—മേരി, സോദരി, കേരി, കേരി ! നമുക്ക് അമ്മയുടെ അടുത്തടുത്തു പോകേണ്ടതാണ് ?

മേരി:—(കണ്ണുനീർ കയ്യിൽ തുടർന്ന് നിശ്ചിതപാതയെക്കുറിച്ചു) മാരിയ, പോകണം പക്ഷെ, അമ്മയോ മോകേൾ ! പ്രേമേശ്വര ! എന്റെ ജീവിതേശ്വരി ! മാരിയ നമുക്കുപോകണം എന്നാൽ എനിക്ക്, അമ്മയോ...മാരിയ നമുക്കു പോകാം, (നടക്കുന്നു) സോദരിമാർ—എന്റെ അമ്മ...മോകേൾ ! പ്രേമേശ്വര ! എന്റെ ജീവേശ്വരി !

(കർളൻ)

മേരി 7

[മാരിയ, ഗതസേതർകോട്ടം]

[കണ്ണുനീർ മുക്കിയതോടുകൂടി ഉറക്കത്തിൽനിന്നു പീറ്റർ, മാരി, ജോൺസ് എന്നിവർ ഉണർന്നു. പീറ്റർ തന്റെ കയ്യിൽ വെളിച്ചത്തിൽ ഉണർന്നു. മാരിയയോടുകൂടി ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നു. മാരിയയോടുകൂടി ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നു.]

പീറ്റർ:—നാളെ ! — നാളെ ! — ജോൺ ! — വാങ്ങലുമാനായ പിതാവേ ! സഹിക്കുവോളം നാളെ !—സൂക്ഷിക്കുവോളം ! (കരയുന്നവർ, കരയുന്നവർ) "ഉവ്വേ" മേ മേ മേ മേ മേ മേ ; ഹോ ! വയ്യാ !—പാപം ! മാന്യകളുടെയും പാപപാപവും നാളെയാണ്. (കരയുന്നു) അവയെപ്പറ്റി ചിന്തയും ആകർഷിക്കുന്നു, സ്വയംതന്നെ

നല്ലയ്യനായി വ്യാസീജൻ) താകാ! അവിടുത്തെ മഹാ
 തന്ത്രം കഴിക്കാത്തുപാർ മഹാകാലനാ ഈ കാഴ്ചയാ
 ലും, പ്രിയതാകാ, ഇതു കേൾന്നതു നാമുമാണ്,
 നാമു—ദൃശ്യം! (ആശ്ചര്യം) അവകാശം! അധ
 രീതപക്ഷികൾ മഹാസുകാരം! നിത്യഹിതവും! (ആ
 ശ്ചര്യം) ചിന്തയും ... കർമ്മശൃംഗലയിൽ
 മഹാപാപം! — ഇതു മഴകുവാൻ ... അവിടുത്തെ
 പ്രകാശം മഹാമഹാ വെണ്മെ? പാപം മിഥ
 യത്ത് പാപത്തിന്റെ പരമോത്തമമാണോ? മനു
 ഷ്യർ അവർക്കു കർമ്മവും വിശേഷംനതു മന്ന
 അന്ന പക്ഷാചിന്ത സിദ്ധതകൾ വെണ്മെന്നോ?
 അല്ല, കർമ്മശൃംഗലിന്റെ മഹം മനുഷ്യഹൃദം മഴ
 കുന്നോ?—ഈ ശരീരം (അിന്നാതി കേ മഹാ
 കലാലിംഗം) ഹാ!—അത്—മുറിയും! പക്ഷി
 അിന്നം! അത്—മഹാ തന്ത്രം മനുഷ്യശരീരം
 വൃത്തിയ്ക്ക് വൃത്തിയ്ക്ക്, മഹാമഹത്വം, സിദ്ധതകൾ
 ഉള്ളിട്ടുള്ളതായി മഴിയ്ക്ക് മഴിയ്ക്ക്—ചിന്താധ
 അല്ല—ഹാ അല്ല—മനുഷ്യശരീരം, അവിടുത്തെ വൃദ്ധ
 മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു — അന്ത്യമഹാമഹത്വം— മരുതും
 മനുഷ്യം, പാപം, മഹാപാപകൾ! ഹാ! മനുഷ്യ
 ന്റെ മഹാപാപകൾ! — അതു നന്നെ നന്നെ
 അന്ത്യം എന്തിനും എന്തിനും—അല്ല! അവിടു
 ന്നോടു സർവ്വം സാധ്യം. ഈ വിഷയാലോ
 കനത്തിന്നു് അകരണ—എങ്കിലും ചിന്താധ
 അത് എന്റെ ആഗ്രഹംപ്രകാരമല്ല, അവിടുത്തെ
 ഇച്ഛാപ്രകാരം! അല്ല! (കർമ്മശൃംഗല കർമ്മ പ്രാർ
 ത്തികൾ. മഹാമഹത്വം അല്ലാതെ അന്ത്യമഹാമഹത്വം
 എന്തിനും മനുഷ്യശരീരം! അപരം, അതേ അവ
 കർമ്മമതിയും സ്വേച്ഛാമതിയും (സാധനത്തിൽ സിദ്ധ
 കേരളിപിന്നം. അവിടുത്തെമിന്നംവെണ്മെന്ന് കർമ്മ
 ന്നം മനുഷ്യം മഹാമഹത്വം) പിറകെ! പിറകെ!
 (മിന്നത്തിൽ ഉന്നതം അവരെ മഹാമഹത്വം അവ
 മഹാമഹത്വം അിന്നവും വൃത്തമാകുന്നു.)

വാൻ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരല്ല പന്ത്രണ്ടുവകക്കും മറ്റൊരു
 ദൂതന്മാരുടെയും (അന്ത്യോക്യ) ഇത്രയുംകൂടെ ഒരുതവ
 ദിക്കുക. (എരിവേറ്റവന്റെ മുറിവ്) സ്വന്തംകൈകൾ അ
 വുമാ.)

(അന്ത്യോക്യയ്ക്കു ക്രിസ്തുവിനെ ചിഹ്നിക്കുന്നു)

ക്രിസ്തു.—നിങ്ങൾ വാളും വരിയുമായി ഒരു കള്ളനെ ചിഹ്ന
 കാക്കുന്നപോലെ ദിനമിരിക്കുന്നോ? ഞാൻ നിത്യവും
 നിങ്ങളോടുകൂടി ദൈവാലയത്തിലുണ്ടായിത്തീർത്തേ
 നിങ്ങൾ ഏകൻറെ നേരെ കൈനീട്ടിയില്ല; എന്നാൽ
 ഇതു നിങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥമാണു് ; അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു്
 ദുർവ്യാചാരമനുഭവിക്കുക !

(ക്രിസ്തുവാൻ മാറ്റുന്നു)

മേല്പ്രമാണി:—മരിക്കുകയാ നിന്റെ പ്രസംഗം ! (അ അന്ത്യോക്യ)
 കള്ളമാ അമ്പതിനാ മരിക്ക !

(അദ്ദേഹം കൈകൾക്കുട്ടുന്നു)

അപ്രമാണി:—യെ, നമു ! ഇനി അങ്ങുചെന്നിട്ടു് ചെലവുവാൻ
 മരിക്ക.

(അങ്ങിന്റെ കൈനടുത്തു് പ്രേതം അക്കൗൺവനെപ്പോലെ നിർത്തി
 വവരുന്നതായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതായി ബ്രഹ്മാസ് പ്രവേശിക്കുന്നു,
 അപ്പോ അടിയായി ക്രിസ്തു പോയ ദിക്കിലേക്കു് അഞ്ചാറു ചുവ
 ദുവചിട്ടു ചെല്ലുന്നു അന്ത്യോക്യ മാറ്റുന്നു, ചെല്ലുന്നു നില്ക്കുന്നു.)

(കർത്താൻ)

കാഗാ 5

[വെളിക്കാറ്റായ സമയം, അതിൽ, ജന്മസ്വപ്നകാലത്തു വിക
 സിപ്പി മുറി]

ഒരു മുറിയിൽ കൈകളും കാലിനും വിവരമുവയ്യ ഞാൻ
 ബ്രാസ് സിമ്പൽ വേർതിരിക്കുന്നതായ്ക്കു കൈനടുത്തിൽ അപ്ര
 കാശംകൊണ്ടു വിവരമുവയ്യ ഞാൻ അത്യന്തം അസഹിഷ്ണുവാതി
 യതിൽമിരിക്കുകയുണ്ടെന്നു മുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
 അയാളുടെ മുഖത്തു് കൊപം, ദയ, ക്ഷീണം, പ്രതികാരമുള്ള
 എന്തിങ്ങനെ ചെല ദുഷ്ടവികാരങ്ങളും വളരുന്നു.]

ബാഗബാസ്:—എനിക്കാ ?

ഹാനൻ:—എനിക്കു വിശക്കുന്നു.

ബാഗബാസ്:—എനിക്കും

ഹാനൻ:—തിന്നുകൊ! നിന്നെ വിശപ്പമില്ല, സാഹസമില്ല. നിന്നിരിക്കുന്നതല്ലേ? നിനക്കിതുവേണം. നിന്നെ തുടക്കിക്കൊള്ളൂ! നിന്റെ ഭാര്യ. അന്നത്തുവേണം? അൻ വല്ലഭം ചൊല്ലാ ?

ബാഗബാസ്:—എന്നാൽ നീ ഇറങ്ങിപ്പോയോ.

ഹാനൻ:—എന്താ നീ എന്നെ ചളിക്കുന്നത്? എന്താ നന്മ? ഉറപ്പാ? അന്നിപ്പോൾ ചാകും.

ബാഗബാസ്:—കഷ്ടതയെന്ന !

ഹാനൻ:—അതോ ഇവൻ ചക്കകൾ ! ഇവൻ എന്തോ കർമ്മത്തിൽ കിടന്ന ചക്കകൾ ! എന്താ, എനിക്കു വിശക്കുന്നു; അന്നിപ്പോൾ ചാകും.

ബാഗബാസ്:—അൻ ചാക്കുണ്ടാ, നീ ചാക്കുണ്ടാ കഷ്ടവും, അല്ലേ? (സത്യം) എന്താ ഹാനൻ, നീ എന്തോ ഇറ ചാക്കുണ്ടാ? നിന്നെ കൈയൊ ക്ലിയിക്കുകയില്ല അന്നത്തുവേണം? അവിടെ മിന്നാക്ക കിടക്കൂ, (ഹാനൻ ചിരിച്ചിരിക്കുകയെന്നു)

ഹാനൻ:—എന്താ ബാഗബാസ്! ചിരിക്കുക! നീ എന്നെ ഇറ നിലയിലാക്കി, എന്തിന് നീ എന്തുവേണമെന്നോ? നീ തുടങ്ങണം, നിന്നെക്കുറിച്ച് ചർച്ചണം. നിന്നെ കൈയെടുക്കണം, നീ എന്തുവേണമെന്നോ? എന്തെന്നു രിപ്പിച്ചിട്ട്, പൂണിയിടാക്കിട്ട്, എന്തുവേണമെന്നോ? എന്തൊക്കെചൊല്ലി! നിന്നെ അൻ കൈയെടു. പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ആദ്യം നിന്നെക്കാൾ വെച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ബാഗബാസ്:—അതുണ്ടാകുമല്ല

ഹാനൻ:—എന്താ നീ ചൊല്ലുന്നത്? നീ നശിച്ചുപോകുമെന്ന് നിന്റെ മെയ് മരിച്ചുപോകുമെന്ന്

ബാഗബാസ്:—(ഹാനൻറെ കൈയെടുക്കുക) എന്താ നീ അവിടെ എന്തുവേണം കിടക്കുന്നതാ ?

ഹാസൻ:—എടാ നീയല്ലിയോടാ എന്തെന്ന ഈ നിയമിയാക്കിയതു്?

ബാദബാസ്:—അതേ,

ഹാസൻ:—എടാ നീ എന്തെന്ന ആക്ഷേപിക്കേന്നാ? എന്തൊരു പിശാചു, എടാ നീയല്ലിയോ ഗണ്ഡിയാസിന്റെ മകനാതു്?

ബാദബാസ്:—അതേ, ഇനി മിണ്ടാത്ത കിടക്കയോ?

ഹാസൻ:—മിണ്ടാതെ കിടക്കാനോ? എടാ മരിക്കുന്നതേ, നിന്നെ ഞാൻ കൊല്ലും.

ബാദബാസ്:—എടാ ഹാസൻ! നീ എന്തെന്ന കൊല്ലുമോ? ഒന്നാമതു് ഇപ്പറഞ്ഞു വരികയില്ല. വന്നാൽ കൊല്ലുന്ന ഇത്തരം ചാക്കുമട്ടു നീയും അതു ഞാൻ പറയുകയോ?

ഹാസൻ:—എടാ ഗണ്ഡിയാസിന്റെ ഞാൻ.

ബാദബാസ്:—(മേലേക്കു്) അവിടെയോടാ മിണ്ടാതെ കിടക്കുകയാ! (കൈയ്യാവച്ചു് കണ്ണാളുന്ത)

ഹാസൻ:—(അവിടെയിരിക്കുകയും കൈനീട്ടി മുഷിപ്പുകയ്ക്കി കയ്യിൽക്കൊണ്ടു്) എടാ, ദുഷ്ട! ദ്രോഹി! മഹാപാപി! നിന്നെ ഞാൻ പരപ്പിക്കുമെടാ! നിന്റെ അവിടിക്കിളിയുടെ അഴുക്കമെല്ലാമു്—

ബാദബാസ്:—(അപ്പൊഴക്കിന്റേതാണെന്നു് കൈയ്യിൽ പിടിച്ചു് അകകൾ ഇരുമ്പടിയോടുകൂടിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു്) എന്തൊരു നീ എത്രപറഞ്ഞു? പറയുകയാ! മനുഷ്യരെ പറ! നിന്റെ മകെ ഞാൻ ഇവിടെവെച്ചു് കൊല്ലുവാനിച്ഛിക്കും! പറ!

ഹാസൻ:—അയ്യോ! അയ്യോ! വീടുകൊ പീശാചു! അയ്യോ! അയ്യോ! എന്റെ മകെ കൊണ്ടു് വീടുകൊ! എന്റെ മകെവീടുകൊ!

ബാദബാസ്:—(കൈവിട്ടു്) ഇനി അവിടെയല്ലാതി ഉറിയോടാതെ കിടക്കു് (കൈയ്യാവായി ഇരിക്കുന്നു)

ഹാസൻ:—(കുതിരവേഗത്തോടുകൂടി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നിന്റേ ചരക്കുകൾ പലതുമു് കൈകളാലും മുമ്പാകെ അടുത്തു് മറ്റും അടുത്തു്

ഇക്കയ്യ, പലക്കം നോക്കിയിരിക്കുകയ്യ. ചെമ്മുകോണ്? എന്താ നീ നശിച്ചുപോകുമെന്താ? നീ—അയ്യോ, എന്തിന് മരിക്കത്? എന്തിന് മരിക്കത് ചത്തത്? മരിക്കേണ്ടതല്ല! എന്താ ബാബി! ഇതിന് നീ അനുഭവിക്കുമെന്താ? ഹോ, എല്ലെല്ലാം മകൻ! എന്താ, എന്തെന്ന് നീ നശിപ്പിച്ചു! ജയിച്ചെന്ന് കയറാൻ! പട്ടിണിയിട്ട് ചാകാനാക്കി! എന്തിന് എന്തിന് മരിക്കത്? എന്തിന് മരിക്ക ചത്തത്? മരിക്കേണ്ടത്— ഹോ! ഹോ! നീ ഇതിന് അനുഭവിക്കുമെന്താ? നീ നശിച്ചുപോകും!

(വേളിയിൽ ഒരു വലിയ ആവംകേൾക്കുന്നു)

ഹാനൻ:—(വീണ്ടും അടിയടിക്കുന്നു) എന്താ, എന്താണുവരുന്നതാ? ബാബിബാബ്! അതാതാ വരുന്നുത്? ഹോ! എന്തിന് മരിക്ക!

ബാബിബാബ്:—(ഒന്നാം പറയുന്നില്ല)

ഹാനൻ:—എന്താ, ബാബിബാബ്, എന്താ നീ ഒന്നാം പറയുന്നതു്? (മരിക്കേണ്ടതല്ല!) അയ്യോ! എന്തിന് മരിക്ക പോകുമെന്താ? എന്താ എന്താ വരുന്നുത്?

ബാബിബാബ്:—(ഒന്നാം പറയുന്നില്ല)

(വേളിയിൽ പിന്നെയും ആവം)

ഹാനൻ:—എന്താ, മരിക്കാൻ ചെന്നതെന്താ. ഇപ്പോൾ തിന്നാൻ ഉണ്ടാ വരുന്നുത്? (പോട്ടണം എന്താ കാണിച്ചുപോലെ). എന്താ അവരെ, നിന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ വരുകയാ, നിന്നെ ഇക്കാൻ കൊണ്ടുപോകാൻ! അതെ, ഞാൻ ബാബ്, നിന്നെ ഇന്നെ ഇരിക്കുകയാ, അതിനാ, തീച്ചയായിട്ട്, അതിനാ അവർ വരുന്നുത്. അല്ലാണ്ട് പിന്നെ പേരെ— (വീണ്ടും എന്താ കാണിച്ചുപോലെ തെങ്ങുകയറി) അയ്യോ ഹോ.. ബാബിബാബ്... പിന്നെ... എന്താ... അയ്യോ... എന്താ... എന്താ, അവർ എന്തെന്നും ഇരിക്കേണ്ട! ഇല്ലെന്താ ബാബിബാബ്, അവർ എന്തെന്ന് ഇരിക്കുകയില്ല.

(വെളിയിൽ ബഹുദം)

ഹാനൻ:—(വിറച്ചുകൊണ്ട്) ബോധാസ്, മന പറഞ്ഞോ, എടി, നിന്റെ നാക്ക് ചുരുക്കൊണ്ടുപോയി? ഒരു ചന്ദ്ര അവർ എന്തെ—

(വെളിയിൽ പിന്നെയും ബഹുദം)

ഹാനൻ:—അയ്യോ! എന്തെയും ഇക്കാര്യം? എന്തെ അവർ ഇക്കാര്യം? എന്തെ എന്തെ എന്തെ നോ ഇക്കാര്യം? ഇക്കാര്യം നിന്നെ മാത്രമേ ഇക്കാര്യം അന്തരമുള്ളൂ? ബ്രഹ്മാവിന്റെ കൊമ്പുനിയല്ല? പിന്നെ എന്തെ...

(ബോധാസ് കിടന്നിരുന്ന ഭയിലിന്റെ വാക്കുകൾ ഇറക്കുന്നു, പെട്ടെന്നു വെളിച്ചം കയറുകയാൽ ബോധാസിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു, ഒരു കൈയും ഒരു മേൽകൊണ്ടും അകത്തു വ്യവഹരിക്കുന്നു)

ഹാനൻ:—അയ്യോ ഒരു കൈക്കുന്നു | അന്തർ ഒരു കൈ ഇല്ല, ഗ്രന്ഥിയാനിന്റെ കൊമ്പു ബോധാസാസ്, അവനെ ഇക്കാര്യം നിശ്ചയമായി ഇക്കാര്യമല്ലെന്നും, പക്ഷെ, അന്നൊന്നും ചെയ്തില്ല, ഭക്തനും തന്നെ? എന്നു വിവരമായി എന്തെ വിവരമെന്നും, അന്നിപ്പോൾ...

മേൽപ്രമാണി:—എന്തെ, മിണ്ടരുത്.

ഹാനൻ:—(മേൽപ്രദർശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി)

മേൽപ്രമാണി:—(ബോധാസിനോട്) എന്തെ എന്തിന്.

(ബോധാസ് എഴുന്നേറ്റു)

മേൽപ്രമാണി:—നമസ്കാർ.

(ബോധാസ് താഴെ, കൈകൾ ഇടപോലും അപ്പോൾ പാർക്കുകയും ചെയ്തു)

ഹാനൻ:—(ഉറക്കം നിലവിളിക്കുന്നു) അയ്യോ! പോയോ? എന്തെ ഇങ്ങനെയൊക്കെയോ? അയ്യോ എന്തെ ഇങ്ങനെയൊക്കെയോ? എന്തിനെ വിവരമെന്നും | അന്നിപ്പോൾ മാകുമ്പോൾ അയ്യോ! വായോ! ഇങ്ങനെയൊക്കെയോ!

എനിക്കുവെച്ചു ഈ മിന്നിക്കൂട്ട്, ഞാൻ പാകകയാണു്.
ഇസബൽ:—അതു തക്കതല്ല. ഏതാൽ അങ്ങാട്ടു ചെ-
ന്നാളു്.

ജൂഡിത്:—ഏതാ പാലിയല്ല? നീ വന്നിട്ടുള്ളതിൽ വരണം,
ഞാൻ പോകാൻതന്ന നിശ്ചയിച്ചു.

ഇസബൽ:—ഏതാൽ അങ്ങനെ രചിക്കാഞ്ഞാൽ മതി,
ഞാൻ ഈ അർദ്ധരാത്രിക്ക് എങ്ങും വരുന്നില്ല.

ജൂഡിത്:—അർദ്ധരാത്രിയോ?

ഇസബൽ:—അല്ല, നല്ല ചുട്ടേടു? വല്ലിപ്പത്തു കിന്നര
ങ്ങാത്തുള്ളതിന് കിന്നര മാറ്റുന്നതു നോക്കണം.

ജൂഡിത്:—എന്തെന്ത ഇസബൽ മാ, നമുക്കുപോകാം.

ഇസബൽ:—ഇക്കാരനാൽ കിറുക്കാണ്. ഈ രാത്രിയിലു
ക്കൊട്ടു മെന്റാൽ ബവിതർ പല്ലവനും ഇരിക്കുന്നോ?
അതോ വെളുപ്പിനെ അങ്ങാട്ടു മെന്റാക്കാനേന്ത
പറഞ്ഞാണോ താത്ത്യാക്കിയതു്?

ജൂഡിത്:—(ഇസബലിനെ പിടിച്ചു മറ്റൊരു) പോയി | പിട്ടി
ച്ചാക്കൊട്ടു വരുകയുണ്ടില്ല, പിന്നെ നിന്നോണ് അധിക
പ്രസംഗം പറയുകയാണ്, നീ വരണം, ഞാൻ പോ-
കട്ടൊള്ളാം.

ഇസബൽ:—അങ്ങനെയൊന്നോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്? ഓ
മോ, ഞാനിതാ പോയി കിന്നരത്തിക്കൊള്ളാം,
(പോകാൻ തുടങ്ങുന്നു)

ജൂഡിത്:—ഇസബൽ എന്തെന്ത പറഞ്ഞല്ലോ? നമുക്കു
പോകാം.

ഇസബൽ:—ഇക്കരയ്ക്കു കളിയാണ് ഇപ്പോൾക്കിനിന്നുണ്
അങ്ങാട്ടുപോകുന്നതു്?

ജൂഡിത്:—ഏതീ ശവമേ, അവനെ കൊണ്ടുവന്നതോ
ക്കണ്ടില്ല ഇനി വിസ്താരവും കാണണമോ?

ഇസബൽ:—അകിനിപ്പാൾ പോകണോ?

ജൂഡിത്:—നേരെ വെളുക്കുന്നോൾ പിന്നെത്തന്നിന്റെ

മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുകയെന്നല്ല അപൻ വന്നു പറഞ്ഞിട്ടു പോയത്?

ഇന്ദുബൽ.—അതിന്നു മാത്രമായിട്ടു എന്തിന്നുപോകുന്നു?

ഭൂഡിത്.—പോകാതിരുന്നോ? എന്തിന്നു നേരം വെളുത്തുവരികിലും നിനക്കു കണ്ണിലല്ലേ?

ഇന്ദുബൽ:—അങ്ങനെയെന്നിരിക്കെ കണ്ണിലല്ല, അങ്ങനെയൊക്കെയായിരിക്കുന്നതല്ലാത്തതല്ലേ?

ഭൂഡിത്.—(ഭൂഷണയ്ക്ക്) നീ ഇപ്പോൾ വരുന്നതല്ലേ?

ഇന്ദുബൽ:—ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരുന്നില്ല.

ഭൂഡിത്:—ഇല്ലെങ്കിൽ പോണം ഞാൻ ഇതാ പോകുന്നു.

(ഭൂഷണയ്ക്ക് പോകാൻ അനുമതി. ഇന്ദുബൽക്ക് മുഖമുറപ്പിക്കുന്നു)

ഇന്ദുബൽ:—മകളേ!

ഭൂഡിത്:—(ഭൂഷണയ്ക്കുനോക്കി അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു) അച്ഛൻ എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു? (അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു)

ഇന്ദുബൽ:—നീ എങ്ങനെയാണിരിക്കുന്നത്?

ഭൂഡിത്:—അച്ഛൻ ഇത്ര നേരത്തെ എങ്ങിനെയാണിരിക്കുന്നത്?

ഇന്ദുബൽ:—എന്തിന്നു ഇന്നത്തെ ഉറക്കം അറിയാതില്ല, നീയും ഉറങ്ങിയിരിക്കില്ലേ?

ഭൂഡിത്:—(അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു) എന്താ അച്ഛൻ, അച്ഛൻ വല്ല സുഖക്കേടുകൾക്കുണ്ടോ? എന്തിന് എന്റെ വിളിക്കാത്തതല്ലേ?

ഇന്ദുബൽ:—സുഖക്കേടുകൾക്കുണ്ടല്ലോ. മനസ്സിൽ പല വിചാരവും കണ്ടുവരിക.

ഭൂഡിത്:—എന്തുവിചാരം? അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു.

ഇന്ദുബൽ:—ഇല്ല മകളേ, അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. നീ എന്താ എന്റെ ഭൂഷണയ്ക്കു കിടന്നുവരുന്നതു പറഞ്ഞത്?

ഭൂഡിക്:—അച്ഛൻ എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു കിരുന്നതു്.

ഇസ്കാരിയത്ത്:—നിനക്കറിയാമല്ലോ.

ഭൂഡിക്:—അറിയാം. ആ ദുഃഖമെന്തെന്നുമാണ് നിനക്കറിയാത്തതാൽ കുന്നത്തു്.

ഇസ്കാരിയത്ത്:—എന്തു കേൾക്കൂ, എന്തു ചിന്തിക്കേണ്ടതായി?

ഭൂഡിക്:—ചെട്ടൻ മരിക്കുവാൻ ഇനി വളരെ താമസമില്ല.

ഇസ്കാരിയത്ത്:—ഭൂഡിക്, നി എന്താ പറയുന്നതു്?

ഭൂഡിക്:—അച്ഛ, ചെട്ടനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരമല്ല അച്ഛനെ വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഇസ്കാരിയത്ത്:—ഇനക്കറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ കാരണത്താൽ മരണമുണ്ടാക്കുന്നതു്? എന്തു ചെയ്യാൻ ചാട്ടാൻ കഴിയുന്നതെന്നു്.

ഭൂഡിക്:—ചെട്ടൻ മരിക്കുവാൻ ഇനി ഒരു വാഴ്ചയുണ്ടെന്നു് അറിഞ്ഞാൽ അച്ഛന്റെ പുണ്യമാകുമല്ലോ?

ഇസ്കാരിയത്ത്:—അവൻ മരിക്കുവാൻ ഇനി ഒരു നിമിഷമേയുള്ളൂ എന്നതു് കേൾക്കൂ, ഇത് നിന്നുടെ വ്യസനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ പറയുന്ന മുമ്പു് ചാട്ടാൻ പറയുമോ?

ഭൂഡിക്:—അച്ഛ, അതാൽ അച്ഛനോട് അങ്ങനെ മെറ്റും വാക്കു പറയുമോ? അതാൽ പറയുന്നതു് സത്യമാണോ? ചെട്ടൻ മരണത്തിനിന്നു മോചിപ്പിക്കണമെന്നു് ചെട്ടൻ ചെട്ടന്റെ കൃത്യം അറിയാതെ ചെട്ടൻ ജ്ഞാനമുള്ളതാണെന്നു് അറിയുമെന്നു് ആ നേരത്തു ചിന്തിച്ചാൽ മരിക്കുന്നതു് ചെട്ടനാണെന്നു്.

ഇസ്കാരിയത്ത്:—മരമേ, എന്തിനെന്നു് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ഭൂഡിക്:—അച്ഛൻ എന്തെന്നു് അറിയുന്നില്ലേ?

ഇസ്കാരിയത്ത്:—ഉണ്ടു് നി എവിടെയാ പോകാൻചാടി മരണത്തെ അറി. നി എവിടെപ്പോകുമെന്നു്?

ഭൂഡിക്:—പിയാത്താ നിന്റെ കച്ചേരിയിലേക്കു്.

ജൂഡിത്ത്:—(അഞ്ചുതവണകൾക്കുള്ളിൽ) ചൊട്ടാ !

ജൂഡാസ്:—(ജൂഡിത്തിന്റെ നേരെ ഗർജ്ജനശബ്ദത്തിൽ) എന്തി !
എന്തിനായി എന്റെ ഗുരുനാഥൻ ? നി അദ്ദേഹത്തെ
പുട്ടിയിട്ടു, അല്ലെ ? എന്തിനെ ? എന്തിനെയാണ് പറ !
എന്തിനെ, എന്റെ ഗുരുനാഥൻ എന്തിനെ ? പറ
എന്നോ ?

ജൂഡിത്ത്:—ചൊട്ടാ !

ജൂഡാസ്:—ഹ—ഹ—ഹ—ഹ—നി എന്തു പറയാനാ ?
ഇതാ കേട്ടോ, പറയാമെങ്കിൽ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്റെ
കുമാരൻ അഹോം കഴിഞ്ഞതിൽ കോൾ എന്നു പറയുന്ന
അം—കുമാരൻ ! പറ ! നിനക്കു പറയാമോ ? മാർ
തെയി ! മാർ ! മിഷണറിയെ നീവുണ്ടോ ? പറ ! ...
ഹ—ഹ—ഹ—നിനക്കറിഞ്ഞുകൂട ! നിനക്കുറുത്തറി
യാ ! നിനക്കറിഞ്ഞുകൂട അല്ലെ ? (നേഞ്ചു മറുക്ക
കളിക്കൊക്കെ) ഞാൻ ! ഞാൻ ! കേട്ടോ, ഞാൻതന്നെ !
ഹ... ഹ... ഹ... ഞാൻ ! പറയിക്കൊള്ളൂ ! ഹ... ഹ...
ഹ... ഹ... ഹ... |

ജൂഡിത്ത്:—ചൊട്ടാ ! ചൊട്ടാ !

ജൂഡാസ്:—ഹാ നിന്റാക്കൾ ! ചൊട്ടാ, ചൊട്ടാ ! ആരെ
നിന്റെ ചൊട്ടൻ ? നിന്റെ ചൊട്ടനാത് ? (സ്വല്പനേരം)
അവളെ നോക്കിനിന്നിട്ട്) കളിപ്പറക്കിയോ, എന്താ
മിഷണറിയെ ? ധാരാളമായി ഇല്ലെ ? ഹി ഹി,
ഹി... ഹി... ഹി... (ചൊട്ടൻ കനിഞ്ഞു ഇരിക്കുകയും എട്ടി
കൂന്നി ജൂഡിത്തിനെ കൂറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു ധാരാളം പ
തിൽ) ഇവളാതെ ഇതു ചൊട്ടനെ തെളി നൽകുന്ന അന്ത
തന്നി ? (അത് അവിടുത്തെ ചിരിയോടും കൂടി അന്തർ
വാത്സല്യത്തോടും) അല്ല ഇതാത് ! എന്റെ ജൂഡി
തെല്ലെ ? അല്ലോ ! എന്തിന് അറിയുന്ന ചോം വേണ
മല്ലോ, ജൂഡിത്ത് ! എന്റെ അമ്മയെപ്പറ്റിയല്ലെ ? എന്തി
കൊച്ചുനാളായിരുന്നു ? ഇതാതെ കലാവിദ്യാലയം ? പാ,
അപ്പോൾ വന്നിരുന്നില്ലേ ?

(ജൂഡിത്ത് അവളെ ചൂണ്ടി)

ബാക്കബാസ്:- (വിഷം തേടി) അയ്യോ! അകാതക ശബ്ദം?
(ചുറ്റും നോക്കുന്നു)

പിശാത്തോസ്:- (തന്റെ കൈയ്ക്കു മുകളിലുള്ള വീട്ടിലുള്ള പാത്രം എടുത്തു) എന്താണിത്? ചുറ്റും നോക്കിയിട്ട് ശാന്തമായി നോക്കുക. എന്തിന്? അവിടെ എന്തിനായിട്ട് വെച്ചു?

തെളുകൾ:- (കുതിർത്തു) അവിടെ എന്തിന്? കരിയിൽ തെളുകൾ | കരിയിൽ തെളുകൾ | കരിയിൽ തെളുകൾ | കരിയിൽ തെളുകൾ |

പാത്രം) (പുറത്തുനിന്നും വന്നവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുക) എന്തിനായിട്ട് വെച്ചു?

പിശാത്തോസ്:- (അവർ അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നതുകൂടി പൂർണ്ണമായി നോക്കിയിട്ട്) അങ്ങനെ നോക്കുക,

കയാറാസ്:- (പിശാത്തോസിന്റെ മുഖത്ത് വിളമ്പുന്നതുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ അടച്ചിട്ട് നോക്കിക്കൊണ്ട്) എന്തിന്? കരിയിൽ തെളുകൾ |

അന്താസ്:- (അയാളുടെ നോക്കൽ കണ്ടുകൊണ്ട്) അങ്ങനെയൊക്കെ നോക്കിക്കൊണ്ട് കാഴ്ച നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ഇവിടെ എന്തിന്? അങ്ങനെ ചാകുകയെന്നതാണ് ദൈവം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണ്ണർ സർവ്വതും മിന്നിപ്പിച്ച പക്ഷം ഇവിടെ സിന്ധുവിന്റെ ബന്ധുവല്ല,

പിശാത്തോസ്:- (അയാളെ പൂർണ്ണമായി നോക്കിയിട്ട്) അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് വിഷം അടുത്തുവന്നാൽ ചിന്താ മന്ദഗതി അയാളെക്കൊണ്ട് എന്തിന്? ഇതിനോട്)

ബാക്കബാസ്:- (അടുത്തുവന്ന ദൈവം) അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട്, ആ ബന്ധുവെന്നതാണ് മാറ്റാൻ വേണ്ടത്

തെളുകൾ:- (പൂർണ്ണമായി പൊട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്) മാറ്റാൻ | അങ്ങനെയൊക്കെ! അവിടെ വെച്ചിട്ട് മാറ്റാൻ വേണ്ടത് മാറ്റാൻ അങ്ങനെയൊക്കെയാണ് | പക്ഷേ, അവിടെ നിൽക്കുന്നില്ലെന്ന് ഒരു വെളിച്ചം അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് ചെയ്തിട്ടാണ്,

ബാക്കബാസ്:- (കാഴ്ച നോക്കി) ഒരു അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട്, അത്? ഒരു വെളിച്ചം അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട്? ഈ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് നോക്കുക ഒരു അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് (പൂർണ്ണമായി)

“சென்னைக்கு வந்துவிடு” என்று—என்று—சென்னைக்கு வந்து விடுவதற்கு வந்தது உதாரணமாக “கா”ய நாயுடுகளும் கைகள் மூலமாக இருக்கின்றன” என்று சொன்னார். அது “இருக்கிறதா” என்று—இருக்கிறதா? அல்லது—இருக்கிறதா? [கா”ய நாயுடுகளும் கைகள் மூலமாக இருக்கின்றன” என்று சொன்னார். அது “இருக்கிறதா” என்று—இருக்கிறதா? அல்லது—இருக்கிறதா?]

മലർ, - ആധുനികത | മിഷനറീസ് | (സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു)

[illegible]

பிடியானாள்?—(பிரமோதன் தலையாட்டி) ஆகா! அந்த
உருவத்திலேயே இருக்கிறாள். அந்த உருவத்திலேயே இருக்கிறாள்.
அந்த உருவத்திலேயே இருக்கிறாள். அந்த உருவத்திலேயே இருக்கிறாள்.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നിലപാടുകൾ

[illegible]

രീക്ക കാണ്മാനാകും" എന്നാണ് അവൻ ധീരമായി
ഭയം മറുപടി പറഞ്ഞത്. (അങ്ങോട്ട്) നിങ്ങൾക്കെ
ന്തു കോണാണ്? അവൻ മേണമിടുന്നത് അർത്ഥനാ
ണെന്നോ അല്ലെന്നോ?

ആളുകൾ:—ധീരനായി! ദൈവദൂതൻ! നിശ്ചയമായും
അവനെ വധിക്കണം.

ജൂഡീസ്:—അവനെ കരിശിൽ കുറച്ചുണം.

ബാറബ്ബാസ്:—(അത്) ഇരുപതാ! അതാത്? (ചുറ്റും
നോക്കുന്നു.)

മെൽഷിയാർ:— (ബാറബ്ബാസിന്റെ പുറകിൽ നിന്നുകൊണ്ട്)
അന്ധൻതന്നെ!

ബാറബ്ബാസ്:—(അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടു ചിരിച്ചു നോക്കി വിരോധ
വസ്തുതകളെയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അസാധാരണമായ മേൽ
വിചാരകൾക്ക് വർദ്ധിച്ച ആത്മോന്മേഷം മേൽ) നിന്മ
ളാത്?

മെൽഷിയാർ:—(അ ചെറു ചിരിയോടുകൂടി) ഞാൻ തന്നെ!

ബാറബ്ബാസ്:—(അതേ അങ്ങോട്ടു ചിരിച്ചു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു നോക്കി
നല്ലൂന്നു, പീലാത്തോസിന്റെ വാക്കുകൾ കിടന്നു)

പീലാത്തോസ്:—നിങ്ങൾ കടംകഥ പറയുന്നു. അവൻ
മനുഷ്യപുത്രനാണ് സമയമേവ സമ്മതിച്ചു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ അവനെ ദൈവപുത്രനാക്കുന്നതെന്തെന്നു
നന്നായി നന്നായി ചോദിക്കുക.

കരാമുസ്:—(ചെറുത്തുണയ്ക്കുന്ന കോലാപേരും അടിക്കുമ്പോൾ
നോക്കി) അങ്ങനെയൊരു കോലാപേരും അടിക്കുമ്പോൾ
അതിൽ അത്യാവേശം ഉണ്ടാകുമെന്നും, സിസർച്ച
കൂറായിട്ട് നിർദ്ദയതയായിട്ട് അങ്ങനെ കൊല്ലും പടി
അയില്ല. ദൈവദൂതനും മറ്റൊരു ചാപിട് അങ്ങ
ളുടെ നിയമപ്രകാരം മരണശിക്ഷയാണ് വിധിക്ക
ുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ചുറ്റുമുള്ളവരെയൊന്നുമില്ല. അങ്ങ
നെയും നിയമസംഹിതയിൽ ദൈവദൂതനും ശിക്ഷാ
പാപ്താപിനിക്കും പക്ഷം, മറ്റൊരു അങ്ങനെയൊരു
എന്നാണിപ്പോഴെന്നുവെങ്കിൽ കൊല്ലാം, എന്തെ

പിഖാജേന്റാസ്:—(പ്രവീക്ഷിണനും സമുദാനന്ദനും) അന്നാസിമൻ
 യും ത്രിമൂലനുംയും സഹോദരനുംയും മറ്റൊരാൾക്കൊക്കെയും മുമ്പാകെ
 ഉള്ള മൃഷ്ടനായി വരുത്താനായ അപ്രകാരമുള്ളതൊക്കെയും മുമ്പാകെയും
 അന്നാസിമൻ, ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നാസിമൻ
 മേൽ ചോദിക്കുന്നു നിങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾക്കു കാരണവെന്താ?

ക്രിസ്തു:—ഇതു നിങ്ങൾ സ്വയംമേവ ചോദിക്കുന്നതോ?
 അതോ ദൈവം പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു?

പിഖാജേന്റാസ്:—(മേൽ വിവർണ്ണമാകുന്ന സിംഹാസനത്തിന്റെ
 മേൽ ഇരുന്ന്) അതോ ദൈവം പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു? അതോ
 നിങ്ങൾ സ്വയംമേവ ചോദിക്കുന്നു? അതോ ദൈവം പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു?
 നിങ്ങൾ ആരുമില്ലാത്ത പുരോഹിത പ്രമാണി
 കളെ സിംഹാസനത്തിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങളുടെ
 നിയമങ്ങൾ എന്താ?

ക്രിസ്തു:—എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ
 എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും
 നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ
 എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും
 നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ

(പിഖാജേന്റാസ് വിവരങ്ങൾക്കു കാരണം ചോദിക്കുന്നു
 കാര്യം ചോദിക്കുന്നു) അതോ ദൈവം പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു, അവർ അപ്പോഴും
 അപ്പോഴും ചോദിക്കുന്നു കാര്യം ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു
 ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു
 ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു
 ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു

പിഖാജേന്റാസ്:—(അന്നാസിമൻ ചോദിക്കുന്നു) അപ്പോൾനി
 നെ ചോദിക്കുന്നു?

ക്രിസ്തു:—എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു.

(പിഖാജേന്റാസ് ചോദിക്കുന്നു) അതോ ദൈവം പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു
 ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു

നബോൾ:—(അന്നാസിമൻ) അതോ ദൈവം പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു
 ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു
 ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു ചോദിക്കുന്നു

കിഷിയാർ:—ജീവിതത്തെ അനുസരിച്ചു: മരണത്തെ
 മറികടന്നു!

അനുബന്ധം: (വീണ്ടും അന്ത്യം: 1489) അടുത്ത അടുത്ത

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് — (അനുയമിതത്വം) ഉറപ്പു നൽകുമ്പോഴോ ?

അനാഥൻ:—ഒരാളാകാൻ വിശ്വസിക്കൂ ?

(continued on next page)

பி.பா.ஜனா:—(பிரிவுக் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களே) கமிட்டியினால் இதுவரை எந்தவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, கமிட்டியினால் எந்தவித நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(എല്ലാവരും ചിന്തിക്കുന്നു)

പിഷാരതാലം:—അവനാണ് ഇതാദ്യം ചിലിപ്പനാട്ട് എന്ന നിലയിലുള്ളത്. ഇതാദ്യത്തിൽ അദ്ദേഹ്യനാമകം വെച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഇതിനെ ഇങ്ങനെയായി കേൾക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം മകനായപ്പോൾ അദ്ദേഹം മകനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ചിലിപ്പനാട്ടിലെത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ചിലിപ്പനാട്ടിലെത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ചിലിപ്പനാട്ടിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

അന്നാൽ—(അമ്പല കനിയെ വന്നപ്പോൾ) ആ യുവാവ് ചന്ദ്രൻ വീട്ട് ഏറിയിരുന്നെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതായി കേൾവി. അവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് എന്നൊരു മകന്റെ പണിയിൽ ഉണ്ടെന്നും, ഈ മകന്റെ, എങ്കിലും സെൽക്കോറിയോടുകൂടി അവിടെ താമസം കൂട്ട് അങ്ങനെയുള്ളതാണ് കെട്ടിവന്നു. നികുതിയടയ്ക്കുന്ന സഹായകമായി സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന പണവും മേൽക്കൂലിയായിരുന്നു. വർത്തനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതിനുള്ള ആ പണവും വലിയൊന്നിനെയും കയ്യാൽ, ചികിത്സ കണ്ടിട്ടില്ല.

പിഷാചകോണി:—അതേ! (കൗതുകം ചിന്താമഗ്നനായി) വിവരങ്ങൾക്കിടയിൽ അതിർപ്പു കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത കഥയും കാണുന്നില്ല.

കോഫ്സു:—(ഭയനായി ചാടി എഴുന്നിട്ടു) എന്തു! മ
കററവു. കടന്നുവന്നില്ല? അവ കററവു? പിന്നെ?

സ്കൂൾ അങ്ങനെയൊന്നാണോ? ഗവർണ്മെന്റർക്കു ഭരണ
ഭാരം വരുത്തുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെ മുഴുവൻ വഴിപിഴ
പ്പിച്ചു (വിപ്ലവത്തിനു സന്നദ്ധമാക്കുന്ന ഇവർ) -

അതാസ്കൂൾ:—(കഴുത്തിൽ) അത്രയൊന്നാണോ? പതിനൊന്നു
കൊല്ലം പാപികളോടും ചങ്ങാത്തംകൂടിക്കൊണ്ടു് പരി
ശുദ്ധതയിലിരിക്കും നയിക്കണമെന്നു ഉപദേശിക്കുകയും
ശപഥിക്കുകയുമാണിവർക്കു് കൊഴിയിൽ!

കൊമസ്കൂൾ:—ഇങ്ങനെയൊക്കെ യാതൊന്നും പറഞ്ഞു കഴി
യല്ലെന്നു പറഞ്ഞുപ്രദേശം നശിക്കുന്ന അധികൃ
തന്മാരിൽ!

അതാസ്കൂൾ:—(കയ്യിലിട്ടു് എഴുതുക: അധികൃതന്മാർ) കൊള്ളാം
എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ? ഉള്ള യാതൊന്നൊക്കെയും
വിട്ടിട്ടു് കൊണ്ടു് ദൈവമുമ്പിൽ കഴിയില്ലാത്ത
പ്രതിശ്ഠനാക്കും, ശത്രുക്കളോടും, കലശലായിക്കൂട്ടി,
നിങ്ങളു് നശിച്ചുപോകും എന്തെന്നു് മുമ്പാകെ
പ്രത്യേകമായി നിവർത്തിയിരിക്കുന്നു.

പിയാക്കോസ്കൂൾ:—(അതേ അയഞ്ഞു്: കോളത്തിൽ ഒരു
ചെറു ചിത്രംകാണുക) എന്താണു് അതിൽ പറയുന്നതു്, നി
ങ്ങളു് ആരോപിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിലും ഇവനെ
കണ്ടുകൊണ്ടായി കാണുന്നില്ല. നിങ്ങളു് ഇന്നത്തെ ഇവ
നെ ആരോപിക്കുന്നതു് മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയില്ലേ?
അദ്ദേഹവും മറ്റൊരാൾക്കു നല്ലതായിത്തന്നു കാരണം
മറ്റൊരാൾക്കു കഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിനാൽ പത്തൊന്നുപോലും മറ്റൊ
രുവെങ്കിലും മോചിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയെ
സമീപിച്ചു് അതിൽ ഇതാണു് വിട്ടുതന്നുവാൻ വിചാരി
ക്കുന്നു.

കൊമസ്കൂൾ:—(പരിഭവത്തോടുകൂടി ചെറുത്തു് മുമ്പാകെ നിൽക്കി)
അതാസ്കൂൾ! എന്തു്? പിയാക്കോസ്കൂൾ, നിങ്ങളു് എന്താണു്
പറയുന്നതു്? നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു് സമീപിക്കുവാ
ൻപോകുന്നതാണെന്നു്, നിങ്ങളു് എന്തുചെയ്യുന്നതു്
യാണു് പറയുന്നതു്? അവനെ വിട്ടുതന്നുവോ? പിയാ
ക്കോസ്കൂൾ, മനസ്സാൽ നിങ്ങളെ വലിച്ചുകീറും! എന്തു്?

നിമിത്തമേ അങ്ങനെയും ചെയ്യരുത്. അദ്ദേഹം നിമി
തം അൻ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയപ്പോൾ കർമ്മപരിപാടി
അനുഭവിച്ചു! (എഴുതിയതുകൊണ്ട്) ചുരുക്കം
ആയിരം പേർ അങ്ങനെയും ചെയ്യ
രുത്!—പ്രപഞ്ചത്തിൽ കർമ്മപരിപാടി അനുഭവിച്ചു!
—അന്തർ ഉപദേശം പ്രദാനം ചെയ്ത അനുഭവിച്ചവർ
അവർ ശരണാർത്ഥം, ദൈവദാസ്യം, ദൈവദാസ്യം
കൊടുത്തു കൊടുത്തു! അതിനെപ്പറ്റി—എന്നി
കൊണ്ടു അന്തർ ഉപദേശം! അങ്ങനെയും ചെയ്യരുത്
അതുകൊണ്ട് ചെയ്യരുത് അതിനെ? (പ്രപഞ്ചത്തിൽ
വെളിച്ചം കൊണ്ടു ചിന്തിച്ചവർ ഉപദേശം അനു
ഭവിച്ച അനുഭവിച്ചവർ ഉപദേശം ചെയ്യരുത്
എഴുതിയപ്പോൾ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഉപദേശം ചെയ്ത
വർ ഉപദേശം ചെയ്യരുത് അതിനെ? അതിനെ
കൊണ്ട്, അതിനെ ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്!

അങ്ങനെയും ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്
ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്

ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്
ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്
ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്

ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്
ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്

ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്
ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്
ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്

ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്
ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത് ചെയ്യരുത്

പിയാശത്താസം - (അ നന്ദനത്തിൽ) അപ്പോൾ നീ ഗദ്യ
താസം പകർത്തേണ്ടവർച്ച ഇല്ലേ ?

ബാബോസം - (പൂർവ്വമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) വരിച്ചു ! എത്ര
പ്രേമമയ മന പട്ടിക്കയ്ക്കുക പൂണത്തിൽ ഏറിയിട്ട
തെങ്കിലും കണ്ടാൽ ഇതി വധിക്കുകയേ ചെയ്യൂ.

പിയാശത്താസം - (നിങ്ങളെപ്പോലെ പരോഹിതന്മാരോട്) ഇതാ
കറുത്താത്ത് മോചിപ്പിക്കേണ്ടത്, അല്ലേ ?

കർമ്മാസം - (അന്നയിന്നോട് അനുകമ്പാസാരത്തിൽ) കാഴ്ച,
വീഴ്ചാ വിരീത നായ മൂർഖൻ !

അന്നാസം - (അവളുടെ കൈ കൊല്ലമായില്ലതോ മുതിർത്തിൽ
കിടക്കുന്നു)

പിയാശത്താസം - (പൂർവ്വകാലത്തു കിടക്കത്തുകയ്ക്കുന്നു. നിമിഷ
മുറങ്ങിത്തോട്) അതേ വിധിയാ നന്ദനാത്ത് നിങ്ങൾ
തെറ്റാപിക്കേണ്ടത്, ബാബോസം അവയെ ത്രിസ്തവം
പട്ടിക്കയ്ക്കേണ്ടേ ?

നന്ദനകൾ - ബാബോസം ! ബാബോസം ! ബാബോസം !

പിയാശത്താസം - (പൂർവ്വകാലത്തിൽത്തോട്) അപ്പോഴോ
തക്ക ചെങ്കോലായ നിങ്ങൾ വിളിക്കുമ്പോൾ എത്ര
ചെയ്യേണ്ടതാണോ നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം ?

നന്ദനകൾ - കരിശിൽ അല്ലേണം ! കരിശിൽ അല്ലേണം !

കൂററിന് - കരിശിൽ അല്ലേണം !

ബാബോസം - (പ്രകൃതിയനുസരിച്ചു വരുന്ന നോക്കുന്ന മൂലത്തിൽ
കാണുന്നില്ല കമ്പത്തിലായിരിക്കേ ഉറക്കം വെച്ചു പറയുന്ന)
മൂർച്ഛ ! മൂർച്ഛ ! അപർ അധികന പാഞ്ഞിട്ട ! ബാബോ
ബാബോ പറയുകയോ ! അങ്ങനെ പറയാൻ അപർ
അ സാധ്യമല്ല ! മൂർച്ഛ നന്ദനകൾ ! അപർ ഒരു
സഹജിവികൾ അകത്തുനിന്നു ചിരിക്കയില്ല ! ഇറക്ക
മേൽ നിറയലിക്കട്ടെ ! അപ്രകാരം ! ഈ പ്രകാരം
ഒന്നു കൊള്ളിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എന്തെന്ന് മുറിച്ചിട്ടി
ല്ലേ ? അപ്പോൾ നിങ്ങളിലൊരാളും വരിച്ചില്ല,
യാതൊന്നും അലിയിച്ചില്ല, യാതൊന്നും ചെയ്തില്ല.

ഭോഗങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക", ദുഃഖത്തിൽ ആശ്വസിപ്പിച്ചുവെന്നു്, അത്തരങ്ങൾ പലതും കാട്ടിയെന്നു് നിങ്ങൾ തന്നെ പറയുന്നു, ഇവയ്ക്കു് അദ്വൈതം മരിച്ചേണ്ടതു്? നിങ്ങൾ നിമിത്താത്മന്മാരുടേ? അദ്വൈതമല്ല അനാത്മതം മരിക്കേണ്ടതു്—ഞാൻ, ഗണ്ഡിമാസി എന്ന കൊലക്കലയ്ക്കുൻ, ആ കൊലപാതകത്തിൽ ഇപ്പോഴും മുഴങ്ങിക്കിടന്നവൻ—ഞാൻ, കക്കവകിഡൻ, പാപപകിഡൻ, പശ്ചാത്താപകഥിഡൻ—ആ ഞാൻ സ്വയത്തൻ! ഈ പകിട്ടുകൾ ഒന്നു—

കതാഹ്സം—എന്താ ക്രാമി നിങ്ങളൊ നിന്റെ പ്രസംഗം, പിലാത്തൊസ്:—ആ നാനാതിരിയൊ, അല്ലാതെമിക്കൊ, എന്താൻ, നിങ്ങൾ സ്വയംമവ തിരഞ്ഞെടുത്തവനാണു്, അതൊ യേശുവിനോടു് ഈ കൗതുകാർത്ഥ്യമു കൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പിൻപറ്റിക്കുന്നുണ്ടോ?

ആളുകൾ:—ബാനുബാനിനെ മോചിപ്പിക്കണം [യേശുവിനെ കരിശിൽ ഇറക്കുന്നു:]

പിലാത്തൊസ്:—ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാരാവിനെ കരിശിൽ ഇറക്കുകയോ?

അതുകൾ:—ഞങ്ങൾക്കു് സീസറല്ലാതെ മാജ്ഡിഡ്,

അനാസ്:—പിലാത്തൊസ്, അങ്ങനെയൊ സംഭവം ആപത്തിൽ അവസാനിക്കും, ജനങ്ങൾ അക്രമകാലിനിക്കണതു് അത്യാപനം നീക്കൂ?

പിലാത്തൊസ്:—[ആഗ്രഹിക്കുന്നപ്രകാരം അടുത്തുവെച്ചു് സൂക്കിറ്റ, നോക്കിക്കൊണ്ടു്] എന്തിനെനിനാണു്?

ക്രിസ്തു [നിശ്ചയനായി നോക്കിക്കൊണ്ടു]

പിലാത്തൊസ്:—എന്നൊരു നീ ഉദാത്തകയല്ലേ? നിന്നെ കരിശിൽ ഇറക്കാനും മോചിപ്പിക്കാനും എന്തിനെ ശക്തിയുണ്ടെന്നു് നി അറിഞ്ഞല്ലേ?

ക്രിസ്തു:—മുകളിൽ നിന്നു് സിദ്ധിക്കാത്ത താരതമ്യം ശക്തിയും നിങ്ങൾക്കു് എക്കൽമേൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല

കേൾ 12

[ഒരു ശഹാദത്ത്]

[കർദ്ദൂർ ഉത്തർ നാക്കറിയാസ്: ഒരു സ്റ്റാറ്റിക് കം
ബഡെപ്റ്റ് കേസൻ കഴിക്കുന്നതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു]
നാക്കറിയാസ്:—(ഭൂതൃന്മാ) എന്താ, നീ എവിടെ
ന. ഫിനില്ലൻ ? കഴിഞ്ഞാ !

ജോസഫ്:—ഇവർ നീന്ത് ഉറങ്ങുമോ ?

സാൾ:—ഇവർക്ക് ഹോട്ടലിൽ കയറിയതെ അബദ്ധം,

കൂതൻ:—(ബഡെപ്റ്റ് വിട്ടുപോയിരിക്കും) അതോ! ഞാൻ—
പിതൻ—

ജോസഫ്:—നീ പിടിച്ചാത്താ ? എന്താ, ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ
നന്നായി പോകും.

കൂതൻ:—ഞാനും വന്നതല്ലേ, ഞാൻ വന്നതും കണ്ടില്ല.
എന്തു ചെയ്യും ശരി ഇതിനോട് ചെയ്യാം

നാക്കറിയാസ്:—നീ വിറയ്ക്കും കണ്ടില്ലേ ? ഇവിടെ എന്തി
കണ്ടാ നീ വിറച്ചിരിക്കുന്നത് ?

ജോസഫ്:—എങ്കിലും അവിടെ എന്താൻ കണ്ടുപോകാൻ ?
ഒരു അതിതല്ലാ കൊണ്ടിട്ട് ഒരു കലക്കം വെള്ള
മല്ലോ ?

സാൾ:—ചോര അങ്ങനെ കഴുകൂ, എന്തിന് ഒന്നാകാം ?
എന്തോ !

കൂതൻ:—അവനെ കല്ലു ചോ ?

നാക്കറിയാസ്:—ഹ—ഹ—ഹ—കല്ലിടേണ്ട ? എന്താ,
അവന്റെ പുറത്തു നല്ലർ (മേൽ) ചോര താങ്ങാൻ
ശീൽ ! ശീൽ ! ശീൽ ! അപ്പോൾ ഇവർക്കിടയിൽ
സന്തോഷം കണ്ടോ ?

സാൾ:—(നാക്കറിയാസിനോട്) അതോ, മരിക്കേ, ഞാൻ അവളെ
നോക്കിയിട്ട് വേണം നീ എന്തെ കാച്ചാൻ !

നാക്കറിയാസ്:—(സംതൃപ്തനായി അങ്ങോട്ട്) നീയോ ?

ജോസഫ്:—നീ കണ്ടു കലക്കലിൽ ഞാൻ നന്മ
ചെയ്താ.

സക്കരിയാസ്:—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) മ്. പറഞ്ഞോ!

ജോസഫ്:—ഞാൻ ഒരു നോക്കി.

സക്കരിയാസ്:—ഹ ഹ—ഹ—കള്ളൻ! കള്ളൻ! ഓൾ,
 ഇവൻ വലിയ കള്ളൻ! ഹ—ഹ—ഹ—സാർ, നി
 യും ഒരു നോക്കിക്കൊ, സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

കൃത്യൻ:—ഇഡിക്കോ? അതാ? ?

സക്കരിയാസ്:—ഇവനെവിടെ കിടന്നുവെക്കാ? എന്താ
 ഇഡിക്, എന്റെ പ്രിയങ്കര ഇഡിക്, മനസ്സിലാക്കാ? ?
 (ഗ്രോസ് നിമിഷകൊണ്ട്) ഒഴിക്ക!

ജോസഫ്:—ഹ വസ്ത്രർ ആകെ കിടന്നുപോയി.

സാർ:—അതാൾ ചെറുതെ വിട്ടുവെ, പക്ഷെ—

സക്കരിയാസ്:—മ്, എന്നാൽ കാണാമായിരുന്നു! എല്ലാം
 കൂടെ ഇന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്നി! അതാളുടെ മറ്റു കണ്ടിന്
 എനിക്ക് അറിയാത്തതെന്നു തോന്നി. പക്ഷെ സാർ,
 ഈ പെട്ടുപ്പിള്ളകൾ കായ് വലിയ വിഷമമെന്നു.

സാർ:—എന്തുപറയാ?

സക്കരിയാസ്:—ഹ്, അവർ എത്ര ഒരു വിധമെ എത്ര
 ചെയ്യാ?

ജോസഫ്:—ആത്? ?

സക്കരിയാസ്:—ഇഡിക്കൽ, അവരുടെർ കൈയിൽ
 തുണിക്കൊണ്ടാൽ ചിതന്നൊ നിവൃത്തിയെന്നേ?

കൃത്യൻ:—ഇവന്റെ കൈയ്ക്കൊക്കെ കർശിൻ തുണ
 വെച്ചാ കാണുന്നോ?

സക്കരിയാസ്:—ഹ, ഈ പിത്തലാളും ഒന്നും അവിടെ
 വേണ്ട. അവിടെ കിടന്നു നായക്കൂട്ട മോക്കിയെ
 മറന്നു

സാർ:—ഒന്നും ചെയ്യാൻ.

സക്കരിയാസ്:—ഇത്രമാത്രം അവർ എത്ര കാത്തു
 നില്ക്കും.

(ബാറബാസാന്റെ മുന്നോട്ടു നോക്കിയിൽ അവനെ കൂടി
 കൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു. അവൻ മനസ്സിലാക്കാവുന്നപോലെ

കാണപ്പെടുന്നു എല്ലാവരും എഴുന്നള്ളുന്ന സക്കറിയാസ് അല്പം കൈകൾ നീട്ടുന്നു. ജോസഫും നാളും അടുത്തുകൊണ്ട് അവന്റെ കൈകൾ നീട്ടി കയ്യടക്കുന്നു.

ജോക്കറിയാസ്:—(അടുത്തുകൊണ്ട് ജോസഫോടൊത്ത്) ബോധമുണ്ട്, എങ്കിൽ പിയറുടെ മകൾ അടിമാനത്തുകയ്ക്കുണ്ടായി നായി മഹാപ്രിയം അന്നോടൊപ്പം വിവിധ സമയം വരും, സമാധാനം!

(ജോസഫും പിയറും അകന്നുപോകുന്നു)

ബോണാസ്:—(മുറ്റത്തോളം കൊല്ലത്തോളം) നിങ്ങളുടെ? നിങ്ങളുടെ പിയറുടെ മകൾ? എന്തിനുള്ള പെണ്മ? സക്കറിയാസ്:—(വിമോചനവുമായി) എന്തെങ്കിലും കാര്യം?

ബോണാസ്:—ഇല്ല.

സക്കറിയാസ്:—അതാണ് ഇസ്കാനിയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ചോദ്യമല്ലേ?

ബോണാസ്:—(സക്കറും മകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോടെ) നിന്റെ ചോദ്യമെന്താണ്?

സക്കറിയാസ്:—(മെല്ലെ) അങ്ങനെയൊക്കെ വെച്ചിട്ട് എന്റെ ചോദ്യമല്ല—

ബോണാസ്:—നിന്റെ ചോദ്യമെന്താണ്?

സക്കറിയാസ്:—ചോദ്യമല്ല, എന്റെ പ്രതിശ്രുതമായ വധു.

ബോണാസ്:—(മകളെക്കുറിച്ച്) അങ്ങനെയൊക്കെ വെച്ചിട്ട് നിങ്ങളുടെ? നിങ്ങളുടെ?

സക്കറിയാസ്:—(മെല്ലെ) അതാണ്, അതാണ് ഇത്ര കൊള്ളിക്കുന്നത്? അതാണ് നിങ്ങളുടെ? (പ്രകടനം) അതാണ് അങ്ങനെയൊക്കെ വെച്ചിട്ട്— (മകളെക്കുറിച്ച്)

ബോണാസ്:—ഹായ്! കൊള്ളെന്ന്, (മെല്ലെ) അതാണ് അതാണ്.

(സക്കറിയാസ് മകളെക്കുറിച്ച് കൈകൾ നീട്ടുന്നു. നാളും ജോസഫും ചിരിയുകയും വിട്ടുപോകുന്നു.)

(മെൽഷിയാർ പ്രവേശിക്കുന്നു)

മെൽഷിയാർ:—(പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട്) മിസ്തമകീൻ, അല്ലെ
സക്കറിയ!—

(എല്ലാവരും അറിയാത്തതെന്ന എഴുത്തുകാരനായ ബാറബാസ്
അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടുന്നു)

മെൽഷിയാർ:—കിട്ടാക്കിതിക്കുവാൻ ചെന്നതെന്തു? കിട്ടി
ഇത്രയൊരു ബുദ്ധിക്ക് പൂർവ്വമായിട്ടൊരു ചോദ്യം
സിദ്ധനല്ലാത്തതെന്തുകൊണ്ടുപരിഭവിക്കുക? ബോൾനിയ
മെളിപ്പറമ്പിയിൽ താഴെത്തന്നെ ഇല്ലമേയിരിക്കുന്ന
വന്ദനങ്ങൾ കേൾക്കുക! അറബിയിൽ കിട്ടിയതെന്തു
കൊണ്ടു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു? ദൈവത്തിൽ കേൾക്കുന്ന
വന്ദനങ്ങൾ കേൾക്കുക.

ബാറബാസ്:—(അമ്പലം കണ്ടുകൊണ്ട്) നിങ്ങളെ എന്തിനായി
ത്തേളുക? നിങ്ങളുടെ അറബിയിൽ കേൾക്കുക! എന്തി
ന്ത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക.

(മെൽഷിയാർ അറബിയിൽ കേൾക്കുന്നു)

ബാർ:—അറബി കേൾക്കുകയില്ലെന്ന് ചോദിക്കുന്നു. (അറബി)

എല്ലാവരും:—ബാറബാസ്, അറബി കേൾക്കുന്നു, (അറബി
കേൾക്കുന്നു)

ബാറബാസ്:—എന്തിനും ചോദിക്കുന്നു.

മെൽഷിയാർ:—ഈ മറുപടിയില്ലെന്ന് ഇത്രയൊരു ചോദ്യം
കേൾക്കുന്നു, എന്തിനും ചോദിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കേൾക്കുന്നു
കേൾക്കുന്നു. (അറബിയിൽ) കേൾക്കുന്നു, കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു
കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു.
കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു.
കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു.

ബാറബാസ്:—(മെൽഷിയാർ കേൾക്കുന്നു) കേൾക്കുന്നു, കേൾക്കുന്നു.
കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു.
കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു.
കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു.
കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു. കേൾക്കുന്നു.

മുതൽപ്പിതാ, — (ഭയത്തോടെ കാഴ്ചയെ വ്യാപ്തമാക്കുകയും അയ്യോ ചെയ്യുന്നു) അതു നിന്നെ കാണിക്കാം, അതു് ഞാനാണു കാണാത്തതു്? സകലലോകവും അപ്പോൾക്കു ചില ഉണ്ടായിരിക്കും. മാനവവംശത്തിന്റെ കൈവലാക്കുമെന്നു ചൊല്ലാത്തല്ലോ? ഇപ്പോഴത്തെ കർമ്മസ്ഥിതി! നിസ്സമകാര്യമാണവം! കവിസ്തരണിതം! അതു നിശ്ചയമായും നിരോകണിക്കാം. പക്ഷേ ബാഗ്ഡാസ്, ഞാൻ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കു്. നിന്റെ പ്രേമഭാഗ്യവും അവിടെ കാണാം! അവിൽ അറളുടെ കരുതനെ ഈ ചെങ്ങമ്പിൽ, കൂട്ടിൽനിന്നു കളങ്കമുള്ള കർമ്മമെല്ലാമെല്ലം കണ്ടാൽ ഏതു വിചാരിക്കും! ഏകീഭൂം ഞാൻ പറയുന്നതു് കേൾക്കണം! നി സ്വന്തമായി മാൻ! നിന്റെ ഇഷ്ടപോലെ ചെയ്യാതെനി, ദ. മനസ്സിൽ വന്നാൽ കഥ! (കണ്ണുകൾ ചുവന്നു നന്നെ കിറിക്കുന്നിന്നു) ഇന്നു പിലാത്തൊപ്പിന്റെ കല്ലെറിയിൽ ചേർത്ത ഒരു മധുര സ്വപ്നം കാൽവരിയിലും കേൾക്കാറിടം. (പോകുന്നു) ബാഗ്ഡാസ്;—(അയ്യോയെന്നു പറയുകയും നാക്കു് ചെയ്യുന്ന അടങ്ങിയതു്)

ഞാനും റ്റു ഞാൻ, (പുറപ്പെടുന്നു)

(കർളൻ)

അംഗം 18

[കാൽവരിയിലേക്കുള്ള വഴി]

[കർളന്റെ കൈത്തുന്ന വഴി കളവാം മേടത്തന്നെ കർളൻ ഉൾക്കുന്നു. കൈത്തുന്ന കർളൻ കിടത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു കഥ! വീട്ടിലു കോയ്യ കർളൻ കർളൻവെട്ടിയും അവിടെ തെളിയിക്കുന്നതാണു്.]
 അൻ:—(വിളിച്ചുപറയുന്നു) എന്താ മാറിനില്ലോ! അവൻ ഇന്നെ പുറത്തു വിളം; മാറിപ്പോ! |
 കണ്ണാമൻ:—അങ്ങ! വിടണപ്പോലോ! പത്തുപേർ ചത്തു തന്നെ അയ്യോയ്യം.

(വിടി)

മുനാമൻ:—പോകരുതെൻ പുറത്തു് കരകണ്ടിത്തഴിമുണ്ടു്, ള്ളമി കല്ലുങ്ങിയതുതന്നെ.

(വിടി)

(ക്രിസ്തു കരിയ്ക്ക ചുമന്നുകൊണ്ടു് അത്യന്തം ഷിതനായി കാലുരളാക്കെ നാൾ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഒരു മന്ത്രി:—വീഴാൻ പോകുക മാ! വിതന വീഴ്ത്തുകയാം. (കുതിരകൊണ്ടു് കയ്യിൽക്കൊണ്ടു്.)

ക്രിസ്തു:—(കത്തിരിയ്ക്ക വേദനകൊണ്ടു് തളിയുൾക്കൽ, നിശ്ശേഷം.)
 രണ്ടാംമന്ത്രി:—മരിതു! നില്ലെന്നോ! (അടിക്കുന്നു)

ക്രിസ്തു:—(പിന്നെയും വേദമുഖേന നക്കുന്നു)

മന്നാംമന്ത്രി:—നി എന്തൊത്തൊ നക്കുന്നത്? എന്താ ഭയത്താ
 നക്കുന്നതാണു് പഠിക്കുന്നത്. (അടിക്കുന്നു) മുമ്പാട്ടു്,
 മുമ്പാട്ടു് (അടിക്കുന്നു.)

ക്രിസ്തു:—(കാലുപകറി വീഴാൻ തുടങ്ങുന്നു നിന്റ അടുത്ത)

മന്നാമന്ത്രി:—(ക്രിസ്തുവിനെ നോക്കി, എന്താ, കൊല്ലൂ, പഠിക്കുന്നതല്ലേ
 നിനക്കല്ലേ വിഴാവേ?

മന്നാമന്ത്രി:—അടിക്കുകയാ, അടിക്കാൻ മുമ്പാട്ടു് കൊല്ലുന്നതല്ലേ
 നിനക്കല്ലേ നിന്നോടൊത്തൊന്നു കണ്ടില്ലേ?

മന്നാമന്ത്രി:—അതാണു് വേണ്ടതു്! ഇതു കഴിഞ്ഞു് അടിക്കുക
 പല്ലുതല്ലിക്കണം!

മന്നാമന്ത്രി:—(അടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി, അടിക്കുവാൻ വേദം
 അടിക്കാൻ തുടങ്ങി ചുമന്ന ചുമന്ന തളിയുൾക്കൽ പോയില്ലേ?
 (ക്രിസ്തുവിനെ തല്ലിയിട്ടു്) എന്തൊന്നാ നിനക്കു് പഠിക്കാൻ
 വേണ്ടതല്ലേ? നിനക്കു് വേദം അടിക്കാൻ തുടങ്ങി ചുമന്ന ചുമന്ന,
 ഒരു തളിയുൾക്കൽ ചുമന്ന ചുമന്ന, തളിയുൾക്കൽ? (മുഖത്തു്)
 (പിന്നാലെ കറുത്ത സ്ത്രീകൾ കണ്ടുകൊണ്ടു് പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഒരു മന്ത്രി:—ഒരുവരേ! ഇതൊരു ചുമന്ന! അതൊരു ഇരട്ടിയുൾക്കൽ
 താഴെനിന്നു്! ചുമന്ന! ചുമന്ന! ചുമന്ന! ചുമന്ന! ചുമന്ന! ചുമന്ന!

(ക്രിസ്തു ഷിതനായി കരിയ്ക്കുകയും വീഴുകയും സ്ത്രീകൾ ഇരട്ടിയുൾക്കൽ
 കണ്ടുകൊണ്ടു് ചുമന്നതാഴെ നിന്നു് "അതൊരു ചുമന്ന! "അവൻ
 ഇരട്ടിയുൾക്കൽ "അവൻ കരിയ്ക്കുകയും വീഴുകയും ചെയ്തു് പല്ലു
 തല്ലിക്കണം!" എന്നിങ്ങനെ പല ശബ്ദങ്ങളും പുറപ്പെടുന്നു)

ഒരു മന്ത്രി:—മുമ്പാട്ടു്, അവനെ! കരിയ്ക്കുകയും വീഴുകയും ചെയ്തു്
 പല്ലു തല്ലിക്കണം!

കണ്ടാരുന്തു:—(മാസകോടി) എന്തിനാണു ജാവാമിഡ്? (സംഭാഷം) കിടക്കുന്നതു, അവിടെ, എന്തിനാണു? വലിച്ചു കെട്ടിക്കൊടുക്കുകയാണിത്.

മുന്നാഭർ, — എന്തിനാ കൊല്ലുന്നത് ? അവിടുത്തെ പട്ടാളം
വലിക്കുന്നത്, അതാണു വേണ്ടത്

(ജന്മവാക്യം കൃത്യമായി ഉദ്ധരിക്കുക)

ചെന്നാൽ:—അതെല്ലാം ഈ സാധനം എങ്ങനെ വലിച്ചു
 പൊക്കം? കപ്പിൻ കാത്സാവും മേണമല്ലോ

■ எந்தெந்த அபாயங்களையெனும் ? இப்போதே சிகப்பெருகும் !

உணர்வுகள். — துடித உணர்வு, அறிவுறுத்தல், பரிசுறுதல்.

കണ്യാകുൽ:—തെങ്ങാട്ടി തൊതിയെല്ലാം കൊണ്ടു് വെട്ടുമെ
 ആക്കുമെ !

முதுவரை ஒதுக்கப்பட்ட காணினி இரண்டு வருஷங்கள்
கடித்து காணப்படவில்லை

ചന്ദ്രാകുമാർ:—അവർ ഇക്കാര്യം കണ്ടാൽ, ഏതോ, അങ്ങനെയൊരു നഷ്ടം സംഭവിക്കും, അതുകൊണ്ട് ?

കണ്ടാമതും:—ഈ ഒരു കലാനിരൂപണമാണ്.

தறுதலை:—பிதற்றுவதற்கு நிகழும் செயல்

കുമാരൻ :—(അഭിനയിച്ച്) നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഈ നോക്കി നില്ക്കുന്നത്? ഓരോ സന്ധ്യയാകാമുഖമല്ലാ !

ചോദ്യം:—പിമാണാസിന്റെ ശേഷക്കാരല്ലിയാ ? ഉച്ചി
 കിരിയുന്നതുവരെ കയ്യാളുടെ പേക്ക്, പിന്നെക്കൈക
 ന്നതുവരെ ഇവരുട.

உணாதல். — (கலிசூப்பியிலிருந்து கல்காடி) ஒத்தெடுக்கப்பட்ட
கல்காடி கல்காடி கல்காடி கல்காடி.

(സ്വീകൃതം കമ്മ്യൂണി സർവ്വീസർ)

കെ സി:—അയ്യോ! ഏതും പ്രാധികരണ / ജന്മപ്രതിഫലം
നേടുന്നതിനു പദ്ധതിയിട്ടു കണ്ടാൽ നല്ലതാണ്.

കുറുമുഖം: വെള്ളമല്ല പ്രണവമെന്നു കൊടുക്കുന്നത് അപമാനം കൊടുക്കുന്നു. സാധാരണ കുറ്റമനുഷ്ഠിതം വെള്ളം.

കയ്യും പാളയ്യകയ്യും ചാഴകയ്യും അലറുകയ്യും തറ്റും ചെമ്പുകൊണ്ടു്) ആ ! കരിഞ്ഞു ! .. ഹയ്യോ ! ... കരിഞ്ഞു ! ... ഹോ പരിഞ്ഞു ! ചത്തു ! .. നി ! .. ആ ! ... എന്തെന്ന് ... ആ ! ... ഹോഹി ! .. വിശാഖ ! .. ഹയ്യോ ! .. ആ ! .. നിന്നെ .. നിന്നെ... (ചാഴ് എന്തിനേതോ വിടിക്കുന്നു ഉലയ്ക്കുകയും ഇടിക്കുകയും കഴിക്കുകയും കിടന്നുനമുക്കയും മറ്റും ചെമ്പുകൊണ്ടു്) നി ! എന്തോ, വിശാഖ ! നി എന്തെന്ന് കല്പിക്കുമോ ? നി ! ... ആ ! ... നിന്റെ ഞാൻ വിട്ടുമാ ? നിന്നെ .. ആ നിന്നെ... ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നു, ഇനി .. നിന്നെ... എന്തോ, ഞാൻ നിന്നെ കെട്ടിയിട്ടും (ഉത്തേജമറയ്ക്കുന്നു. അന്നിയാനയിക) ആ ! നിന്നെ ഞാൻ കെട്ടിത്തൂങ്ങും. ഈ മർക്കസിസ്സെന്റു് — (കഴുക്കിറുകിയതുപോലെ ആ !

(കർദ്ദൻ)

ംഗം 15

[കാർവ. മി.]

[കർദ്ദന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും മുഖപരിവേഷമുള്ള ആ മിസ്റ്റാൻ മറ്റും ഉദ്യമത്തിൽ മുഴങ്ങുന്ന ഒരു യന്ത്രകരമായ ഇടപെടലുള്ള ഒരു ചെങ്കുത്തു നിവർന്നു വീണ്ടും ഇടിക്കുന്ന ഒരു ഞാൻ യന്ത്രാധിപവുമായി കൂട്ടം നിവർത്തിക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന വീണ്ടും ഇടിക്കുവതന്നെ, അസംഖ്യം കണ്ണുകളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് യന്ത്രാധിപി എന്തെങ്കിലും വിട്ടു വീഴ്ചയായി മുഴങ്ങുന്നു. കർദ്ദൻ ഉത്തരുന്ന മറ്റും അന്ധ കാക്കത്തിൽ മുഴിയിരിക്കുന്നു. യന്ത്രാധിപം അല്ലാത്തതായി വ്യാപ്തിച്ച് അങ്ങിനിട്ടുകൊണ്ടു മറ്റും പണ്ണിപ്പുകാരും പ്ലാപിക്കുന്നു, മദ്ധ്യഭാഗത്തു് കിണ്ണവും അടുത്തുതന്നിന്റെ അടുത്തു വശത്തും അടുത്തുതന്നും കരിശിൽ ഇഴുകിക്കിടക്കുന്ന വലത്തുവശത്തു് കനുകാക്കമി, മധ്യവശത്തു് മാത്താ, ഇടൻ, ബാറബാസ്, മെൽക്കിയാർ എന്നിവരും ഇടത്തുവശത്തു്, കയാഫ്സ്, അനാസ്, ഫ്രഡിക് ഇവരും ഇടവശത്തായി മറ്റു വളരെ ആളുകളും കൂടുതലായിരിക്കുന്നു, അർദ്ധനിഴക്കുകക്കഴിഞ്ഞു് കർദ്ദൻ വിഴുന്നു]

കംഗം 18

[പ്രിമാത്തോസികൻ്റെ ഗൃഹം, സമയം രാത്രി]

[പ്രിമാത്തോസ് അിന്നനാകു, ഒരു സോഫയിൽ ചാകിയിരിക്കുന്ന സമീപത്തിൽ അരികിൽത്തോഴാസഫ് നില്ക്കുന്നു]

പ്രിമാത്തോസ്,—നിങ്ങളാരു? അടുത്തുവന്നു കേൾക്കുന്നു (സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിട്ടു) നിങ്ങളാരു? ഒരു നാഴെ പോകലി ഇരിക്കുന്നു, ഈ മുറി മുഴുവൻ നിശ്ശബ്ദം അശക്തികളായ മരങ്ങൾ | നിങ്ങൾ—(പോട്ടു) നിങ്ങൾ തോസഫാണു് അല്ല? അരികിൽത്താരിയെ തോസഫ്?

തോസഫ്.—അതെ പ്രമാ,

പ്രിമാത്തോസ്:—അതെ, തോസഫ്—ഒരു മറ്റൊരു ഇനി നിങ്ങൾക്കെന്താവാണം? നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതൊക്കെ ഞാൻ ചെയ്യുകയിണീല്ല?

തോസഫ്:—എന്നെ വിശ്വസിക്കണം, ഒരു മയക്കുമരുന്നായിത്തന്നെ നിർമ്മാണമുപയോഗിക്കുക കൂടുതൽ ബാധിച്ച ഞാൻ, ഇപ്പോൾ ഖനിയ്ക്ക് ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ദൈവത്തിനായി താമസിക്കാൻ.

പ്രിമാത്തോസ്:—(അടുത്തടുത്തായി എത്തിനിൽക്കുന്ന വിറയുന്ന കൈകൾക്ക് സോഫയിൽ പരിശോധിക്കുക) ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ദൈവം | ദൈവം | എന്തുപറഞ്ഞു? ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ദൈവമാ?

തോസഫ്.—(അടുത്തടുത്തായി) അതെ പ്രമാ, ഞാൻ അടുത്തടുത്തായി ശക്തിപ്പെടുന്നതന്നെയാണു് താമസിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളെപ്പോലെ വായിച്ച ഒരാളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് അങ്ങനെയൊരു അധികാരമുള്ള, അല്ലെങ്കിൽ ഈ അവസരത്തിൽ അങ്ങനെ ഞാൻ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ലാതിന്നു, എനിക്കായിത്തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങളിട്ടുള്ള കല്ലാഴിയിൽ അടുത്തടുത്ത സോപാപദം സംസ്കരിക്കണമെന്നാണു് എൻ്റെ ആഗ്രഹം.

பி.வா.கா.ந் — (நாடுகளின் மனநிலை) மெய்யு ?
மரிந்துகொள்ளா ? நினைவாண ?

● 2019 年 12 月 31 日 (星期五) 12:00 截止

[illegible]

ചോദ്യം:—പ്രഭാ, അഞ്ച്, അമ്പതാണിവിടെ
 അഞ്ച്, അൻ എന്നൊരു ചിഹ്നം? അവിടെയെങ്ങനെ
 വേർതിരിക്കണം?

പിമ്പലത്തറ സ്കൂൾ—അന്തർവാഹനം : ഞാൻ എത്ര അനുഭവിക്കുന്നു ?

ജനാധിപ്തം:—കൃത്യവിധി സമ്പന്നമാകാൻ

பிரதானமந்திரி:—(சொந்தக்கிணற்று மன்றம்) திருப்பிகா
 ஸ்ரேஷ்டிகளிடம் 'நிர்ணயம்' திருப்பிகா ஸ்ரேஷ்டிகளிடம்
 நிர்ணயம்?

ജോസഫ്:—അതാണെന്റെ ഏക ആഗ്രഹം.

പിയാക്കോസ്—നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കല്പനയിൽ ?

ജോസഫ്—അതെ.

പിയാക്കോസ്:—അത് വിശ്വാസ്യമാണോ ? അത് തവിട്ടാ
ലും ? കൂടാതെ യാതൊരുവിധ മിഥ്യ ? അതാണെന്തുകൊണ്ട്
ജൂവാൻമാർക്കുവണ്ണം ?

ജോസഫ്:—പ്രഭോ !

പിയാക്കോസ്—കന്യകിയാതില്ല, അല്ലേ ? കഷ്ടം ! എത്ര
താഴ്മയും യാതൊന്നുമില്ല ! കന്യകിയാകാതില്ല, ആകട്ടെ
അതവരിച്ചിരിക്കാം, നവോത്ഥാനത്തിൽ അപ്പോ
ക്താജൂവാൻ സ്വന്തം കല്പനയും, വർദ്ധമാനമിതരേ,
അപ്പോക്രൈസ്റ്റിക് പൊക്രൈസ്റ്റിക് ശ്രമിച്ചുകൊള്ളൂ,
അത് ശരിയല്ലെന്നു.

ജോസഫ്—കുറേക്കാലമായിട്ടും നമുക്ക് പിൽക്കാലത്തുവരുന്ന
ജോസഫ് പലരുന്ന വാരിക കല്പന അന്തർയം പൂർവ്വം
അത്)

ജോസഫ്—(അദ്വൈതമായ കോപാഭാവത്തോടെ നിരന്തരം
നായി) പിയാക്കോസ്, നിങ്ങൾ ഒരു നവോത്ഥാന
യെക്കൂടി നവോത്ഥാനമാകാൻ കഴിയാത്തതാണെന്നായി ഒരു
ഉപജാപത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വാഭാവികമായി !

പിയാക്കോസ്:—(പരിപൂർണ്ണശക്തിയോടെ) "എന്നിവിടം" കോ
ഫ്സിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു്, "എൻ്റെ", "റോമിന്റെ"
പ്രമുഖമായ നിങ്ങൾ ആരെയാണ് നവോത്ഥാനമെന്നു
വിളിച്ചത് ? ഹേ ! യേശുക്രൈസ്റ്റിന്റെയും, കോ
ളാപത്രവർത്തിയായ സന്യാസിന്റെ പ്രതിനിധിയെ
മുമ്പിലാണു നില്ക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ ?

ജോസഫ്—(കോപംകൊണ്ടു്, "അറിയാം") അറിയാം, അതി
നല്ലതും പലതും അറിയാം, സീസിലിന്റെ നവോത്ഥാന
ആ ചക്രവർത്തിയായു് "ഗോഡ് പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു
നടന്ന ഒരു ദുഷ്ടമാനായിത്തന്നെ അതാണെന്നു കണ്ടുപെറ്റു
നാക്കാൻ യഥാർത്ഥതയോടെ അറിയാം, അത് നീച

നമ്മെ ബാലകവചങ്ങൾ 'മുന്യാനാളിൽ ഉൾക്കുന്നണി
ക്കു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നന്നെത്' നിങ്ങൾ കറന്നു
പോയിക്കൊണ്ടു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ
അവർക്കു മേലും ഇതാണു എല്ലിപ്പോൾ കാലിക്കുന്നു.
എന്തിനേയും ആ ശക്തിക്കു കേന്ദ്രമായി ഭാവനി
തിട്ട് 'ക്രിസ്തു വിശ്വം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു വിളം
ബരം ചെയ്യാൻ, അല്ലെങ്കിൽ ആരും ആനന്ദമല്ല
ചെയ്ത ഈ കോമലകാഴ്ച' ഈ കഥാകഥാപാത്ര
പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്തിന് ?

കോമലാ:—കോമ'സ', നിങ്ങളുടെ ദാഹമോശനോ
ഞാൻ ചകുവട്ടു നല്ല ഒരു പച്ചക്കുരുമോണാണ്
നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അറിയാം. ദൈവത്തിന്റെ മരുഭൂമി
ഇതുകൊണ്ടു താഴ്ന്നതാണ് നിങ്ങൾ ഈ വിദ്യയെ
പറഞ്ഞുകൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു. ചോതി കറേണുണ്ടു കയ
മുതാക്കിയിരുന്നു. എന്നു എടുത്തു ശക്തിക്കു കേന്ദ്രം
കൊണ്ടുപോകട്ടെ. അപ്പോൾ അതിന്റെ ശക്തിക്കു
അതിമവിശിഷ്ടം നല്ല ചാർ അനുഭവിക്കണമെന്നു താഴ്ന്ന
താണ് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ കൈയൊ
കട്ടെ, കൈയ്യുറകളെ, പാവനമെഴുതാനിരിക്കുന്നു.
വരെയെന്നാൽ അനർത്ഥമായി മൂലിയെടുക്കുമെന്നാണു
എന്റെ.

കോമ'സ':—(അത്ഭുതകാഴ്ചകൊണ്ടു) യിക്കാരും ! ഹാ !
പിങ്കാരോട്, നിങ്ങൾ ഈ യിക്കാരും സാധിക്ക
നോവോ ? നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽപെട്ട് പൂർവ്വഗീതസം
ഹാസനമെന്നു ഗുരുൾ അധികരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ
അനുവദിക്കുന്നുവോ ?

പിങ്കാരോട്:—എന്തു യിക്കാരും ? എന്തു അധികരിക്കുവാനി
നിങ്ങളുടെ ദൈവവും കേൾക്കുമ്പോഴല്ല ആ
ഇല്ലാതി എന്തുകൊണ്ട് ആ വിധി പറയിപ്പിട്ടു

കോമ'സ' :—(കോപമാസ്യത്തോടു കൂടി ചൊല്ലിയിരിക്കു
മ്പു) ഹം--ഹം--ഹം--നിർദ്ദോഷിയെ വധിക്കുന്നു
വിധിച്ചു നികിതിപ്പാൻ ! ഇതാണുതന്നെ

കണ്ഠം അന്യതഃ കാട്ടിയ ഹോധീജൻ ! വധിക്കാൻ വധിച്ചവന്റെ പുറകെ 'യജ്ഞോജാപു' ! എന്ത് എഴുതി അത്ഭുത സ്ഥിതിയിൽ ! അതിൽപിന്നെ കിഷ്കിന്ധിയിൽ നിന്ന് എണ്ണിനിറുത്തുപോയ പുരുഷനെ സമീപം കാണുമ്പോൾ ഒരു വലിയ പുരുഷനായാണ് ഉപജാപം ചെയ്യുന്ന വർഷസ്തൻ ! ഹ—ഹ—ഹ—പിമാശോസ് ! ഹ—ഹ—ഹ—കരാഹംസ് ! നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലോ അധിഷ്ഠിപ്പൻ ? ഹ—ഹ—ഹ—അതു കളയണം.

പിമാശോസ് :—(ശ്വാക്കു വിടുക) കരാഹംസ് ! ഈ രാത്രിയ്ക്ക് കൈയടങ്ങാൻ എങ്കിലൊരുമിട്ടില്ല. എന്റെ കൈയും അടുത്തു കയ്യാൻ എനിക്കു മതിയല്ല. എന്താർ നിങ്ങളുടെ അനുഭവം അങ്ങനെയിരിക്കുക. അതുകൊണ്ട്, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്തുവേണം ?

കരാഹംസ് :—അവന്റെ ഉരുൾക്കീടം ഇപ്പോൾ എടുപ്പിച്ചിട്ടു.

പിമാശോസ് :—ഇനി അതു സാധ്യമല്ല. ഞാൻ അത് പഠിച്ചു പോയി.

കരാഹംസ് :—(കൊപം അടക്കി) എന്നാൽ നിങ്ങളുടെയും പോലെ ചെയ്യണം. വരുന്നതൊക്കെ അനുഭവിച്ച് കൊള്ളുകയും വേണം ! (അങ്ങോട്ടു നോക്കി) പിന്നെയും അങ്ങനെയിട്ട് ചേർന്നു വന്നതായ ഗർവ്വസ്തൻ ! അദ്ദേഹം അതിൽ കൈക്കൊണ്ടു. നിങ്ങളുടെ പട്ടാളക്കാർ സകല മരണവും ഇപ്പോൾത്തന്നെ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ ഭീരുക്കൾ പതിവുപലെ അപമാൻ കൈവുകൾ മരിച്ചില്ല. അവൻ അതിനു മുമ്പുതന്നെ ചത്തുപോയി പോയും, പോകട്ടെ ! അതിനിടക്ക് എന്തുവേണം ? (ശ്വാക്കു) അന്നായ രാത്രിയിൽ അവിടുത്തെ രാജാ എല്ലാം കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന അവന്റെ കൈകൊണ്ടുകൾ വെട്ടിച്ച് പറിക്കുകയിരുന്നു. അവന്റെ മാംസം പഠിച്ചു മൂക്കുക്കൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. (വിരമിച്ച്) ഈ എഴുത്താർ അങ്ങനെയും ചെയ്തല്ലെന്നു മാത്രമോ ? ആ രീതിക്കു ആ പെണ്ണുങ്ങളെ എടുപ്പിച്ചു,

ആ രൂപങ്ങൾ ആദ്യം ചുറ്റുകൊണ്ടു കിടന്നു മോങ്ങുന്ന
മാതിരി ആകാശം ഉള്ളിൽ വെച്ചു ഞാനെഴുതി
കൊഴിഞ്ഞു. ആ രൂപങ്ങൾ മറ്റൊരു പുഴുത്ത
ചങ്ങവതാ മന്ദനം ശക്തിക്കണ്ണി! അവിടെ അപൂർ
മുണ്ടു, ആരോ പാടിപ്പിന്മേലൊന്നു, എങ്ങൻ പറഞ്ഞിട്ട്
അവർ ശക്തിക്കണ്ണികളിൽ, ഇരുൾ തുഞ്ചാട്ടു പോ
പരിയെന്നു നാം പ്രണവം വെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്
നിങ്ങളുടെ പറ്റാളുകാരണമെന്നു. ജഗദ്ഗുരു.

പിറ്റേദിന രാവിലെ 10-15 ന് തന്നെ അദ്ദേഹം അന്ത്യോന്ത്യം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അന്ന് രാവിലെ 10-15 ന് തന്നെ അന്ത്യോന്ത്യം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അന്ന് രാവിലെ 10-15 ന് തന്നെ അന്ത്യോന്ത്യം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

കൊഫ്ഫീ - മകി. എങ്കിലും പിലോത്താസ്, ഇന്റീമനാ
നും ഗുഹകാലത്തുനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്നും,

உயிர் தரும் மரம் (1) - பாலகந்தை அமைச்சரவை தயார் !

കുറുപ്പുവേല — തദ്ദേശ പണിയിൽ പറ്റുന്ന നോക്കിയിട്ട് വീണ്ടും സ്വയംമേന്മാക്കാനായി എന്താദ്യം ചെയ്യണം, (പ്രോകാർ കുറുപ്പിടണം)

ചിത്രമെന്താണ്? (മനഃമുഖം: ഫ്രൈഡ്സ്, ഒരു കാഴ്ച
 ചിത്രം എടുത്തു. ഇത് കലാകൃതികൾക്ക് മുന്നോട്ടുള്ള
 ചിത്രമെന്താണ്?

കുമാരപ്രസാദ് - (കേരള സംസ്ഥാനസഭയിൽ) അന്നത്തെ
ഒരു വിചാരിയായി. ൧൪

പ്രദാനം:—പ്രദാനം പ്രദാനം

கனடாவுக்கு — (அதே கனடா) விமான சேவையை வளர்ப்பதில்
கனடாவுக்கு சேவையளிக்கும் விமான நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கை
கனடா) குறிப்பு! குறிப்பு! (கனடாவுக்கு நிகழ்வு)

(ബാബാസ് പൂവേരിക്കൽ, കേരളം എക്കോഡോഷിനയും കേളിയുമാണ്. സുഷിപ്രകർ ദീപികയ്ക്ക് ആത്മമുഖം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.)

ബാബർ:—ഇങ്ങനെയൊരു, (ബാബാസ് നില്ക്കുന്നു) നിങ്ങളാണോ? എന്തുവേണം?

ബാബർ:—ഈ ബാബാസാബ്? ഇന്നലെ ജയിലിൽനിന്ന പുറത്തിറങ്ങി വന്നവൻ?

ബാബർ:—ബാബാസാബ്? ശമ്പ: കോളിക്കാർ പതിരിടത്താണ്, അല്ല? അവർ തിരിഞ്ഞുനടക്കേണ്ടതാണ്! അല്ലെങ്കിൽ വല്ലതെങ്കിലും കണ്ടുപോകാൻ—!

ബാബാസ്:—ശമ്പ: കോളിക്കാർ? ആർ? ഞാനോ? നിങ്ങളിലെ ഏതിന് നില്ക്കുന്നു?

ബാബർ:—ഇതിനർത്ഥം, ശമ്പ: കോളിക്കാർ, നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വദാതാക്കൾ ഈ കല്ലറയിൽ ഒരു ശമ്പ: കോളിക്കാർ ഉണ്ട്, അത് ദിവ്യമാണ്. അത് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്! പക്ഷേ പരിവർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, കോളിക്കാർ കോളിക്കാർ എന്ന കഥയെഴുതുന്നത്.

ബാബാസ്:—ഞാനെങ്കിലും നിങ്ങൾ വന്നല്ല.

ബാബർ:—അതുകൊണ്ട് അറിയാം. മരിക്കാൻ നോക്കണം!

ബാബാസ്:—(മേൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്) നല്ല കാര്യം കേൾക്കൂ? ആ ദിവ്യശക്തിയിൽനിന്നും എന്തുവിളയ്ക്കും? ആ ദൈവശക്തിയെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്ന ഹൈന്ദവ? ആ ഹൈന്ദവ ഉള്ളവനാണ്? നല്ല ശക്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെല്ലാം മെലതെല്ലാം? അതിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ദിവ്യശക്തികൾ? ജനിക്കുമോ? മേൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതോ മെലതെല്ലാം? മേൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്തു മേൽ? അത് എന്തു മേൽമേൽമേൽ, മേൽമേൽ ഉള്ളതായ ശക്തികൾക്കുമെല്ലാം! മേൽമേൽ അതായിരുന്നു ആ മേൽ? ഇതെല്ലാം മേൽ ഉള്ളവർ വേർതിരിക്കേണ്ടതാണ്. മേൽമേൽ—നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ വെർദ്ധ്യപ്പെട്ടവർ വെർദ്ധ്യപ്പെട്ടവർ കൊള്ളണം.

സങ്കല്പകളെപ്പിറന്നി—പ്രേമ
തകപ്രസന്നപ്രഹരി
മൃഗസമുദയിലായിരം—മൃഗം—
ഗാരികളെല്ലാംപ്രഹരി (നായക ...)

കയാഹ്സം:—(ഭൂമിയിൽനിന്നു കൈയ്ക്കു മേലെ വലിച്ചുകൊണ്ട്)
വന്ദ പൊകാം.

ഭൂമി:—പൊകാമോ? നിങ്ങളും വന്ദനാ?

കയാഹ്സം:—വന്ദനം. ബാൻതുളയ വന്ദം.

ഭൂമി:—നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയ്ക്കു പൊകാൻ വഴിയില്ല
യാത്രാ?

കയാഹ്സം:—അറിയാം.

ഭൂമി:—നിങ്ങൾക്ക് എന്തിന് നായകന്റെ മോളാരു
കണ്ടാൽ മനസ്സിലാക്കൂമാ?

കയാഹ്സം:—(കാൽ ഭൂമിയിലും കൈയ്ക്കു മേലേയും എന്ന്
മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു കണ്ടുനിൽക്കുമ്പോൾ) ഭൂമി!

ഭൂമി:—(വലിച്ചുകൊണ്ട്) നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂട. അത്ര
മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കറിയാത്തതുപോലെ
എന്തിന് കണ്ടു അറിഞ്ഞില്ല. എന്തിനാൽ അറിയാം.
എന്തിന് കണ്ടുനിൽക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ളതാണ്
(പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു
കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു
കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു)

കയാഹ്സം:—എന്തിനാൽ കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു
കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു
കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു

ഭൂമി:—(മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു കണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു)

കോകിലം കാകളി കൂടി—ശുഭം—
മേഘം പനീനീത തുടർ
ചന്ദ്രനുംബരം പുകി—മോദം
സുന്ദരതാകൾക്കേകി ... (നായക ...)

എവിടെ പോയി? എന്താ വിളിച്ച് നീ എങ്ങോട്ടു പോയി? ഞാൻ എത്ര ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു? നീ കണ്ടില്ലേ? എനിട്ടു നീ ഇങ്ങനെ—അയ്യോ, ഞാൻ മരണപാതി, ഞാൻ മരണ —പിന്നെ, തോഴി, എനിക്കു വയ്യ—ഞാൻ എവിടെല്ലാം നടന്നു? എന്തിട്ടും കണ്ടില്ല എന്റെ നായകനെ.....സോദരി, എനിക്കു കിടക്ക വയ്ക്കല്ലോ, ഞാൻ ഒരു കിടക്കയെ? (മേലേയ്ക്കു ഹൈന്ദവിയെല്ലാ മാത്രം, മേലേ അവളെ മേലേ കിടക്ക കിടക്ക കൊണ്ട് ഇറക്കു കയറ്റം.) സോദരി, നീ കരയുകയാണോ? എനിക്കും ഒരു കരയുണ്ടാ. കരയ്ക്കു—സോദരി, അറിയാമെന്നു കിടന്നു പാട്ടും. പാട്ടു കേട്ടാൽ എന്റെ നായകൻ വരുകയില്ലേ?

മേരി:—(കരയുകൊണ്ട്) നീ നായകനായ് ആ കരണാകുമൻ വരാതിരിക്കയില്ല.

ജൂഡിത്:—തോഴി, എന്റെ വിവാഹം അദ്ദേഹം കേൾക്കുമോ?

മേരി:—ആഞ്ഞൊന്നുപറയുന്നതായ് ആ കിടന്നാടി ആയ്ക്കു വിവാഹമാണു കേൾക്കുന്നതു്?

ജൂഡിത്:—സോദരി, നിമിത്തം വിവാഹം അദ്ദേഹം കേൾക്കുമോ?

മേരി:—(കരച്ചിൽ അടക്കാൻ ശക്തമല്ലാതെ) എന്റെ വിവാഹമോ?.....എന്റെ വിവാഹമോ?.....ദേവത! എന്റെ വിവാഹംകൊണ്ട് അറിഞ്ഞു കർണ്ണങ്ങൾ ഞാൻ എത്ര മാത്രം ദുഃഖിച്ചിട്ടു ഇതി.....ഇനി ഞാൻ എന്റെ ഏതൊരു ആത്മം മെമ്പിളിൽ—(കരയുക)

ജൂഡിത്:—നീ എങ്ങനെ കരയുന്നു! എനിക്കത്രെ ഒരു കരയാൻ കഴിക്കത്തക്കിത്! സോദരി, അദ്ദേഹം കർച്ചിച്ചു കേൾക്കയില്ലേ?

മേരി:—അദ്ദേഹം കർച്ചിലാണു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ കേൾക്കുക. സോദരി പറഞ്ഞു.

മി ഏഡ്യൂക്കേഷണൽ സർവ്വീസ് ഡിപ്പോ
തിരുവനന്തപുരം.